

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1380, 3 Ιούλη 2019 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Θυμηθείτε τους αγώνες
που δώσαμε μαζί και ψηφίστε**

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΔΥΝΑΜΗ

για τις μάχες που
έχουμε μπροστά μας

Η Χρυσή Αυγή
“λιποθυμάει”
Αποτελειώστε τους

σελ. 10, 11

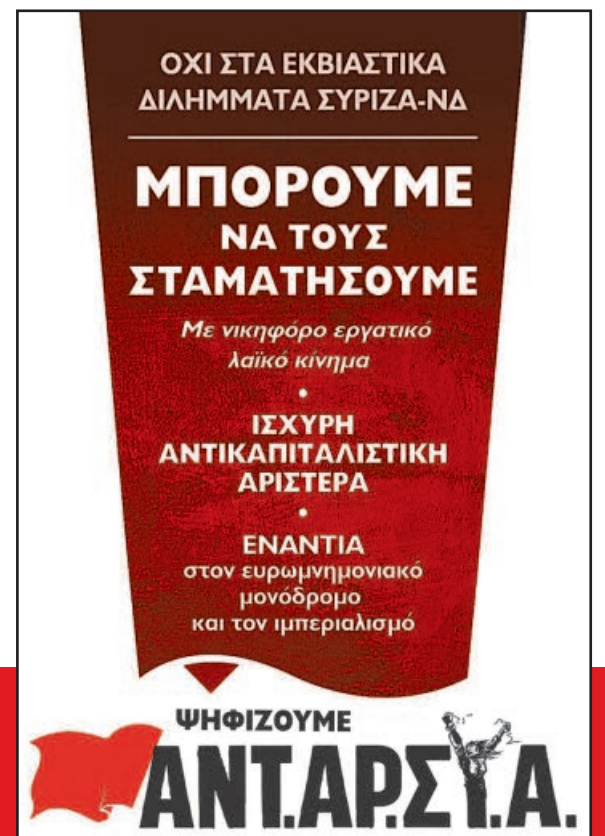

Μονιμοποιήσεις
και όχι απολύσεις

σελ. 8, 9

Απεργιακή 8 Μάρτη

Γυρίστε στις σελίδες
2, 3, 4, 5, 6, 7, 17

ΣΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

Παρά την αντιδημοκρατική παράδοση που θέλει την προεκλογική ραδιοτηλεοπτική παρουσία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ολιγόλεπτη και εξόριστη στις πρώτες πρωινές ώρες, σύντροφοι και συντρόφισσες της ANΤΑΡΣΥΑ έδωσαν το παρών σε μια σειρά πάνελ τις τελευταίες ημέρες.

Η υποψήφια βουλευτής στην περιφέρεια Β3 Νότιου Τομέα, **Ζαννέτα Λυσικάτου** και οι υποψήφιοι βουλευτές επικρατείας, **Άγγελος Χάγιος** και **Σπύρος Κοντομάρης**, παρουσίασαν την πολιτική πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ εν όψει των εκλογών της 7ης Ιούλη, στη διακαναλική συνέντευξη που δόθηκε την Πέμπτη 27/6 (**μπορείτε να τη δείτε εδώ: tinyurl.com/y4h3p4v5**).

Σε εκπομπή του τηλεοπτικού καναλιού OPEN μίλησε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, υποψήφιος με την ANΤΑΡΣΥΑ στην Α'Αθήνας. "Ο κόσμος έχει την ευκαιρία σε αυτές τις εκλογές να στείλει ηχηρό μήνυμα ότι υπάρχει αριστερή εναλλακτική απέναντι στους συμβιβασμούς του ΣΥΡΙΖΑ, ότι είναι ανοιχτός ο δρόμος της σύγκρουσης με τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας. Μπροστά στην προοπτική που καλλιεργεί η ΝΔ, το εργατικό και το αντιφασιστικό κίνημα είναι εδώ. Η ANΤΑΡΣΥΑ θα είναι φωνή αντίστασης για τους εργαζόμενους και τη νεολαία" τόνισε μεταξύ άλλων (**δείτε ολόκληρη τη συνέντευξη εδώ tinyurl.com/y34u7a4v**).

Διεθνισμός

Καλεσμένη σε προεκλογική εκπομπή του Star Channel βρέθηκε η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη**, υποψήφια Β1 Βορείου Τομέα. Στην ερώτηση γιατί να ψηφίσει κάποιος την ANΤΑΡΣΥΑ υπογράμμισε ότι η εργατική τάξη έχει τη δύναμη για να συγκρουστεί με τα μνημόνια, τη φτώχεια και τους φασίστες, κι έφερε μια σειρά παραδείγματα για τον καθοριστικό ρόλο που παίζει η ANΤΑΡΣΥΑ σε αυτές τις μάχες, από τους απεργιακούς αγώνες και την απεργιακή 8 Μάρτη, μέχρι τη μαζική διαδήλωση του Pride και τη δίκη της ΧΑ. Υπερθεμάτισε για την επικαιρότητα του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, φέρνοντας το παράδειγμα της ΔΕΛΤΑ και της ανάγκης κρατικοποίησης με εργατικό έλεγχο, κόντρα στα κλεισίματα των εργοστασίων και τις απολύσεις, ενώ απάντησε με διεθνιστικά επιχειρήματα ενότητας των εργαζόμενων κι από τις δύο πλευρές του Αιγαίου σε ερώτηση για την ένταση των ελληνοτουρκικών ανταγωνισμών.

Στον αγώνα των εργαζομένων της ΕΡΤ τη διετία του "μαύρου" και τις μάχες που ακολούθησαν, αναφέρθηκε μεταξύ άλλων ο **Μανώλης Φιωτάκης**, υποψήφιος στα Χανιά, καλεσμένος στο ραδιόφωνο της ΕΡΑ Χανίων (**ακούστε τη συνέντευξη εδώ: tinyurl.com/yy636rjt**).

Στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων της ALFA Τηλεόρασης, μίλησε ο υποψήφιος βουλευτής Έβρου **Γιώργος Μποτοσίδης**, την Πέμπτη 27/6 (**δείτε την εδώ: tinyurl.com/y4e3yjjw**).

Η φωνή της ANΤΑΡΣΥΑ παντού

INTRAKOM

Την Παρασκευή 28 Ιούνη οργανώθηκαν δύο εξορμήσεις – παρεμβάσεις – συζητήσεις της ANΤΑΡΣΥΑ με τους εργαζόμενους στα συγκροτήματα Intracom Defense Electronics και στη συνέχεια της Intracom Telecom.

Μεγάλο μέρος των εργαζομένων πήραν τις προκηρύξεις της ANΤΑΡΣΥΑ και του ΣΕΚ για τις εκλογές και καλέστηκαν στις συγκεντρώσεις – συζητήσεις που είχαν προγραμματιστεί με κύριο ομιλητή τον σ. **Πάνο Γκαργκάνα**, υποψήφιο βουλευτή επικρατείας της ANΤΑΡΣΥΑ, διευθυντή της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη. Η συμμετοχή και στις δύο συγκεντρώσεις ήταν πολύ καλή και ουσιαστική η συζήτηση που ακολούθησε με τους εργαζόμενους.

Ο Π. Γκαργκάνας παρουσίασε το γενικότερο πλαίσιο μέσα στο οποίο έρχονται οι εκλογές, με την οικονομική κρίση διεθνώς να δείχνει ότι επανακάμπτει δριμύτερη, την πολιτική κρίση στην ΕΕ και σε μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες να πιάνει «κόκκινο» - ενώ στην Ελλάδα τα αδιέξοδα κι οι συμβιβασμοί του ΣΥΡΙΖΑ έστρωσαν το δρόμο στην επανάκαμψη της ΝΔ που υπόσχεται νέες επιθέσεις στα δικαιώματα των εργαζομένων, στο κοινωνικό κράτος και μια φορολογία που θα ευνοεί υποτίθεται την προσέλκυση επενδυτών. Μόνο που η ελληνική χρεωκοπία με το αβάσταχτο χρέος και τα αιματηρά υπερπλεονάσματα μέχρι το 2060, σε συνδυασμό με τα ανησυχητικά σημάδια στο διεθνή οικονομικό περίγυρο, δεν αφήνουν σοβαρά περιθώρια κερδοφορίας στους επίδο-

ξους «επενδυτές» που προτιμούν να τζογάρουν σε χρηματιστήρια ή χρηματοπιστωτικά κόλπα – ανάλογα με αυτά που έφεραν το παγκόσμιο κραχ του 2008.

Και βέβαια οι «εταίροι» στην ΕΕ κάθε άλλο παρά συνδράμουν ή είναι αξιόπιστοι για να μας «σώζουν», όπως έχει δείξει η δραματική εμπειρία των τελευταίων χρόνων – το μόνο που υπηρετούν και περιφρουρούν είναι το σάπιο τραπεζικό σύστημα και τα τζογαδόρικά κέρδη. Η μόνη διέξοδος, εστίασε ο Π. Γκαργκάνας, είναι να περάσει στη χώρα μας το τραπεζικό σύστημα στα χέρια του δημόσιου και κάτω από τον εργατικό έλεγχο των ιδίων των εργαζομένων, σαν προϋπόθεση να εξασφαλισθούν οι οικονομίες του λαού και να αξιοποιηθούν στις αναγκαίες δημόσιες επενδύσεις, για να υπάρξουν δουλειές, να καλυφθούν οι ανάγκες, να σωθούν και να αξιοποιηθούν ζωτικές παραγωγικές επιχειρήσεις που απειλούνται με λουκέτο, όπως π.χ. στο μέταλλο (FRIGOGLAS, ΠΙΤΣΟΣ, ναυπηγεία κ.ά.).

Οι εργαζόμενοι βρίσκονται – σε προεκλογική περίοδο – στο δρόμο και στις επιχειρήσεις αυτές, αλλά και στις τράπεζες (Πειραιώς), στο φυσικό αέριο, οι ναυτεργάτες κλπ.. Ταυτόχρονα ξανανοίγει απειλητικά το καίριο ζήτημα της ΔΕΗ, ραχοκοκαλιά της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας που την έχουν οδηγήσει στα πρόθυρα της χρεοκοπίας οι ευ-

ρωενωσιακές-μνημονιακές πολιτικές προς όφελος των «τρωκτικών» δήθεν «επενδυτών» που τρέφονται από το δημόσιο πλούτο και τις υποδομές. Η μόνη πραγματική λύση σε όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι η εθνικοποίηση και ο εργατικός έλεγχος.

Για να έχουν καλύτερη οργάνωση και προοπτική αυτοί οι αγώνες παλεύει η ANΤΑΡΣΥΑ και προτείνει το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό της πρόγραμμα. Σε αυτό καλούνται να δώσουν ψήφο στήριξης οι εργαζόμενοι στις 7 Ιούλη και να πάρουν τα πράγματα οι ίδιοι στα χέρια τους στους χώρους δουλειάς, στις συνοικίες, παντού από τις 8 Ιούλη και για όλο το επόμενο διάστημα, χωρίς αυταπάτες και «αναθέσεις» σε «μεσσίες».

Πολλοί εργαζόμενοι πήραν το λόγο κι εκφράσανε τους προβληματισμούς και τις αγωνίες τους για το πώς μπορεί να οργανωθεί και να κερδηθεί ένας τέτοιος αγώνας, για το ρόλο και τις ευθύνες και των κομμάτων της Αριστεράς αλλά και του συνδικαλιστικού κινήματος κι έγινε πλούσια συζήτηση με τον ομιλητή και τα άλλα μέλη της ANΤΑΡΣΥΑ που συμμετείχαν. Η συζήτηση αυτή πραγματικά ήταν σε ένα επίπεδο και με ουσία πολύ πέρα αλλά και πιο βαθιά από τις ανιαρές, σπημένες «τηλεμαχίες» όπου δήθεν αντιπαρά τίθενται «προγράμματα».

Οι εργαζόμενοι που συμμετείχαν στις συζητήσεις αυτές σίγουρα πλούτισαν τον προβληματισμό τους και άκουσαν και συζήτησαν για τις απαντήσεις που δίνει η ANΤΑΡΣΥΑ. Ο δρόμος του αγώνα και της αλληλεγγύης των εργαζομένων είναι η μόνη εναλλακτική για να προστατέψουμε τα δημόσια και κοινωνικά αγαθά, για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας πήραν, για έναν άλλο κόσμο ανθρώπινο, ειρηνικό, σε αρμονία με τη φύση. Για όλα αυτά αξίζει να δώσουμε όλοι συλλογικά τον αγώνα μας. Μας εμπνέουν οι μακροί αγώνες της εργατικής τάξης, οι μεγάλες νίκες και κατακτήσεις, μας διδάσκουν τα λάθη και τα πιασμένα. Να στηρίζουμε τα ψηφοδέλτια της ANΤΑΡΣΥΑ και να βρεθούμε μαζί σ' αυτούς τους αγώνες που μπορούν και πρέπει να είναι νικηφόροι.

Βασίλης Συλαϊδής

υποψ. βουλευτής ANΤΑΡΣΥΑ στην Ανατολ. Αττική, εργαζόμενος και συνδικαλιστής στην Intracom Telecom, μέλος Δ.Σ. του Ε.Κ.Α.

Ιντρακόμ, 28/6

Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Προεκλογική εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 26/6 στη Ν.Σμύρνη στην πλατεία Καρύλλου, με ομιλητές τους **Γιώργο Μενούνο** και **Βαγγέλη Καραθάνο**.

Αναλύθηκε η κατάσταση του καπιταλισμού παγκόσμια. Οι άρχουσες τάξεις διεθνώς βρίσκονται σε αναμμένα κάρβουνα. Και αυτό γιατί την ίδια στιγμή το εργατικό κίνημα βρίσκεται σε δράση παγκόσμια. Από την Ελβετία και τη Βραζιλία μέχρι τον Χονγκ Κονγκ και το Σουδάν. Και φυσικά στην Ελλάδα καθώς πρόκειται για μια προεκλογική περίοδο που μόνο ήρεμη δεν είναι. Απεργίες στα νοσοκομεία, στην ιδιωτική Υγεία, στις τράπεζες.

Η αντίσταση του κόσμου υπάρχει και το πρόγραμμα της ANΤΑΡΣΥΑ είναι εφικτό. Ο κόσμος δεν στράφηκε στα δεξιά επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ πήγε προς αυτήν την κατεύθυνση. Ο κόσμος αγωνίζεται. Οι εξαγγελίες της ΝΔ είναι ήδη γνωστές. Απέναντί τους όμως υπάρχει ένα κίνημα που δεν θα σταματήσει να αγωνίζεται ούτε τώρα ούτε στο μέλλον. Για τη ζωή και τη δουλειά του, ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό, ενάντια στο

σεξισμό. Αυτή η συζήτηση άνοιξε και στις τοποθετήσεις που ακολούθησαν, ενώ κοινός τόπος ήταν η απόφαση να δράσουμε ανοιχτά όλες τις επόμενες μέρες οργανώνοντας περιοδείες σε χώρους δουλειάς και καθημερινή παρουσία στο περίπτερό μας στην πλατεία.

Χρυσούλα Πλιάτσικα

Ν. Σμύρνη, 26/6

11/6, Κινητοποίηση των εργαζόμενων της Frigoglass στην Πάτρα

ΑΝΤΑΡΣΙΑ

Δύναμη για τις μάχες που έρχονται

Φτάνουμε πια στην ώρα της κάλπης και ο Μητσοτάκης προσπαθεί μέχρι τελευταία στιγμή να μας πείσει ότι αν νικήσει θα φέρει καλύτερες μέρες, μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη και πολιτική σταθερότητα σε μια Ελλάδα που θα έχει "γυρίσει σελίδα". Από δίπλα ο Τσίπρας επιμένει ότι όλα αυτά τα έχει ήδη δρομολογήσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά καθημερινά οι εξελίξεις διαψεύδουν τα προεκλογικά τους παραμύθια.

Πριν δέκα μέρες είχαμε έναν εργάτη νεκρό στο εργοστάσιο της ΔΕΛΤΑ που κλείνει, πριν από τρεις μέρες είχαμε την τραγωδία στο νοσοκομείο της Νίκαιας με μια νοσηλεύ-

τρια νεκρή καθώς προσπαθούσε να ξεφύγει από το κυνηγητό της αστυνομίας επειδή ήταν μετανάστρια "χωρίς χαρτιά".

Στη Σάμο διώκεται μια δασκάλα γιατί συμπαραστάθηκε στα προσφυγόπουλα του νησιού της, την ίδια ώρα που στην Ιταλία συλλαμβάνεται η γυναίκα-καπετάνιος ενός πλοίου που σώζει πρόσφυγες στη θάλασσα. Από τα σύνορα ΗΠΑ-Μεξικού μέχρι τη Μεσόγειο, οι ρατσιστικές πολιτικές του Τραμπ και της ΕΕ σπέρνουν το θάνατο.

Ποια Αριστερά

Τα επιτόκια των ομολόγων πέφτουν, αλλά τα εργοστάσια κλείνουν, οι κυβερνήσεις μιλάνε για "ασφάλεια που είναι βάθρο της δημοκρατίας" και οι μετανάστες και οι πρόσφυγες τρέχουν να σωθούν. Αυτό είναι το πραγματικό τοπίο της σημερινής και της αυριανής μέρας και το πραγματικό ερώτημα είναι ποια Αριστερά θα μας στηρίξει να το παλέψουμε.

Οι εμπειρίες από τους αγώνες που δώσαμε μαζί κουβαλάνε την απάντηση. Οι δυνά-

μεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, της ΑΝΤΑΡΣΙΑ, βρέθηκαν στο πλευρό του κόσμου που αγωνίζεται, ενώ οι υπουργοί στην κυβέρνηση της "πρώτη φορά Αριστεράς" βρέθηκαν απέναντι. Αποδείχτηκαν πιο συναινετικοί με την ΕΕ και τη ΝΔ παρά με τον κόσμο της δουλειάς. Τώρα που το Μητσοτάκειο απειλεί να κλιμακώσει τις επιθέσεις του "επιχειρηματικού κόσμου", χρειαζόμαστε πιο δυνατή ΑΝΤΑΡΣΙΑ και όχι ξανά αυταπάτες για τους Τσακαλώτους και τους Πολάκηδες.

Έχουμε να οργανώσουμε σκληρές μάχες ενάντια στις απολύσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές. Ποιος θα το κάνει αυτό; Ο Σταθάκης που τσακίζει τη ΔΕΗ ή μια πιο δυνατή ΑΝΤΑΡΣΙΑ με τις δυνάμεις του Συντονισμού και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων που βρέθηκαν και βρίσκονται στην πρώτη γραμμή για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους;

Έχουμε να συνεχίσουμε την πάλη για να τσακίσουμε τους φασίστες και να προστατέψουμε μετανάστες και πρόσφυγες από τους Γεωργιάδηδες και τους Βορίδηδες που παίρνουν αέρα. Ποιος θα το κάνει αυτό; Ο Καλογήρου και ο Βίτσας ή μια ενισχυμένη ΑΝΤΑΡΣΙΑ μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ που συντονίζεται με το διεθνές αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα;

Έχουμε μπροστά μας την ανάγκη για εναλλακτική λύση απέναντι στο σύστημα που σπέρνει μνημόνια, φτωχοποίηση, διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, των κατατρεγμένων και των αδικημένων. Για μια κοι-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στηρίξτε την Εργατική Αλληλεγγύη

Στα 42.260 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 2.800 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ενίσχυσαν προσωπικά:

Μανώλης Φ. 160 ευρώ, από 100 ευρώ Κώστας Β., Αγγελική Φ. και Γιώργος Τ., από 50 ευρώ Μαρίνος Ψ., Δέσποινα Κ., Μαρία Σ., Δημήτρης Σ., Γιάννης Κ., Λίτσα Π., Ζέττα Ν. και Παναγιώτης Π., Βαγγέλης Κ. 40, από 30 ευρώ Μαρία Α. και Χρίστος Σ., από 20 ευρώ Βαγγέλης Π., Βασίλη Β., Χρύσα Δ., Τάσος Κ. Λεωνίδας Κ., Γιώργος Σ., από 10 ευρώ Κώστας Κ., Γιάννης Π., Ηλίας Μ. και Τάκης Δ.

Ευχαριστούμε επιπλέον το σωματείο ΣΥΔΑΣΑΠ και τους Διονύση Π., Αγγελική Π. Γιώργο Μ. και Γιάννη Τ. που ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Στόχος 50.000 €

νωνία ισότητας και αλληλεγγύης πάνω από χρώμα, θρησκεία, φύλο, χωρίς κοινωνικές τάξεις. Πώς θα πάμε προς τα εκεί; Για άλλη μια φορά ο κοινοβουλευτικός δρόμος αποδείχτηκε ερμητικά κλειστός. Πάμε να προχωρήσουμε με δυνατή την Αριστερά της ανατροπής, στηρίζοντας και ψηφίζοντας την ΑΝΤΑΡΣΙΑ.

Νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω
την επόμενη βδομάδα
www.socialismfrombelow.gr

Υποψήφιοι από τις μάχες που δώσαμε μαζί

«**Α**ΝΤΑΡΣΥΑ δυνατή - Η ελπίδα για τις εργατικές μάχες που έχουμε μπροστά μας». Με αυτό το σύνθημα ζητάμε την στήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές και η ανταπόκριση είναι άμεση.

Το εργατικό κίνημα και η νεολαία γνωρίζει την αντικαπιταλιστική αριστερά και τον ρόλο που έχει παίξει τα τελευταία δέ-

κα χρόνια στους αγώνες σε όλα τα επίπεδα. Το αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών με την εκλογή για πρώτη φορά έξι κοινοτικών συμβούλων με την «Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας» είναι άλλη μία επιβεβαίωση ότι ο κόσμος ενισχύει την

Αριστερά που είναι στήριγμα καθημερινά στους αγώνες του. Αναγνωρίζει σε αυτήν τη δύναμη για να μπορέσει να τους δώσει από καλύτερη θέση και νικηφόρα.

Την Αριστερά που ενάντια στις επιθέσεις οργανώνει απεργίες για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, ενάντια στα κλεισίματα και τις ιδιωτικοποιήσεις για να τα πάρουμε όλα πίσω. Που ενάντια στο σεξισμό και τις διακρίσεις οργάνωσε την για πρώτη φορά απεργιακή 8 Μάρτη και συμμετείχε με τα συνδικάτα στο μεγαλύτερο Pride στην Αθήνα.

Ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβική υστερία, από την αρχή βρέθηκε στο πλευρό των προσφύγων, πάλεψε επίμονα και συνεχίζει να παλεύει για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να ανοίξουν τα σύνορα, για την ιθαγένεια και τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών. Στήριξε τους αγώνες για στέγαση στα κτίρια του Δήμου Αθήνας, στήριξε τους εκπαιδευτικούς στον αγώνα για να μπουτουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία.

Στην πρώτη γραμμή του αντιφασιστικού κινήματος, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρωτοστάτησε στο να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήρια των νεοναζί στις γειτονιές και προεκλογικά άνοιξε την καμπάνια για να μην μπουτουν οι φασίστες στη Βουλή αλλά στη φυλακή, εκεί που πρέπει να είναι οι Κασιδιάρηδες και οι Μιχαλολιάκοι.

Καλούμε όλους και όλες να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά, κόντρα στις απειλές του Μητσοτάκη και τα ψέματα του Τσίπρα ότι δήθεν δεν υπάρχει εναλλακτική. Υπάρχει, είναι οι αγώνες μας και τους οργανώνουμε από τώρα!

Νίκη Αργύρη,
μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ,
υποψήφια στην Α' Αθήνας

Στις εργατογειτονιές των Δυτικών, του 70% στο δημοψήφισμα, στις γειτονιές με μια πλούσια παράδοση αγώνων και με δυνατή αριστερά η συζήτηση έχει φουντώσει. Ο κόσμος δεν είναι ηττημένος αλλά οργισμένος και γεμάτος ερωτήματα για το πώς μπορούμε να σταματήσουμε τα ζόμπι της δεξιάς.

Η παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτή την προεκλογική περίοδο είναι πολύ κρίσιμη. Καταρχάς για να σπάσει την ηττοπάθεια που καλλιεργείται από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και για να θυμίσει στους εργαζόμενους και τη νεολαία τους αγώνες που έδωσαν όλο το προηγούμενο διάστημα. Διεκδικούμε από αυτόν τον κόσμο να ψηφίσει ΑΝΤΑΡΣΥΑ, γιατί είναι η χρήσιμη αριστερά που πήρε τις κινηματικές πρωτοβουλίες. Την πρωτοβουλία να μην αφήσουμε να πατήσουν το πόδι τους στις γειτονιές μας οι δολοφόνοι νεοναζί της Χ.Α, που έχει αποτέλεσμα να παλεύουμε να μην μπουτουν στη Βουλή, αλλά στη φυλακή. Την οργάνωση των απεργιών για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων και για μαζικές προσλήψεις στα νοσοκο-

Θέλουμε στις εκλογές στις 7 Ιούλη να δώσουμε φωνή με την ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε όλον τον κόσμο της Αριστεράς που παλεύει να κόψει το δρόμο στη Δεξιά και καταλαβαίνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί.

Παίξαμε ρόλο στις μεγάλες και μικρές απεργίες, όπου κι αν έγιναν στις γειτονιές μας. Από τα νοσοκομεία Παιδών στο Γουδί, μέχρι το αμαξοστάσιο της Τραμ ΑΕ στο Ελληνικό. Συσπειρώσαμε μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ μια σειρά κινήσεις εκπαιδευτικών και δημοτικών σχημάτων για να αντιμετωπίσουμε ενωτικά τη φασιστική απειλή στις γειτονιές μας. Δεν είναι τυχαίο ότι στου Ζωγράφου για παράδειγμα οι χρυσαυγίτες σημείωσαν κατακόρυφη πτώση. Δώσαμε ιδέες και χρόνο για συζήτηση στα μεγάλα ζητήματα της γυναικείας καταπίεσης,

Πριν κοπάσουν οι πανηγυρισμοί, από το αποτέλεσμα της δεξιάς στις εκλογές του Μαΐου, άρχισε η νεοφιλελεύθερη αντεπίθεση σε ό,τι έχει απομείνει από το κοινωνικό κράτος. Οι μεγάλες αλυσίδες διαγνωστικών κέντρων, με μπροστάρη τον νεοεκλεγέντα περιφερειάρχη Πατούλη, άρχισαν να εκβιάζουν και να κάνουν λοκάουτ κόβοντας τις εξετάσεις για τον κόσμο.

Οι καναλάρχες σέρνουν στα δικαστήρια τον ΕΔΟΕΑΠ, με σκοπό να τον εξοντώσουν. Η προσφυγή των μιντιαρχών για την κατάργηση της καταβολής 2%, που υποχρεούνται να δίνουν υπέρ του ταμείου επικουρικής ασφάλισης και περίθαλψης των εργαζομένων, δείχνει ότι υπάρχει στρατηγικό πλάνο του κεφαλαίου στο να τελειώνουν με τα... τελευταία κεκτημένα της εργατικής τάξης.

Η απάντηση του κόσμου της εργασίας,

ματική ανάσα και στήριγμα για όλες τις οικονομικές και πολιτικές μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Λίλιαν Μπουρίτη,
μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, υποψήφια στον Β2 Δυτικό Τομέα Αθήνας

φτάνοντας στην επιτυχία της φετινής απεργιακής 8 Μάρτη. Οργανώσαμε τα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια στις 16 Μάρτη διεκδικώντας σπίτια και δουλειά για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Έχουμε πολλές μάχες μπροστά μας τώρα που η δεξιά διεκδικεί να επιστρέψει και ξέρουμε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να παίξει καταλυτικό ρόλο στην οργάνωση της αντίστασης. Αλλά χρειάζεται να δυναμώσουμε κι άλλο. Οι δημοτικές εκλογές έδειξαν ότι μπορούμε και να σπάμε το αντιδημοκρατικό όριο του 3%. Με αυτόν τον αέρα θέλουμε να οργανώσουμε τους αγώνες μαζί με όλον αυτόν τον κόσμο και γι' αυτό στις 7 Ιούλη διεκδικούμε και την ψήφο του.

Κατερίνα Σεβαστάκη,
άνεργη, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ
στον Β3 Νότιο Τομέα Αθήνας

πρέπει να είναι η κλιμάκωση της ταξικής πάλης και κάθε είδους κοινωνικού αγώνα για την αντικαπιταλιστική προοπτική και την κοινωνική απελευθέρωση.

Η στήριξη στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ψήφος στις ελπίδες για συσπείρωση και κλιμάκωση της εργατικής αντίστασης και αντεπίθεσης, μακριά από σεχταρισμούς και λογικές μικρομάγαζων.

Στις 7 Ιουλίου ο κόσμος πρέπει να δώσει την εκλογική μάχη τιμώντας και στήριζοντας τα αγωνιστικά ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να δώσει σε αφεντικά και - όποια επόμενη - κυβέρνηση να καταλάβουν ότι δεν πρόκειται να κάνουν περίπατο. Την επόμενη μέρα θα έχουν να αντιμετωπίσουν μια ισχυρή αντίσταση από τα κάτω με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ δυνατή.

Χρήστος Κουγιτέας,
εικονολήπτης, υποψήφιος με την
ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην εκλογική περιφέρεια
Β' Πειραιά

μεία, τους δήμους και τα σχολεία. Την οργάνωση της απεργιακής 8 Μάρτη ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις και για ίσα δικαιώματα των γυναικών της εργατικής τάξης. Ο κόσμος που δώσαμε μαζί όλες αυτές τις μάχες έχει εμπειρίες τι σημαίνει η ρεφορμιστική αριστερά στην κυβέρνηση και η συζήτηση είναι προχωρημένη. Διεκδικούμε να μας ψηφίσει τώρα που τα ξεπουλήματα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ δείχνουν καθαρά τα αδιέξοδα του κοινοβουλευτικού δρόμου. Οι αντικαπιταλιστικές λύσεις, η κρατικοποίηση των τραπεζών, η διαγραφή του χρέους, ο εργατικός έλεγχος είναι που μπορούν να δώσουν εργατική διέξοδο στην κρίση. Δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτές τις εκλογές θα είναι πραγματική

ανάσα και στήριγμα για όλες τις οικονομικές και πολιτικές μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Λίλιαν Μπουρίτη,
μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, υποψήφια στον Β2 Δυτικό Τομέα Αθήνας

Στον δρόμο προς τις εκλογές στις 7 του Ιούλη η μάχη ενάντια στην εγκληματική ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής είναι κορυφαία. Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζί με την Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή παίζουν καθοριστικό ρόλο μαζί με το εργατικό κίνημα και τη νεολαία, στον αγώνα να μην μπουτουν στη Βουλή οι φασίστες, αλλά βαθιά στη φυλακή.

Και στο βόρειο τομέα της Αθήνας έχουμε δώσει όλο το προηγούμενο διάστημα μεγάλες μάχες μέσα στις γειτονιές ενάντια στις φασιστικές προκλήσεις. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η ΚΕΕΡΦΑ απευθυνόμενοι σε όλη την αριστερά, τη ΛΑΕ, το ΚΚΕ και τον κόσμο που είχε στήσει ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τα σωματεία και τους φορείς των γειτονιών μας, πήραμε πρωτοβουλίες για το κλείσιμο των "γραφείων" της Χρυσής Αυγής τόσο στο Ηράκλειο Αττικής, όσο και στο Μαρούσι, πετυχαίνοντας το κλείσιμό τους!

Οργανώσαμε μεγάλες διαδηλώσεις μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα στη Νέα Ιωνία ενάντια στις επιθέσεις των νεοναζί σε μετανάστες. Με συνεχή παρουσία μέσα στις γειτονιές, με διαδηλώσεις, εκδηλώσεις και αντιφασιστικές συναυλίες δίνουμε το μήνυμα ότι οι φασίστες δεν χωράνε στις γειτονιές μας!

Στην ΕΡΤ μαζί με τους εργαζόμενους και το συνδικάτο τους δώσαμε μάχη ενάντια στην προβολή της Χρυσής Αυγής από τη δημόσια τηλεόραση, φτάνοντας στο σημείο, μέσα στην προεκλογική περίοδο η ΠΟΣΠΕΡΤ να κηρύσσει στάσεις εργασίας για να μπλοκάρει απεργιακά την προβολή των νεοναζί!

Μέσα στην προεκλογική περίοδο στις 27 του Ιούνη βρεθήκαμε όλοι μαζί έξω από το Εφετείο στη δική της Χρυσής Αυγής διεκδικώντας ισόβια για τους δολοφόνους του Παύλου Φύσσα και του Σαχζατ Λουκμάν. Διεκδικούμε και στις 7 του Ιούλη μια δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά αλλά και ένα δυνατό αντιφασιστικό κίνημα για να πετάξουμε τους φασίστες έξω από τη Βουλή, έξω από τις γειτονιές μας και να τους στείλουμε στη φυλακή!

Αλεξάνδρα Μαρτίνη,
φοιτήτρια ΑΣΚΤ, ΚΕΕΡΦΑ, υποψήφια με την
ΑΝΤΑΡΣΥΑ στον Β1 Βόρειο τομέα Αθήνας

Προεκλογική εκδήλωση

Αθήνα, 1/7

Με κυρίαρχη τη συμμετοχή της νεολαίας πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Δευτέρας 1/7, η προεκλογική συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα. Η συγκέντρωση έγινε έξω από την Εθνική Βιβλιοθήκη στην Πανεπιστημίου όπου βρίσκεται και το κεντρικό περίπτερο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και μίλησαν οι υποψήφιοι βουλευτές Πέτρος

Κωνσταντίνου, Μάνος Σκούφογλου, Αντωνία Αθανασοπούλου, Γιάννης Δημητρόπουλος και Αντώνης Δραγανίγος. Η συγκέντρωση βιντεοσκοπήθηκε από την ΕΡΤ και μπορείτε να τη δείτε ολόκληρη εδώ: tinyurl.com/y44p043p.

Τις τελευταίες μέρες πριν την εκλογική μάχη της 7ης Ιούλη, οι προεκλο-

γικές εκδηλώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απλώνονται σε πολλές γειτονιές όλης της χώρας (βλ. σελ.16). Επίσης, έχει ξεκινήσει να προβάλλεται στα τηλεοπτικά κανάλια το δεκάλεπτο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ το οποίο μπορείτε να βρείτε και να διαδώσετε εδώ: tinyurl.com/y4t5xazn.

Η φετινή προεκλογική περίοδος είναι γεμάτη με εργατικές αντιστάσεις, εκρήξεις και διεκδικήσεις. Από τις αρχές Μάη μέχρι σήμερα, δεκάδες χώροι και κλάδοι έχουν βγει στον απεργιακό δρόμο. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία συμβασιούχοι του ΟΑΕΔ και μόνιμοι, για προσλήψεις και οι εργαζόμενοι στην Ιδιωτική Υγεία. Οι εργαζόμενοι της ΔΕΠΑ για την μονιμοποίηση τους, οι τραπεζοϋπάλληλοι στην Εθνική και την Πειραιώς, οι εργάτες της Frigoglass, οι εργαζόμενοι στον Τουρισμό – Επισιτισμό για την σύμβαση, οι εργαζόμενοι στη Σιδενόρ, στην ΕΥΑΘ, οι Ναυτεργάτες και ο κατάλογος κυριολεκτικά δεν έχει τέλος.

Η εικόνα του τελευταίου μήνα δείχνει με τον πιο καθαρό τρόπο ότι η επιχειρηματολογία ότι ο κόσμος της δουλειάς τάχα «στρέφεται προς τα δεξιά» ή ακόμη χειρότερα «δεν καταλαβαίνει το συμφέρον του» είναι εκτός τόπου και χρόνου. Οι εργαζόμενοι όλη την τετραετία του ΣΥΡΙΖΑ αγωνίζονται και διεκδικούν, και ακόμη και μέσα στην προεκλογική περίοδο επιμένουν αγωνιστικά και αριστερά. Για να πάρουν πίσω όλα όσα μας στέρησαν τα μνημόνια, αυτά που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ απέτυχε να υλοποιήσει, αφού υποκλίθηκε στις ανάγκες του ελληνικού καπιταλισμού και όχι στις ανάγκες και τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων.

Αυτοί οι αγώνες είναι ταυτόχρονα η πραγματική ελπίδα για να βάλουμε φραγμό στις επιθέσεις που φαντασιώνεται ο Μητσοτάκης. Η εργατική τάξη είναι η δύναμη που μπορεί να αλλάξει τα πράγματα και χρειαζόμαστε μια αριστερά που να εμπιστεύεται τον κόσμο στους χώρους δουλειάς, να τον στηρίζει στις μάχες που δίνει, να αγωνίζεται μαζί του και να ανοίγει τον δρόμο για την αντικαπιταλιστική διέξοδο.

Αυτήν την προσπάθεια κάνουν ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, το ΣΕΚ που τα στηρίζει, αλλά και συνολικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Με αυτόν τον προσανατολισμό χρειάζεται να κινηθεί όλη η αριστερά την επόμενη περίοδο. Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ δίνει δύναμη στην προοπτική να τραβήξουμε όλη την αριστερά, σε ενωτικούς αγώνες για να κερδίσουν οι εργατικές ανάγκες, για να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική ανατροπή.

Τάσος Αναστασιάδης,
μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, υποψήφιος
με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Α' Πειραιά

“Ανάπτυξη” είναι η λέξη που βρίσκεται ασυνεχώς στο στόμα των υποψηφίων διεκδικητών της εξουσίας μπροστά στις εκλογές της 7ης Ιουλίου.

Η ιστορία και οι εμπειρίες μας των τελευταίων χρόνων έχουν δείξει σε τι μεταφράζεται στην πράξη αυτή η λέξη: Καταστροφή του περιβάλλοντος, μπάζωμα των ρεμάτων, υπαρπαγή των παραλιών και όλων των δημόσιων χώρων, αποχαρκτηρισμός χιλιάδων στρεμμάτων δασικών εκτάσεων, υποβάθμιση της ποιότητας ζωής για την πλειοψηφία των ανθρώπων.

Στη γειτονιά μας, στη Ραφήνα, πέρσι κήκαν 13.000 στρέμματα δάσους, τουλάχιστον 102 άνθρωποι, πάνω από 3.000 σπίτια και χιλιάδες ζώα, για τα οποία ακόμη εκκρεμούν δίκες και οι άνθρωποι περιμένουν βοήθεια. Ταυτόχρονα είμαστε αντιμέτωποι με τα σχέδια καταστροφής ενός από τα λιγοστά φυσικά ρέματα που απέμειναν στην Αττική, του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας.

Εξυπηρετώντας τα συμφέροντα επέκτασης της Cosco στον Πειραιά, πάνε να μετατρέψουν το λιμάνι της Ραφήνας στο μεγαλύτερο επιβατηγό λιμάνι της Αττικής, μετατρέποντας τη ζωή των κατοίκων της περιοχής σε κόλαση καυσαερίων-κυκλοφορικού κομφούζιου και τις παραλίες σε αποδέκτη απόνερων της

Πλησιάζοντας στην Κυριακή 7 Ιούλη και ενώ η ζωή του καθημερινού ανθρώπου γίνεται όλο και πιο δύσκολη, το δίπολο Μητσοτάκης – Τσίπρα ανταγωνίζεται για τις φοροαπαλλαγές που ο καθένας τους υποσχεται ότι θα καλύτερέψουν τις ζωές μας, ενώ ετοιμάζονται να τα δώσουν όλα στο μεγάλο κεφάλαιο. Ούτε κουβέντα για επάνοδο στην προ μνημονίων κατάσταση για μισθούς και συντάξεις. Το ίδιο για τους μικρούς επαγγελματίες, φορολόγηση από το πρώτο ευρώ και κατάσταση στα όρια της εξάντλησης για όσους καταφέρνουν ακόμα να επιβιώνουν στο χώρο της δουλειάς.

Μέσα στην τελευταία τετραετία, με τις επιθέσεις να συνεχίζονται στην εργατική τάξη, συνεχίστηκαν και οι μάχες της αντίστασης στα μνημόνια, στα ξεπουλήματα του δημόσιου πλούτου, στους πλειστηριασμούς, στους φασίστες, στον εθνικισμό, σε παντός είδους ρατσισμό, στις πολιτικές των κλειστών συνόρων που οδήγησαν και οδηγούν χιλιάδες κόσμο στο θάνατο, στα επικίνδυνα σχέδια των ιμπεριαλιστών και του ελληνικού κεφαλαίου σε Αιγαίο και Μεσόγειο, στην πολεμοκαπηλεία και τους εξοπλισμούς. Ταυτόχρονα, ένα σωρό μάχες για να κρατηθούν οι δουλειές και η κοινωνική πρόνοια.

Κεντρικός πόλος σ' αυτές τις μάχες ήταν, είναι και θα είναι ανυποχώρητα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Προχωράμε και επιμένουμε, με βάση το Αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Γιατί μόνο με τη μονομερή διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, την έξοδο από Ε.Ε. και ευρώ, θα μπορέσουμε να απαλλαγούμε από τα τρωκτικά, που κλέβουν τον πλούτο που παράγουμε.

Ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα σημάνει ενίσχυση στη δυναμική μας, ακόμα μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση για να συνεχίσουμε να οργανώνουμε τις μάχες, με στόχο το Σοσιαλισμό: μια κοινωνία που θα έχει για κέντρο τον άνθρωπο και όχι το κέρδος.

Αθανάσιος Γ. Κολότσιος
Μηχανολόγος Μηχανικός,
π. πρόεδρος ΣΜΗΒΕ 2009-2016,
μέλος αντιπροσωπείας ΤΕΕ/ΤΚΜ, ηθοποιός,
υποψήφιος Α' Θεσσαλονίκης

ασυδοσίας των εφοπλιστών. Σε όλη τη χώρα, επιχειρησιακά σχέδια «αξιοποίησης» της παραλιακής ζώνης στο όνομα της «ανάπτυξης», μετατρέπουν τις παραλίες μας σε εύκολη λεία των επιχειρηματικών συμφερόντων.

Το μόνο που μπορεί να εξασφαλίσει ότι η φωνή των ανθρώπων θα εισακούεται είναι η ενεργή συμμετοχή και η κινητοποίηση από τα κάτω για να σταματήσουμε αυτές τις επιθέσεις. Σε μια περίοδο που ο Μητσοτάκης εμφανίζεται απειλώντας ότι θα επιταχύνει όλες τις επιθέσεις που υλοποίησε η προηγούμενη κυβέρνηση, δεν υπάρχουν σωτήρες να εμπιστευτούμε τις ζωές μας παρά μόνο εμείς οι ίδιοι και

οι αγώνες μας.

Σήμερα, όσο ποτέ, είναι επίκαιρο αυτό που φωνάζαμε στη Γένοβα “το περιβάλλον και οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη των καπιταλιστών”. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκφράζει ξεκάθαρα αυτό το αίτημα και κυρίως έχει στηρίξει στην πράξη τα κινήματα για το περιβάλλον. Η εκλογική ενίσχυσή της στις 7 Ιουλίου θα είναι δύναμη για αυτούς τους αγώνες μας.

Εμμανουέλα Τερζοπούλου,
χημικός, περιβαλλοντικό κίνημα υπεράσπισης ρεμάτων, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην εκλογική περιφέρεια Ανατολικής Αττικής

Εξορμήσεις της ANTAPSYA στους εργατικούς χώρους. Περισσότερα στη σελίδα 17

Να κλείσουν οι βάσεις

Τα δύο κόμματα που διεκδικούν την πρωτιά σε αυτές τις εκλογές προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα ψεύτικο κλίμα πόλωσης. Ψεύτικο, αφού στα περισσότερα ζητήματα έχουν χαράξει όμοια στρατηγική. Δώρα στους δανειστές με τα πρωτογενή πλεονάσματα και συνέχιση της λιτότητας, συνεργασία με το Ισραήλ, την Αίγυπτο και την Κύπρο για την ΑΟΖ και φυσικά να συνεχίσει το ελληνικό κράτος να είναι από τους καλύτερους συμμάχους του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και του ΝΑΤΟ.

Ειδικά με την απειλή του Τραμπ για πόλεμο με το Ιράν επανέρχεται το διαρκές αίτημα του να φύγουν οι βάσεις από την Σούδα και την υπόλοιπη Ελλάδα. Γι' αυτό και περισσότερο παρά ποτέ είναι αναγκαίο ένα αντιπολεμικό, αντιιμπεριαλιστικό, διεθνιστικό κίνημα που, αποφεύγοντας τη λογική των «ίσων αποστάσεων», θα σταθεί απερίφραστα στο πλευρό των λαών και των κινημάτων που αντιστέκονται. Σαν ANTAPSYA έχουμε δώσει πολλές μάχες ενάντια στους πολέμους και τον εθνικισμό και έχουμε να δώσουμε συνέχεια.

Είναι μία από τις διεκδικήσεις που έχουμε και ως δημοτικό σχήμα στα Χανιά και με την επανε-

κλογή μας στις προηγούμενες εκλογές είναι μια εγγύηση ότι θα συνεχίσουμε να παλεύουμε και σε αυτό το επίπεδο ενάντια στις βάσεις. Οι εκλογές της ερχόμενης Κυριακής δεν είναι αποκομμένες ή κάτι διαφορετικό από όλα αυτά που κάναμε όλο το προηγούμενο διάστημα, στα μέτωπα, τα σωματεία και τις γειτονίες και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε και μετά τις εκλογές, άσχετα με το ποιος θα βγει στην κυβέρνηση.

Η ANTAPSYA θα συνεχίσει να είναι παρούσα στους οικονομικούς και πολιτικούς αγώνες, όπως ακριβώς έχει κάνει τα τελευταία δέκα χρόνια, από όταν ιδρύθηκε. Ο καπιταλισμός δεν διορθώνεται, ανατρέπεται, για αυτό και η ψήφος στην ANTAPSYA σημαίνει ενίσχυση των αγώνων και ξεδίπλωμά τους μέσα στην επόμενη περίοδο, αφού ό,τι και να μας λένε η κρίση τους, οικονομική και πολιτική, έχει ακόμα πολύ δρόμο. Η ANTAPSYA με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμά της δείχνει τον δρόμο για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση με τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες στο κέντρο της αλλαγής.

Μανώλης Φιωτάκης,
τεχνικός, υποψήφιος με την ANTAPSYA
στο νομό Χανίων

Στην πρώτη γραμμή

Έχουμε μπει στη τελική ευθεία για τις εκλογές της 7ης Ιούλη και στο Βόλο έχουμε πολλούς λόγους για να δώσουμε με αισιοδοξία αυτή τη μάχη και να βγάλουμε πιο δυνατή την ANTAPSYA.

Όλα τα τελευταία χρόνια βρεθήκαμε στην πρώτη γραμμή των αγώνων, ενάντια στη λιτότητα, τους φασίστες και τον ρατσισμό. Ο Βόλος είναι από τις πρώτες πόλεις που καταφέραμε να κλείσουμε τα γραφεία-ορμητήρια της Χρυσής Αυγής όπου είχαν μάλιστα εκλεγμένο βουλευτή τον υπόδικο Ηλιόπουλο, πρωτοπαλικάρο στα τάγματα των νεοναζί. Φοιτητές, εργαζόμενοι, νεολαίοι έπειτα από μεγάλες κινητοποιήσεις δεν αφήσαμε χώρο στους φασίστες και υποδεχθήκαμε τους πρόσφυγες στην πόλη και τα προσφυγόπουλα στα σχολεία μας λέγοντας πως ο Βόλος είναι πόλη αντιρατσιστική.

Οι φοιτητές έδωσαν το στίγμα τους με τις καταλήψεις και τις διαδηλώσεις απέναντι σε κάθε μέτρο που χτυπούσε τα πανεπιστήμια, αλλά και δίπλα στους εργατικούς αγώνες και τις απεργίες των εκπαιδευτικών, της ΕΡΤ, των δικητικών και όλων όσων αντιστέκονταν.

Πολύ πρόσφατα ήρθαν οι εικόνες από τις μεγάλες κινητοποιήσεις ενάντια στην καύση σκουπιδιών από το τοπικό εργοστάσιο της ΑΓΕΤ. Σε μία περίοδο που η κλιματική αλλαγή παίρνει δραματικές διαστάσεις, δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν βάζοντας στο στόχαστρο τα συμφέροντα των πολυεθνικών αλλά και του Μπέου που ήταν και είναι με το πλευρό τους.

Αυτούς τους αγώνες θα χρειαστεί να θυμηθούμε, προβάλλοντας την αντικαπιταλιστική εναλλακτική. Με αυτό το τρόπο μπορούμε να φράξουμε το δρόμο στον Μητσοτάκη αλλά και στους συμβιβασμούς του ΣΥΡΙΖΑ.

Δημήτρης Στεφανάκης,
αρχιτέκτονας,
υποψήφιος με την ANTAPSYA στο
νομό Μαγνησίας

Στις 7/7 οι κάλσπες ξαναοίγουν. Αυτή η εκλογική αναμέτρηση είναι μία ευκαιρία για να δώσουμε ηχηρή απάντηση στο ποιός θέλουμε να κάνει κουμάντο στις ζωές μας.

Όχι, δεν θέλουμε τον ΣΥΡΙΖΑ ενισχυμένο εκλογικά, θέλουμε τον ΣΥΡΙΖΑ να πάρει την απάντηση που του αρμόζει από αριστερά, θέλουμε τον ΣΥΡΙΖΑ καταρρακωμένο από τον κόσμο που αντιστέκεται. Από εκείνο τον κόσμο που ανάμεσα στο συμβιβασμό και στο φόβο επέλεξε να απαντήσει με ένα ηχηρό ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του 2015. Από εκείνο τον κόσμο που δεν σταμάτησε να αγωνίζεται για να μη σηκώσει κεφάλι ποτέ ξανά η Χρυσή Αυγή, που δεν έπαψε να διεκδικεί το δικαίωμά του στη δωρεάν Υγεία, στη δημόσια Παιδεία, που μπήκε μπροστά στις μπουλντόζες όταν του κόβανε τα δέντρα και δεν θα διστάζει να μπει και μπροστά στα γεωτρύπανα όταν θα αρχίσουν οι οικοπεδοποιήσεις των θαλασσών.

Όχι, δεν θέλουμε την ΝΔ αυτοδύναμη και όλα τα αρπαχτικά που ακονίζουν τα μαχαίρια τους να ορέγονται τις ζωές μας. Η Δεξιά πρέπει να λάβει την απάντηση ότι απέναντί της θα έχει μια αριστερά που δεν κλείνει συμφωνίες με το ΝΑΤΟ, το Ισραήλ και τον Τράμπ. Απέναντί της θα έχει τα πιο μαχητικά κομμάτια της εργατικής τάξης, απέναντί της θα έχει την γενική απεργία, την κρατικοποίηση των τραπεζών, την διαγραφή του χρέους, απέναντί της θα έχει την ANTAPSYA.

Τόνια Αντωνίου,
μηχανικός, μέλος ΣΜΤ, υποψήφια με την
ANTAPSYA στο νομό Ηρακλείου

Κόντρα στο ρατσισμό

Στις 7 Ιούλη ψηφίζουμε ANTAPSYA και δυναμώνουμε τους αγώνες μας για να τα πάρουμε όλα πίσω.

Ενάντια στα ξεπουλήματα του ΣΥΡΙΖΑ και την προσπάθεια της δεξιάς να επιστρέψει στο προσκήνιο, δυναμώνουμε τις ελπίδες μας ότι μπορούμε να κάνουμε τις ζωές μας καλύτερες.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά στα Ιόνια έχει δώσει τεράστιες μάχες και έχει βρεθεί στην πρώτη γραμμή των αγώνων ενάντια στις απολύσεις και τα μνημόνια, τις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης Υγείας και Παιδείας. Έχει βρεθεί στην καρδιά όλων των κινητοποιήσεων των κατοίκων ενάντια στην οικολογική καταστροφή, την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της καθαριότητας.

Έχει στηρίξει στην πράξη τις προσπάθειες ενός ολοκληρωμένου κόσμου για αξιοπρεπείς και ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και ανάλογων αμοιβών στον Τουρισμό, την αποκαλούμενη "βαριά βιομηχανία" της χώρας. Έμασταν εκεί σε όλες τις κινητοποιήσεις ενάντια στους φασίστες, οργανώνοντας τις και διεκδικώντας ότι τα νησιά του Ιονίου θα είναι ένας ασφαλής, φιλοξενος και ανοιχτός τόπος για όσους πρόσφυγες και μετανάστες βρέθηκαν εδώ.

Κόντρα στο ρατσισμό και το δηλητήριο όσων μιλούσαν για Ευρώπη φρούριο, η φωνή μας για σύνορα ανοιχτά και νομιμοποίηση όλων των μεταναστών έφτασε παντού και απέδειξε στην πράξη ότι μπορούμε να ζήσουμε και να παλεύουμε όλοι μαζί, ντόπι-

οι και μετανάστες. Αυτούς τους αγώνες διεκδικούμε να ενισχύσουμε και να απλώσουμε ακόμα παραπέρα με όχημα τις εκλογές στις 7 Ιούλη. Μετά από σχεδόν μια δεκαετία επιθέσεων και μνημόνιων, τώρα περισσότερο από ποτέ δυνατή ANTAPSYA σημαίνει ότι αυτοί οι αγώνες μπορούν να είναι αποτελεσματικοί.

Στην Ζάκυνθο όλα τα μέτωπα είναι μπροστά μας και ανοιχτά. Χρειάζεται για άλλη μια φορά να βρεθούμε όλοι μαζί απέναντι στις προσπάθειες που γίνονται στο νησί για εξορύξεις πετρελαίων που θα έχουν καταστροφικές συνέπειες για το περιβάλλον και τις ζωές με μόνο σκοπό το κέρδος των καπιταλιστών. Το νησί έχει πλημμυρίσει σκουπίδια για άλλη μία φορά και η αντικαπιταλιστική αριστερά χρειάζεται να εξασφαλίσει ότι θα δοθεί οριστική λύση στο πρόβλημα προς όφελος των κατοίκων και χωρίς ιδιωτικοποίηση. Παλεύοντας παράλληλα με τους χιλιάδες εργαζόμενους στον Τουρισμό για συλλογικές συμβάσεις εργασίας και συνθήκες εργασίας που δεν θα θυμίζουν Μανωλάδα. Αυτή είναι η μόνη δύναμη που μας δίνει ελπίδα ότι όχι μόνο δεν θα γυρίσουμε πίσω αλλά θα κερδίσουμε όλες τις μάχες και των προηγούμενων χρόνων και τώρα!

Τόνια Λαχανιώτη,
ξενοδοχοϋπάλληλος, υποψήφια με την
ANTAPSYA στο νομό Ζακύνθου

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις πρόσφατες τοπικές εκλογές πέτυχε να εκλέξει περιφερειακό σύμβουλο στον Έβρο και δεκάδες άλλους περιφερειακούς και δημοτικούς συμβούλους σε πολλά άλλα σημεία της χώρας.

Το πέτυχε αυτό χάρη στο γεγονός ότι στις τάξεις της στρατεύονται χιλιάδες αγωνιστές του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος. Κοιτάζοντας τα ψηφοδέλτια άλλων κομμάτων σπανίως θα δει κανείς μέσα σε αυτά εργαζόμενους, φοιτητές, αγρότες, συνταξιούχους. Ο κόσμος μας γνωρίζει και μας εκτιμά γιατί μας έχουν δει στους αγώνες μαζί, έχουμε παλέψει μαζί, ξέρουν ότι θα είμαστε δίπλα τους και γι' αυτό ένα κομμάτι του μας ψήφισε τον Μάιο.

Αλλά ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν σημαίνει μόνο τίμιοι αγωνιστές που δεν θα σε πουλήσουν στην στροφή. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι εκείνη η δύναμη, που απέναντι στις αυταπάτες για ανάπτυξη και καλύτερες μέρες, απαντάει ξεκάθαρα ότι αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβεί με τη θηλιά ενός δημόσιου χρέους 360 δις ευρώ στο λαιμό μας -και

ΑΝΤΑΡΣΥΑ σημαίνει δύναμη για το σήμερα

ζητάει την πλήρη διαγραφή του.

Δεν είναι κάτι για το μέλλον αυτό, αφορά το σήμερα. Που θα βρεθούν λεφτά για τα νοσοκομεία, την Παιδεία, τις συντάξεις, όταν την επόμενη τετραετία θα πρέπει να πληρωθούν 44 δις ευρώ για αποπληρωμές του χρέους; Είμαστε αντιμέτωποι με ένα σύστημα που δεν θα αφήσει να ζήσουμε ούτε εμάς ούτε τα παιδιά μας που θα καλούνται να πληρώνουν τα σπασμένα των τραπεζών μέχρι το 2060. Απέναντι στους εκβιασμούς αυτών που κλείνουν τα εργοστάσια από την Πάτρα μέχρι τον Έβρο, η άμεση απάντηση που δίνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι οι εργατικοί

αγώνες και ο εργατικός έλεγχος. Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση όχι μόνο στις τράπεζες, που τις έχουμε χλιοπληρώσει, αλλά και στο εργοστάσιο, να το πάρουν στα χέρια τους αυτοί

που το δουλεύουν και το κρατάνε οι ίδιοι.

Η ΝΔ απειλεί ότι θα κλιμακώσει ιδιωτικοποιήσεις και λιτότητα αλλά ταυτόχρονα συνεχίζει όλα τα ανοίγματα στην ακροδεξιά. Στον Έβρο, κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή απέσυρε έναν από τους υποψηφίους του για να τον αντικαταστήσει με τον Π.Φαραντάτο, ένα απόστρατο ταγμένο στην ακροδεξιά, ήδη από το 1982 -όταν ως εύελπιν είχε διατάξει συνάδελφό του να γονατίσει και να φωνάξει «Κάτω ο κομμουνισμός» και όταν αυτός αρνήθηκε τον έστειλαν στο νοσοκομείο.

Η ΚΕΕΡΦΑ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την ενωτική τους δράση είναι δύναμη προκειμένου το αντιφασιστικό κίνημα να μπορέσει να βάλει φραγμό στην φασιστική απειλή, τον ρατσισμό και την άνοδο της ακροδεξιάς, όπως έχουμε αποδείξει με μια σειρά από κινητοποιήσεις στην Αλεξανδρούπολη και στον Έβρο.

Γιώργος Μποτσίδης, μέλος ΔΣ Ε.Κ Έβρου, υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νομό Έβρου

Διεθνιστική φωνή

Τη λέξη “ανάπτυξη” επαναλαμβάνουν στα προγράμματα τους η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχόμενοι και οι δύο φοροαπαλλαγές και κίνητρα για τους πλούσιους που θα ανοίξουν τάχα θέσεις εργασίας.

Στη Θράκη γνωρίζουμε πολύ καλά που έχουν οδηγήσει αυτού του είδους οι πολιτικές που πάντα στο όνομα της “ανάπτυξης” εφάρμοσαν όλα αυτά τα χρόνια η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τελευταίος ο ΣΥΡΙΖΑ: κλεισίματα εργοστασίων, αποψίλωση της υπαίθρου, μαζική μεταναστεύση αγροτών και εργατών είτε μόνιμα είτε εποχικά στις χώρες της ΕΕ για να μπορέσουν να θρέψουν τις οικογένειές τους, καταστροφή του περιβάλλοντος.

Στο πλαίσιο αυτής της “αναπτυξιακής πολιτικής” εντάσσονται και τα σχέδια που αφορούν τις εξορύξεις υδρογονανθράκων από μεγάλες πολυεθνικές γύρω από τις οποίες οξύνονται οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο και αφορούν τις άρχουσες τάξεις αυτών των χωρών. Το ελληνικό κράτος με τον άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ και τις πλάτες των ΗΠΑ, κηρύσσει μονομερώς τις δικές του ΑΟΖ και από την άλλη ο τουρκικός καπιταλισμός διεκδικεί το δικό του μερίδιο σε αυτήν τη μοιρασιά.

Οι λαοί δεν έχουν τίποτε να κερδίσουν ούτε από την “ανάπτυξη” τους ούτε από τους ανταγωνισμούς τους, επιλογές που ο Μητσοτάκης απειλεί να συνεχίσει και να κλιμακώσει σε ένα δρόμο που του άνοιξε η προσαρμογή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ σε όλες τις βασικές επιλογές της άρχουσας τάξης.

Στις εκλογές της 7ης Ιουλίου κάθε ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ μεταφράζεται σε δύναμη για τους αγώνες της εργατικής τάξης και ενίσχυση της διεθνιστικής της φωνής κόντρα στους μεταμνημονιακούς “μονόδρομους” λιτότητας αλλά και τα πολεμοκάπηλα σχέδια των από πάνω.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ,

δάσκαλος, επικεφαλής της “Ανταρσίας στην Ξάνθη” και υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νομό Ξάνθης

Είμαι τσιγγάνος και στον Ασπρόπυργο που μένω έχω δει τα ποντίκια να δαγκώνουν παιδάκια δύο ετών. Αν έρθετε στον Ασπρόπυργο και δείτε τη βρωμιά που υπάρχει από την χωματερή θα φύγετε όπως ήρθατε. Και έρχεται ο Μητσοτάκης και υπόσχεται να βάλει χιλιάδες αστυνομικούς στις γειτονιές δήθεν για την προστασία μας, για την ασφάλειά μας. Από που θα τα βρει, από τα λεφτά που δόθηκαν για τους τσιγγάνους από την ΕΕ και ποτέ δεν καταλήγουν σε αυτούς;

Και ο Τσίπρας υποσχόταν το 2015 πριν έρθει στην εξουσία ότι θα δώσει στους νέους εργασία, θα αυξήσει τις συντάξεις στους ηλικιωμένους, αλλά το μόνο που έδωσε ήταν τα 200 ευρώ. Αντί να κάνει σπίτια για τους τσιγγάνους στον Ασπρόπυργο έβγαλε και έδωσε στους μαθητές από ένα τετράδιο. Η κόρη μου η Κωνσταντίνα είναι στην τετάρτη δημοτικού και είμαι περήφανος, γιατί εγώ τα γράμματα δεν τα έμαθα στο σχολείο, τα έμαθα στο πεζοδρόμιο γιατί είμαι μικροπωλητής από την παιδική μου ηλικία. Αξίζουμε ένα καλύτερο μέλλον.

Βασίλης Μπέκος, μικροπωλητής,

υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην περιφέρεια Δυτικής Αττικής

Η καταστροφική προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ στις ανάγκες των αφεντικών έδωσε τη δυνατότητα στον Μητσοτάκη να διεκδικεί την κυβέρνηση, με τις διάφορες αναλύσεις να ρίχνουν την ευθύνη στον κόσμο.

Στην πραγματικότητα, παρά τους ευσεβείς πόθους των από πάνω, χιλιάδες εργαζόμενων και νεολαίας συγκρούστηκαν όλα αυτά τα χρόνια σε κάθε βήμα συμβιβασμού της κυβέρνησης. Από το υγειονομικό κίνημα που δεν έχει σταματήσει να παλεύει απεργιακά για μαζικές προσλήψεις και Υγεία για τις ανάγκες μας, τους εκπαιδευτικούς και τους φοιτητές που συγκρούστηκαν με τον Γαβρόγλου ενάντια στην υποβάθμιση της Παιδείας μέχρι τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα που παλεύουν για συλλογικές συμβάσεις εργασίας και εργατικά δικαιώματα.

Αυτοί οι εργατικοί αγώνες πλάι στις πολιτικές διεκδικήσεις, για την απομόνωση και την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, για ανοιχτά σύνορα, για πραγματική ισότητα των γυναικών, αλλά ακόμα και τα κινήματα για την προστα-

σία του περιβάλλοντος, επιβεβαιώνουν πως οι αντιστάσεις συνεχίζονται και δείχνουν ποια είναι η δύναμη που μπορεί να τσακίσει τις επιθέσεις των από πάνω.

Στις 7 Ιούλη διεκδικούμε να ενισχυθεί η ΑΝ-

ΤΑΡΣΥΑ, η αντικαπιταλιστική αριστερά που όχι μόνο στήριξε και οργάνωσε αυτούς τους αγώνες, διεκδικώντας την κοινή δράση της αριστεράς, αλλά και που αναδεικνύει τη γνήσια εργατική εναλλακτική του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, πέρα από τα αδιέξοδα αυτού του συστήματος. Απέναντι στη σύγκλιση ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ για μια πολιτική αιματοβαμμένων πλεονασμάτων και εθνικής ομοψυχίας επιμένουμε στη διαγραφή του χρέους, στις κρατικοποιήσεις κάτω από τον

έλεγχο των εργατών, στη διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών. Δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ σημαίνει δύναμη στους αγώνες μας, για την κοινωνία των αναγκών μας, και όχι για τα κέρδη των καπιταλιστών.

Λουίζα Γκίκα, αγροτική ιατρός, Συντονιστικό νοσοκομείων, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νομό Ιωαννίνων

Όχι στον εθνικισμό

Οι απόψεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έρχονται σαν απάντηση στις απάνθρωπες επιλογές ενός συστήματος σε κρίση. Απέναντι στην φτώχεια, τον πόλεμο, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό, τους φασίστες, την καταπίεση ανάλογα με το φύλο και την σεξουαλικότητα, την οικολογική καταστροφή, υπάρχουν οι αγώνες.

Οι αγώνες των εργαζομένων, της νεολαίας που, απέναντι στον ψεύτικο ρεαλισμό ότι όλα τα παραπάνω είναι αναπόφευκτα, προτάσσουν τις πραγματικές ανάγκες των ανθρώπων κόντρα στα κέρδη των καπιταλιστών.

Μπορούμε να έχουμε αξιοπρεπείς μισθούς, συντάξεις, χρηματοδότηση για την Παιδεία και την Υγεία, αν γίνει διαγραφή του χρέους, ρήξη με την ΕΕ, κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων υπό κοινωνικό και εργατικό έλεγχο. Να ανοίξουν τα σύνορα και να μπορούμε να υποδεχτούμε τους πρόσφυγες που βλέπουμε με παγωνιά ή καύσωνα να περπατάνε από τα μονοπάτια για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Να σταματήσουν οι εθνικισμοί που προσπαθούν να προκαλέσουν μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας και να επεκτείνουν απέναντι στους συμπολίτες μας της τουρκικής μειονότητας. Να σβήσουν μια για πάντα οι νεοναζί.

Όποια και να είναι η επόμενη κυβέρνηση θα έχει να αντιμετωπίσει αγώνες σκληρούς και ενωτικούς. Αυτό θέλει να εκφράσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την συμμετοχή της στις εκλογές.

Θράσος Τζιάρης, χημικός

σε φαρμακοβιομηχανία, υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο νομό Ροδόπης

ΚΡΑΤΙΚΟ ΝΙΚΑΙΑΣ Ο θάνατος της Γκαϊανέ δεν ήταν αυτοκτονία ούτε ατύχημα

Η είδηση του θανάτου της 50χρονης Γκαϊανέ Κασαρτζιάν από την Αρμενία, εργαζόμενης ως αποκλειστικής νοσηλεύτριας, που πηδηξε το πρωί του Σαββάτου 29/6 από τον πρώτο όροφο του Γενικού Κρατικού Νίκαιας γιατί φοβήθηκε ότι θα συλληφθεί επειδή δεν είχε νόμιμο χαρτιά, εξόργισε την εργατική τάξη όλης της χώρας.

“Ο άδικος χαμός της 50χρονης μετανάστριας από την Αρμενία, που κατέληξε νεκρή στα επείγοντα του νοσοκομείου της Νίκαιας δεν ήταν αυτοκτονία, ούτε ατύχημα. Ήταν αποτέλεσμα της απόγνωσης της μπροστά στην επικείμενη σύλληψή της από την αστυνομία γιατί ήταν «παράνομη» αποκλειστική νοσηλεύτρια και βεβαίως μετανάστρια. Οι ευθύνες για τον θάνατο της βαρύνουν την ηγεσία του υπουργείου Υγείας, τη διοίκηση του Νοσοκομείου της Νίκαιας που διέταξε τους σεκιουριτάδες να κάνουν έλεγχο για «τις παράνομες» και φυσικά το κύκλωμα των «εργολάβων» -δηλαδή των νταβατζήδων της Υγείας -που ελέγχουν χιλιάδες αποκλειστικές νοσηλεύτριες, κυρίως γυναίκες”, αναφέρεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε το **Συντονιστικό Νοσοκομείων**.

“Η περίφημη εγκύκλιος του **Άδωνι**, που επανέφερε ο **Πολάκης** (διατάζοντας μάλιστα τις νοσηλεύτριες του Ε.Σ.Υ. να καταγγέλλουν οι ίδιες τις «παράνομες», δηλαδή να τις καταδίδουν), όχι μόνο δεν λύνει κανένα πρόβλημα, αντίθετα λύνει τα χέρια στις διοικήσεις να βάζουν την αστυνομία μέσα στα ιδρύματα και όποιον πάρει ο χάρος. Δεν ξεχνάμε εξάλλου ότι επί εποχής Σαμαροβενιζέλων τον ρόλο της «σκούπας» στα νοσοκομεία ανέλαβε η Χρυσή Αυγή, και απέτυχε παταγωδώς, γιατί τους κυνηγήσαμε και τους πετάξαμε έξω.

Η λύση είναι προφανής: Άμεσα μαζικές προσλήψεις μόνιμου νοσηλευτικού προσωπικού, με όλα τα δικαιώματα σε ασφάλιση, ρεπό, άδειες. Ξήλωμα του κυκλώματος των εργολάβων-νταβατζήδων μέσα στα νοσοκομεία. Ταυτόχρονα χρειάζεται να δοθούν χαρτιά (άδεια παραμονής κτλ) αλλά και εκπαίδευση και πιστοποίηση σε όλες τις γυναίκες, έρμαια των εργολάβων τους. Δεν πρέπει ούτε η εμπειρία τους να πάει χαμένη, ούτε να έρθουν σε αντιπαράθεση με τις «νόμιμες»

Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων στην Πανεργατική Απεργία 8/12/16

αποκλειστικές.

Ο αγώνας είναι κοινός ενάντια στην μαύρη εργασία και το μπλοκάκι αλλά και κοινός με όλο το υπόλοιπο προσωπικό των δημόσιων νοσοκομείων που βρίσκεται στους δρόμους εδώ και τρία χρόνια, απαιτώντας μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και μαζικές προσλήψεις”.

Στο έλεος των εργολαβικών

“Αργά ή γρήγορα θα συνέβαινε κάτι τέτοιο αφού τα νοσοκομεία έχουν αφεθεί στο έλεος εργολαβικών γραφείων που θησαυρίζουν στις πλάτες μεταναστριών που δουλεύουν ατελείωτες ώρες, ανασφάλιστες, με πολύ χαμηλά μεροκάματα και κάτω από απειλές και εκβιασμούς. Για να πηδήξει κάποιος από το μπαλκόνι σκέψου τι πίεση έχει φάει”, αναφέρει στην ΕΑ η **Χρύσα Μπαλωμένου**, αποκλειστική νοσηλεύτρια στο Κρατικό της Νίκαιας.

“Το πρωί της Δευτέρας 1/7 όσες αποκλειστικές βρισκόμασταν στο νοσοκομείο με τη λήξη της βάρδιάς μας αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε κινητοποίηση. Ταυτόχρονα θέλαμε να δώσουμε συνέντευξη Τύπου για να εξηγήσουμε ότι αυτό που συνέβη στο Κρατικό της Νίκαιας είναι η τραγική απόδειξη της αδιαφορίας που έχουμε συναντήσει

όλα αυτά τα χρόνια. Και είχε σημασία αυτή η κινητοποίηση γιατί αποδεικνύει στην πράξη πως εγγεγραμμένες και μη εγγεγραμμένες αποκλειστικές παλεύουμε στην ουσία για το ίδιο πράγμα. Για να εξασφαλίσουμε την επιβίωσή μας με έναν αξιοπρεπή μισθό.

Η δουλειά μας είναι πολύ δύσκολη, πάντα σχεδόν νυχτερινή, κακοπληρωμένη και χωρίς πραγματική εξασφάλιση για την επόμενη μέρα. Οι εγγεγραμμένες αποκλειστικές παίρνουμε 60 ευρώ τη βραδιά εκ των οποίων τα μισά πάνε στην αυτασφάλιση. Ταυτόχρονα οι περισσότερες από εμάς δεν κάνουμε πάνω από 10 μεροκάματα το μήνα.

Η συναδέλφισσα μετανάστρια δεν ήταν εγγεγραμμένη στους πιστοποιημένους καταλόγους των αποκλειστικών νοσοκόμων. Τα τελευταία χρόνια έχουμε διαπιστώσει ότι γίνεται ένας χαμός από γραφεία που μοιράζουν κάρτες στις εφημερίες προκειμένου να προωθήσουν πιο φθηνές υπηρεσίες με μαύρη εργασία. Από τη μεριά μας το σωματείο μας έχει κάνει πολλές φορές καταγγελίες αλλά συναντάμε την πλήρη αδιαφορία αλλά και απειλές από τους μπράβους και τους νταβατζήδες των παράνομων γραφείων. Σαν εγγεγραμμένες αποκλειστικές δεν θέλουμε να μπούμε σε αντι-

παράθεση με τις μη εγγεγραμμένες συναδέλφισσες. Κατανοούμε τη θέση τους. Αν εμείς δεχόμαστε όλη αυτή την πίεση και τις απειλές από τους νταβατζήδες των γραφείων σκέψου τι αντιμετωπίζουν αυτές οι γυναίκες που εργάζονται ατελείωτα κρατώντας δυο, τρεις και τέσσερις ασθενείς το ίδιο βράδυ για λίγα ευρώ.

Ο θάνατος της Γκαϊανέ μας στενοχώρησε και μας εξόργισε. Πλέον το αίτημα για να πετάξουμε τους νταβατζήδες έξω από τα νοσοκομεία γίνεται ακόμα πιο αποφασιστικό. Το θέμα δεν είναι να έρθουμε σε αντιπαράθεση με αυτές τις γυναίκες, αλλά ποιοι κρύβονται πίσω από όλα αυτά και εμπορεύονται τον ανθρώπινο πόνο. Είμαστε εργαζόμενες γυναίκες, μετανάστριες και ελληνίδες και δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα η μια από την άλλη.

Ανοίγει επίσης η συζήτηση για το τι κάνουμε από εδώ και πέρα. Είναι πλέον ξεκάθαρο πως δεν γίνεται να είμαστε εξωτερικές εργαζόμενες με μπλοκάκια μέσα στο δημόσιο σύστημα Υγείας. Εξυπηρετούμε βασικές ανάγκες φύλαξης των ασθενών και χρειάζεται να γίνουμε κομμάτι του δυναμικού του νοσοκομείου. Να απορροφηθούμε με κάποιο τρόπο από το σύστημα Υγείας με προσλήψεις σαν μόνιμο προσωπικό”.

Κυριάκος Μπάνος

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΣΝΙΕ

Την Κυριακή 30/06 πραγματοποιήθηκε το 19ο Συνέδριο της ΟΣΝΙΕ. Το συνέδριο της ΟΣΝΙΕ πραγματοποιήθηκε όπως αναφέρει η ανακοίνωση της ΑΣΚΥ “σε μία περίοδο που ξεδιπλώνονται αγώνες μέσα στην προεκλογική περίοδο από τους εργαζόμενους στις τράπεζες, τα νοσοκομεία, τον τουρισμό-επισιτισμό, τους ναυτεργάτες που μπορούν να απαντήσουν στην επίθεση της δεξιάς. Και στην ιδιωτική Υγεία προκηρύχθηκε 24ωρη πανελλαδική απεργία για ολόκληρο τον κλάδο, κλινικές, διαγνωστικά εργαστήρια και γηροκομεία στις 11 Ιούνη. Η απεργία ήρθε σε μία πολύ κρίσιμη συγκυρία για τον κλάδο την ώρα που οι εργοδότες των ιδιωτικών διαγνωστικών έβαλαν λουκέτο και προσπαθούσαν να εμφανιστούν σαν θύματα”.

Ο πρόεδρος του Σωματείου προσωπικού ιδιωτικής Υγείας Αθήνας, **Δημήτρης Αλεξόπουλος** στην τοποθέτησή του έδωσε έμφαση στην οργάνωση των απεργιακών μαχών για την υπογραφή ΣΣΕ με αυξήσεις. Η **Σμαράγδα Λιάτσικου** από το Σωματείο εργαζομένων ιδιωτικής Υγείας Μαγνησίας τοποθετήθηκε γύρω από την συσπείρωση που προσπαθούν να επιτύχουν οι εργαζόμενοι γύρω από το Σωματείο την ίδια ώρα που η δεξιά πτέρυγα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας προσπαθεί να φτιάξει δεύτερο Σωματείο με την στήριξη των εργοδοτών.

Εικόνα αγώνων

Ο **Νίκος Παρδάλης** από το κλαδικό Σωματείο Βορείου Ελλάδας έδωσε μία σημαντική εικόνα των αγώνων της τελευταίας τριετίας. Ένας απολογισμός 8 ανακλήσεων απολύσεων, 3 κλαδικών 24ωρων απεργιών καθώς και απεργίες διαρκείας όπως στην κλινική Ζωοδόχος Πηγή στην Κοζάνη και Κιανούς Σταυρός στην Θεσσαλονίκη, ιδιοκτησίας Euromedica. Οι απεργίες έγιναν με αίτημα την αποπληρωμή των δεδουλευμένων. Την ίδια ώρα στην Euromedica Ρόδου προκηρύχθηκαν 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες που ξεκίνησαν την Δευτέρα 1 Ιούλη.

Σε αυτό το αγωνιστικό κλίμα, η πρόταση της ΑΣΚΥ προς το συνέδριο της ΟΣΝΙΕ, όπως διατυπώθηκε στην διακήρυξή της, ήταν να οργανωθεί νέα πανελλαδική απεργία στην ιδιωτική Υγεία, κάτι που τελικά δεν αποφασίστηκε στο συνέδριο. Στην διαδικασία των εκλογών ψήφισαν 94 σύνεδροι, 54 ψήφοι για τις δυνάμεις που υποστηρίζονται από ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και 8 έδρες, 24 για την ΔΑΣ και 3 έδρες και 16 για την Αδέσμευτη Κίνηση (στηρίζεται από δυνάμεις που πρόσκεινται στον ΣΥΡΙΖΑ) και 2 έδρες.

Κώστας Πολύδωρος, μέλος ΔΣ Σωματείου Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας και υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Β' Πειραιά

Σε 48ωρη απεργία κατέβηκαν το διήμερο 1 και 2 Ιουλίου οι 350 εργαζόμενοι της ΕΥΑΘ με αίτημα την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, ενώ είχε προηγηθεί και μια 24ωρη απεργία την Παρασκευή 28/6. Η συζήτηση για τη νέα ΣΣΕ ξεκίνησε από τον Ιανουάριο με την απαίτηση από την πλευρά των εργαζομένων, η λήξη του μνημονιακού νόμου που επέφερε σημαντικές περικοπές στους μισθούς μας να σημάνει αυτόματα την επιστροφή στο προηγούμενο καθεστώς.

Η διοίκηση της εταιρείας επικαλέστηκε πως δεν μπορεί άμεσα να εφαρμοστεί κάτι τέτοιο, οπότε ξεκίνησε μια μακριά διαπραγματευτική διαδικασία που κατέληξε τον Απρίλιο σε οικονομική συμφωνία μεταξύ των δύο μερών, για σταδιακή επαναφορά μέσα στα επόμενα τρία χρόνια. Παρά το γεγονός ότι στο οικονομικό σκέλος επετεύχθη συμφωνία, η ΣΣΕ δεν υπογράφηκε ποτέ, καθώς η διοίκηση ζήτησε να μπου-

2 Ιούλη, Έξω από τα κεντρικά της ΕΥΑΘ

ΜΕΤΑΛΛΟ Στοπ σε κλεισίματα-απολύσεις

Στάση εργασίας και απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήσε η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργατών Μετάλλου (ΠΟ-ΕΜ) την Πέμπτη 27/6.

Έξω από τη Βουλή συγκεντρώθηκαν εργάτες από το εργοστάσιο της Frigoglass στην Πάτρα (που κλείνει), από το εργοστάσιο της Πίτσος στο Ρέντι (που επίσης κλείνει), από την Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία (υπολειπόμενη), από τα Ναυπηγεία Ελευσίνας (που κυκλοφορούν φήμες ότι μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου θα μπουν σε διαδικασία πτώχευσης), από τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά (υπολειπόμενη), ενώ στην απεργία συμμετείχαν με στάση εργασίας και εργαζόμενοι από την Ιντρακόμ. Στην κινητοποίηση με το πανό τους πήραν μέρος και μέλη του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και της Ναυπηγοεπισκευαστικής Βιομηχανίας Ελλάδας, καθώς και μέλη του Συντονισμού Εναντίον στα Μνημόνια.

"Είμαι εργάτης στην Φριγκογκλάς 34 χρόνια. Είμαι 56 χρονών με τρία παιδιά. Η εργοδοσία (το εργοστάσιο ανήκει στον όμιλο 3Ε) έρχεται και μας λέει να πάρουμε 5.000 ευρώ παραπάνω και να κάτσουμε να απολυθούμε ήσυχα και χωρίς φασαρίες. Να φύγουμε να πάμε πού; Εμείς θέλουμε τις δουλειές μας, δεν θέλουμε ελεημοσύνη. Να συνεχιστεί η λειτουργία του εργοστασίου τώρα", ανέφερε στην ΕΑ ο Φώτης, εργάτης στην Φριγκογκλάς.

Βουλή, 27/6

ΕΥΑΘ Απεργίες για ΣΣΕ

νε εντός της σύμβασης όροι, όπως το οριστικό πάγωμα των μισθολογικών εξελίξεων στο επίπεδο που είχαν φτάσει το 2012. Στην πράξη λοιπόν, παρά τις κυβερνητικές εξαγγελίες, φάνηκε πως τα μνημόνια

όχι μόνο δεν έληξαν, αλλά αντιθέτως γίνεται προσπάθεια να αποκτήσουν μόνιμη ισχύ.

Οι εργαζόμενοι μέσα από μαζικές γενικές συνελεύσεις απέρριψαν κάθε τέτοιο ενδεχόμενο, καταγγέλλοντας την υποκρισία της αριστερής διοίκησης και εξαναγκάζοντας μέσα από τις κινητοποιήσεις τους σε παραίτηση τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο Κρεστέντη.

Οι απεργιακές κινητοποιήσεις ακόμα και παραμονές των εκλογών, δείχνουν την πραγματική δύναμη που μπορεί να βάλει φρένο στις πολιτικές που καταστρέφουν τις ζωές μας και παράλληλα αναδεικνύουν με τον καλύτερο τρόπο πως η ελπίδα δε χάνεται μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά εξακολουθεί να παραμένει ζωντανή στην προοπτική των αγώνων.

Γιάννης Μήτζιας,
μέλος ΔΣ σωματείου εργαζόμενων ΕΥΑΘ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΛΜΕ

Την Τρίτη 2/7, την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο ολοκληρώνονταν οι εργασίες του 19ου Τακτικού Συνεδρίου της ΟΛΜΕ.

Ο Ηλίας Παπαχατζής από τις Παρεμβάσεις μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη κάνοντας μια πρώτη αποτίμηση για τις εργασίες του συνεδρίου.

"Από τη μεριά τους οι Παρεμβάσεις έχοντας αγωνιστικό πρόσωπο και αυξημένη εκπροσώπηση με περισσότερους συνέδρους φάνηκε να αυξάνουν την επιρροή τους. Βάλαμε εξ αρχής τα ζητήματα και κυρίως την υποχρέωση της ΟΛΜΕ να αποφασίσει ένα καυτό φθινόπωρο με την έναρξη των σχολείων τον Σεπτέμβριο. Βάλαμε επί τάπητος την ανάγκη να προστατευθούν οι αναπληρωτές και να διοριστούν όλοι οι συνάδελφοι, τώρα. Προτεínουμε αμέσως με την έναρξη της νέας χρονίας να προχωρήσουμε σε συνελεύσεις και άνοιγμα της συζήτησης για απεργία διαρκείας άμεσα μέσα στις πρώτες βδομάδες της νέας σχολικής χρονιάς. Ήταν μια πρόταση που την υποστήριξε και το ΠΑΜΕ.

Αυτές οι τοποθετήσεις εκ μέρους των Παρεμβάσεων δεν έγιναν δεκτές από το συνέδριο. Ωστόσο προκάλεσαν τριγμούς που ανάγκασαν την πλειοψηφία (ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ-ΠΕΚ(ΠΑΣΚΕ) να βγάλουν ένα ψήφισμα/απόφαση για τους αναπληρωτές που να μην μιλάει για διορισμούς των αναπληρωτών αλλά δεν βάζει το θέμα του προσοντολόγιου. Η πρόταση των Παρεμβάσεων που υποστηρίχθηκε απ' όλους τους αναπληρωτές και το ΠΑΜΕ έβαζε καθαρά το θέμα της κατάργησης του προσοντολόγιου με μόνες απαιτήσεις την προϋπηρεσία και το πτυχίο. Η θέση μας αυτή είχε μεγάλη απήχηση και γιαυτό από τη μεριά της πλειοψηφίας αρνήθηκαν να τη βάλουν σε καταμέτρηση.

Δυστυχώς για την αξιολόγηση/αυτοαξιολόγηση σχολικών μονάδων δεν πάρθηκε κάποια απόφαση. Ωστόσο είναι δεδομένο ότι υπάρχουν 44 ΕΛΜΕ που είναι υπέρ της άμεσης αντίδρασης και της μη συμμετοχής σε καμία διαδικασία αξιολόγησης. Πιστεύουμε ότι από το Σεπτέμβριο με αγωνιστική διάθεση αυτό θα λήξει υπέρ μας παρά τα προβλήματα που έβαζε η απερχόμενη διοίκηση της ΟΛΜΕ.

Το ΠΑΜΕ ωστόσο έκανε ένα ολισθημα προτείνοντας καταστατικό συνέδριο για την ΟΛΜΕ, πρόταση που ψηφίστηκε και από την δεξιά πλειοψηφία. Εμείς πιστεύουμε ότι μπροστά στις νέες επιθέσεις που θα δεχτούμε την επόμενη περίοδο η συζήτηση για καταστατικό συνέδριο είναι αποπροσανατολιστική και δίνει τη δυνατότητα στις κυρίαρχες δυνάμεις να το ενσωματώσουν και να δημιουργήσουν μια ΟΛΜΕ, τύπου ΑΔΕΔΥ, με λιγότερη δημοκρατία στη βάση. Από τη μεριά των Παρεμβάσεων θα υπερασπιστούμε τη δημοκρατική λειτουργία της ΟΛΜΕ".

Κ.Μ.

3 ΙΟΥΛΙΟΥ Απεργία στα καράβια

Με κεντρικό αίτημα την υπογραφή ΣΣΕ για το 2019 η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία καλεί την Τετάρτη 3 Ιούλη, εν μέσω της τελευταίας προεκλογικής εβδομάδας, 24ωρη προειδοποιητική απεργία σε όλα τα πλοία των επιβατικών γραμμών της χώρας. Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε η ΠΝΟ οι εφοπλιστές οδήγησαν τις διαπραγματεύσεις για ΣΣΕ στα Ακτοπλοϊκά Επιβατηγά Πλοία αλλά και στα Επιβατηγά και Τουριστικά πλοία των Μεσογειακών γραμμών σε αποτυχία.

Όπως καταγγέλλει η ΠΝΟ εκτός του ΣΕΕΝ οι λοιπές εφοπλιστικές οργανώσεις απαξίωσαν το διάλογο και ούτε καν ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της ομοσπονδίας για έναρξη των διαπραγματεύσεων.

Οι εφοπλιστές έχουν ανακοινώσει ότι δεν δέχονται αύξηση των ΣΣΕ μεγαλύτερη από 2%, όταν η αύξηση των κερδών τους τα τελευταία χρόνια είναι τεράστια. Από την μεριά των ναυτεργατών γίνεται ξεκάθαρο πως δεν θα δεχτούν ψίχουλα ζητώντας τουλάχιστον 5% αυξήσεις πάνω στα υπερκέρδη του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

Η απόφαση για απεργία πάρθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή της Πανελληνίας Ναυτικής Ομοσπονδίας (ΠΝΟ) με συντριπτική πλειοψηφία (10 υπέρ έναντι 3 κατά και 1 λευκό). Μαζί ωστόσο με το αίτημα για ΣΣΕ, τα σωματεία των ναυτεργατών ζητούν την κατάργηση του αντεργατικού νόμου 4150/2013 με τον οποίο επιβάλλονται μειωμένες συνθέσεις των πληρωμάτων των πλοίων της Αδριατικής.

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε η ΠΕΝΕΝ σχετικά με την απεργία και τα αιτήματά της "θεωρεί ότι μπορεί αυτή να αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση για την ανάκαμψη της πάλης των Ναυτεργατών με την προϋπόθεση ότι οι ίδιοι θα κάνουν δική τους υπόθεση τόσο τα αιτήματα όσο και την συμμετοχή και επιτυχία του απεργιακού αγώνα".

Ώρα να καταρρεύσει όλη η Χ.Α.

Συλλαλητήριο στο Εφετείο

Μαζική, μαχητική και οργανισμένη ήταν η αντιφασιστική συγκέντρωση και η πορεία την Πέμπτη 27/6 που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ με τη στήριξη της ΑΔΕ-ΔΥ και τη συμμετοχή μιας σειράς εργατικών συνδικάτων, συλλόγων και φορέων, όπως η Β' και η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, η ΕΛΜΕ Εύβοιας, το συνέδριο της ΠΟΠΟΚΠ, ο ΦΣ Μεταλλειολόγων, Χημικών Μηχανικών, Φιλοσοφικής, Σλαβικών Σπουδών, Πληροφορικής, Χημικών, αλλά και φοιτητές/τριες από το ΠΑΔΑ, η ΠΟΣΠΕΡΤ, η ΠΟΕΔΗΝ, ο Σύλλογος Εργαζόμενων νοσ. Αγ. Σάββας, η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα», η Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος, η Παμπειραϊκή Πρωτοβουλία για τους πρόσφυγες κ.ά.

Η συγκέντρωση στην Αθήνα ξεκίνησε νωρίς το πρωί στο σταθμό Μετρό Αμπελόκηποι και με πορεία οι εκατοντάδες αντιφασίστες/στριες έφτασαν μπροστά στο Εφετείο όπου έγιναν χαιρετισμοί. Πρώτος μίλησε ο **Θ. Καμπανιάνης**, δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της ΧΑ, ο οποίος τόνισε τον ρόλο του αντιφασιστικού κινήματος στην πρόοδο της δικαστικής διαδικασίας: «Η πολιτική αγωγή εκτιμά ότι το κατηγορητήριο έχει αποδειχθεί σε βάρος τόσο των μελών όσο και των στελεχών. Χωρίς καμία αμφιβολία, οι πράξεις που εξετάζει το δικαστήριο έχουν πραγματοποιηθεί και ήταν οργανωμένες από τη διευθυντική ομάδα της Χρυσής Αυγής. Αυτή η συντριπτική αποδεικτική διαδικασία έχει επίπτωση μέσα και έξω από το δικαστήριο. Έχει επίπτωση στην απουσία των μαρτύρων υπεράσπισης. Έχει επίπτωση στην εκλογική βάση της Χρυσής Αυγής όπως είδαμε στα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών. Έχει επίπτωση και στις απολογίες: τα μέλη της ΧΑ δηλώνουν πλήρη άγνοια και δηλώνουν ότι δεν βρίσκονταν στο χώρο. Μια γραμμή χωρίς καμία επαφή με την πραγματικότητα απέναντι στην οποία το δικαστήριο δυσπιστεί.

Ο ναζισμός και η Χρυσή Αυγή δεν πρόκειται όμως να ηττηθούν πολιτικά μέσα στο δικαστήριο, αλλά στην κοινωνία. Αυτό έχει ήδη αρχίσει να συμβαίνει. Λέγαμε από την αρχή της δίκης ότι η ΧΑ πρώτα θα απονομιμοποιηθεί στους εργατικούς χώρους, τις γειτονιές, τους χώρους της νεολαίας και στη συνέχεια αυτή η απονομιμοποίηση θα επιφοραγιστεί από μια δικαστική απόφαση. Αυτό έχει αρχίσει να παίρνει σάρκα και οστά. Γι' αυτό ζητάμε τη μαζική παρουσία σας στη δίκη τους επόμενους μήνες, τη διαρκή κινητοποίηση στις γειτονιές που πάνε να χύσουν το ναζιστικό του δηλητήριο».

Η **Α. Ερωτοκρίτου**, από το ΔΣ του Σωμα-

27/6, Αντιφασιστική διαδήλωση στο Εφετείο

τείου Εργαζόμενων νοσ. Γεννηματάς υπογράμμισε: «Διαδηλώνουμε με μια σειρά συνδικάτων σήμερα. Η εργατική τάξη πρέπει να είναι στην πρώτη γραμμή στην πάλη για να μπουιν ισόβια οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, που είναι δεμένη με τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό. Προσπαθούν να ρίξουν τις ελλείψεις των νοσοκομείων στις πλάτες των προσφύγων και των μεταναστών. Το εργατικό κίνημα θα βγει ακόμα πιο δυνατό αν καταδικαστούν οι χρυσαυγίτες και μείνουν εκτός βουλής. Γι' αυτό θα συνεχίσουμε μέχρι να τους στείλουμε στον υπόνομο της ιστορίας».

“Δεν σταματάμε”

Η **Ντ. Γκαρανέ**, από την Γ' ΕΛΜΕ συμπλήρωσε την εικόνα των μαχών στα νοσοκομεία με τους αγώνες στην εκπαίδευση: «Οι εκπαιδευτικοί δίνουν τη μάχη της υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου ανοιχτού για όλα τα παιδιά με τα προσφυγόπουλα μέσα. Στη Σάμο συνεχίζεται σήμερα: οι φασίστες διώκουν συναδέλφισσα που έδωσε αυτή τη μάχη. Και το κίνημα, καθώς και το

συνέδριο της ΔΟΕ, απαντά με συμπαράσταση, δε φοβόμαστε, δεν σταματάμε. Στο σημείο να απολογούνται σήμερα οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα φτάσαμε με τις μάχες του εργατικού κινήματος και θα συνεχίσουμε μέχρι το τέλος». Από τη Β' ΕΛΜΕ χαιρετισμό απεύθυνε ο **Α. Ζανιάς**, λέγοντας: «Οι φασίστες δεν έχουν καταφέρει να διαβρώσουν τους μαθητές μας, παρότι έγιναν οργανωμένες προσπάθειες να διεισδύσουν στα σχολεία. Αυτό οφείλεται στην πολύ μεγάλη προσπάθεια κι αντίσταση της σχολικής κοινότητας, εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς. Οπου υπήρξε συλλογική οργανωμένη αντίσταση δεν τα κατάφεραν. Όμως όσο η κοινωνία παραμένει ταξική και άδικη ο φασισμός παραμένει εν δυνάμει απειλή. Στο αντιφασιστικό μέτωπο δεν περιοσέυει κανένας».

Οι φοιτητικοί σύλλογοι με πολύ μαζική παρουσία έδειξαν ότι ο φασισμός δεν χωράει στα πανεπιστήμια. Ο **Α. Διονυσσακόπουλος** από τη Φιλοσοφική Σχολή χαιρέτισε λέγοντας: «Με αποφάσεις των φοιτητικών μας συλλόγων είμαστε εδώ να αποδεί-

ξουμε ότι δεν χωράει καμία φασιστική συμπεριφορά μέσα στα Πανεπιστήμια και για να ενισχύσουμε το αντιφασιστικό κίνημα. Δώσαμε αγώνες ενάντια στη λιτότητα που φέρνουν οι νόμοι Γαβρόγλου καθώς και πολιτικές μάχες ενάντια στο σεξισμό και το ρατσισμό. Έτσι εδώ αγωνιζόμαστε για την καταδίκη των δολοφόνων και για να μην αφήσουμε χώρο στη Χρυσή Αυγή να μπει στη Βουλή». Η **Ευγενία Μπουλούζου** από τους Μεταλλειολόγους Μηχανικούς τόνισε: «Έχουμε δει τη ΧΑ να κάνει επιθέσεις και δολοφονίες μεταναστών και αντιφασιστών, όπως ο Σαχζάτ Λουκμάν, ο Παύλος Φύσσας, ο Πετρίτ Ζιφλε. Ταυτόχρονα έχει φανεί και ο κατασταλτικός της ρόλος απέναντι στο εργατικό κίνημα, καθώς βρίσκεται πάντα απέναντι στις διεκδικήσεις των εργαζόμενων κάνοντας τραμπούκικες επιθέσεις σε εργαζόμενους και συνδικαλιστές, λειτουργώντας ως μπράβρο προς όφελος των εργοδοτών. Δεν έχουν καμία θέση λοιπόν στα σχολεία, τις σχολές, τους χώρους εργασίας, τις γειτονιές. Το εργατικό και φοιτητικό κίνημα μπορούν και οφείλουν να δώσουν την αναγκαία απάντηση».

“Μέχρι να μπουιν στη φυλακή”

Ο **Τζ. Αολάμ** εκ μέρους της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας είπε: «Η ΧΑ έχει δολοφονήσει πολλούς. Κάποιοι είναι γνωστοί, πολλοί όμως όχι. Έχουμε καταγγείλει επιθέσεις σε εκατόσια με χίλια άτομα, θύματα της ΧΑ, με σπασμένα χέρια, ανοιχτά κεφάλια, γεμάτα αίμα... χρειάζεται άλλη απόδειξη: Η ΧΑ ολόκληρη είναι ναζιστική, είναι δολοφόνοι και η θέση τους δεν είναι η Βουλή αλλά η φυλακή. Δεν σταματάμε, δεν φοβόμαστε. Συνεχίζουμε μέχρι να μπουιν φυλακή». Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Χ. Χουσεΐν**, πατέρας του **Σαχζάτ Λουκμάν**: «Όποιος έχειρόπαλα και μαχαίρια και δολοφονεί πώς μπορεί να είναι μέσα στη Βουλή; Όπως έχω πόνο για τον

Σαχζάτ Λουκμάν, τον ίδιο πόνο έχω για τον Παύλο Φύσσα. Οι δολοφόνοι τους, που έχουν χτυπήσει και μαχαιρώσει εκατοντάδες ακόμα, πρέπει να μπουιν στη φυλακή. Πρέπει να συνεχίσει αυτό το κίνημα, με αυτό έχουμε κερδίσει τη δικαιοσύνη».

Ο **Ν. Ελγαντούρ**, χαιρετίζοντας εκ μέρους της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδας, τόνισε: «Το κίνημα είναι αυτό που έκανε τους μάρτυρες της ΧΑ να παραιτηθούν. Που έκανε τους φασίστες να ντραπούν να έρθουν στο δικαστήριο. Η παρουσία σας στη δίκη είναι πολύ σημαντική. Οι φασίστες εξαπλώνονται σε όλο τον κόσμο, στην Ευρώπη, στο Σουδάν που σκοτώνουν τους εξεγερμένους, στην Αίγυπτο, στην Υεμένη, στη Συρία. Πρέπει να είμαστε ενωμένοι ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό, μαζί να τους ξεριζώσουμε από χώρα σε χώρα».

Ο **Λ. Κοντουδάκης**, από την ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας, είπε: «Το 2011-12 βλέποντας το μηχανοκίνητο τάγμα της ΧΑ στη Νίκαια να τρομοκρατεί όλη την περιοχή ήθελα να βοηθήσω να τους σταματήσουμε. Έχω παλέψει το φασισμό 65 χρόνια και έχω δει μια σειρά φασιστικές οργανώσεις. Μόνο όταν έχουν πλάτες εξουσίας ή αστυνομίας δραστηριοποιούνται. Όταν είναι μόνοι τους, είναι κότες. Η ομάδα της ΚΕΕΡΦΑ στη Νίκαια, 4-5 άτομα στην αρχή, ξεκίνησε μαζί με σωματεία του εργατικού κινήματος και άλλες οργανώσεις και φτάσαμε το αντιφασιστικό κίνημα που έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στη διάλυση της Χρυσής Αυγής».

«Η δίκη θα προχωρήσει, θα ολοκληρωθεί και οι ναζί θα πάνε φυλακή. Θα τους διώξουμε και από τις γειτονιές μας. Δε θα λένε αυτοί οι απατεώνες ότι για την ανεργία φταίνει οι μετανάστες. Η αυτοκτονία του εργαζόμενου της ΔΕΛΤΑ που κλείνει μας θυμίζει ποιος φταίει: τα αφεντικά, οι βιομήχανοι. Οι ίδιοι που καλλιεργούσαν το σοβινιστικό μίσος με το μακεδονικό μας λένε να χύσουμε το αίμα μας για τις ΑΟΖ. Δεν θα το χύσουμε, οι λαοί της Μεσογείου και της μέσης Ανατολής είναι αδέρφια μας. Το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας ξανά και ξανά έχει αρνηθεί χώρους στη ΧΑ. Τα κοινοτικά συμβούλια απατήσανε να κλείσουν τα γραφεία της ΧΑ μετά τη δολοφονική επίθεση στον Αλέξη Λάζαρη. Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη και τα επιβάλλει αυτά. Με αυτή τη δύναμη θα είναι αντιμετώπιση οποιαδήποτε κυβέρνηση προκύψει στις 7 Ιούλη, τη δύναμη που μπορεί να τσάκισει τα σχέδιά τους να μας πάνε σε πόλεμο, τη λιτότητα και τον Μιχαολολάκο και τη συμμορία του», τόνισε ανάμεσα σε άλλα ο δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ **Π. Κωνσταντίνου**.

Δεκάδες ήταν οι αντιφασίστες/στριες που πήγαν να παρακολουθήσουν τη δίκη παρά τις μεθοδεύσεις της αστυνομίας που προσπάθησε για άλλη μια φορά να τους εμποδίσει κρατώντας τα 3/4 της αίθουσας άδεια.

Αφροδίτη Φράγκου

Κατάσταση πανικού

Κυριολεκτικά και μεταφορικά καταρρέει η Χρυσή Αυγή λίγες ημέρες πριν τις βουλευτικές εκλογές. Μετά την εκλογική της κατάρρευση στις 26 Μάη και την εδώ και μήνες οργανωτική της κατάρρευση με στελέχη να αποχωρούν εξαπολύοντας μύδρους προς τον Μιχαολολάκο, ήρθε και η φυσική κατάρρευση. Ο πυρηνάρχης Πατέλης κατά την 367η συνεδρίαση της 27 Ιούνη, λίγα λεπτά μετά από μια αποτυχημένη προσπάθεια της υπεράσπισης να αλλάξει τη σειρά των κατηγορούμενων προκειμένου η απολογία του (που αναμενόταν για τις 28 Ιούλη) να πάει μετά τις εκλογές, λιποθύμησε.

Η κατάρρευση φυσικά ακολουθήθηκε από μια ολόκληρη προσπάθεια της υπεράσπισης να εκμεταλλευτεί την αναστάτωση και να κερδίσει χρόνο. Προσπάθησε να δημιουργήσει ένταση με το κοινό και τους δημοσιογράφους, δασκάλεψε τους κατηγορούμενους Κορκοβίλη και Μιχάλαρο που είχαν σειρά να απολογηθούν, να πουν ότι «παράχθηκαν» με το περιστατικό και δεν μπορούν να συνεχίσουν, ενώ εξασφάλισε χαρτί γιατρού για τον Πατέλη προκειμένου το δικαστήριο να μην του ζητήσει να είναι παρών την επόμενη ημέρα και να απολογηθεί.

Έξω από τη Βουλή

Κι αν η Χρυσή Αυγή κατάφερε να αποφύγει την απολογία του πυρηνάρχη Νίκαιας μέσα στην προεκλογική περίοδο, το κατόρθωμά της έχει κοντά πόδια. Η συζήτηση για την εγκληματική οργάνωση που καταρρέει έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Ο πανικός που δείχνουν οι ενέργειες της ΧΑ επισφραγίζει όλο και περισσότερο στα μάτια όλου του κόσμου ότι η θέση της είναι στη φυλακή. Η πεποίθηση ότι μπορεί το κίνημα να τους πετάξει από τώρα έξω από τη Βουλή κερδίζει έδαφος.

Δεν είναι τυχαίο που ο πυρηνάρχης Νίκαιας λιποθύμησε μέσα σε μια αίθουσα με δεκάδες αντιφασίστες/τριες –και ακόμη δεκάδες απ' έξω να διαδηλώνουν. Το τάγμα της Νίκαιας έχει αποτύχει να πείσει το δικαστήριο ότι τα πράγματα έγιναν διαφορετικά απ' ό,τι τα στοιχία μέχρι τώρα δείχνουν. Τα μέλη του έχουν τραπέι σε άτακτη φυγή και το ένα μετά το άλλο αρνούνται τα όσα αδιαμφισβήτητα έχουν αποδειχθεί. Η συνήγη της δράσης του αντιφασιστικού κινήματος έχει καταφέρει να κάνει ξεκάθαρο ότι η οποιαδήποτε σχέση με τη Χρυσή Αυγή –πόσο μάλλον με το τάγμα της Νίκαιας– είναι ενοχοποιητική. Και ο πυρηνάρχης το γνωρίζει καλά. Ήδη στις 20/9/13, δυο μέρες μετά τη δολοφονία, σε τηλεφωνική του συνομιλία με τον **Τσακανίκα**, έλεγε σχετικά με τις διώξεις: «Εγώ επειδή είναι ενδεχόμενο να γαμηθώ, μη με αφήσεις» [...] Τσακανίκα: «Θα με κοιτάνε οι μεγάλοι [σ.σ: η ηγεσία της ΧΑ] και θα γελάνε» [σ.σ: επειδή αποκαλύφθηκε η αιγυπτιακή καταγωγή του]. Πατέλης: «Εμένα θα με κοιτάνε και θα με βαρύνε μέσα [σ.σ: στη φυλακή]». Και θα με γαμάνε μαύρες ψυχολές». Στις 24/9, πάλι στον Τσακανίκα, λέει: «Από πάω μέσα κι έχω ένα παιδί έξω». Οι συνομιλίες αυτές ήταν στα αναγνώστέα έγγραφα και το δικαστήριο τις έχει ακούσει.

Τάγμα εφόδου Νίκαιας: Όλοι συνένοχοι!

Το τάγμα εφόδου της Νίκαιας καλείται, με τις απολογίες του, να εξηγήσει τον ορμηικόδο επικοινωνιών ανάμεσα στα μέλη του τα 55 λεπτά πριν ο Ρουπακιάς μαχαιρώσει τον Παύλο Φύσσα, το γεγονός ότι οι κεραίες δείχνουν τους κατηγορούμενους παρόντες στο σημείο της δολοφονίας και το γεγονός ότι οι αυτόπτες μάρτυρες, τα βίντεο από τις κάμερες ασφαλείας και τα σήματα ΔΙΑΣ και ΕΚΑΒ επιβεβαιώνουν όλα τα παραπάνω. Αποδίδοντας τις κλήσεις σε εντελώς άσχετα ζητήματα, αρνούμενοι την παρουσία τους στο χώρο και, εν τέλει, παραδεχόμενοι ότι μετά τα μεσάνυχτα μίλησαν για τη δολοφονία, οι χρυσαυγίτες όχι μόνο δεν πείθουν ότι οι ίδιοι δεν συμμετείχαν στην επίθεση, αλλά κάνουν αδύνατο στην ηγεσία της ΧΑ να ισχυριστεί, όταν θα έρθει η σειρά της να απολογηθεί, ότι δεν ήξερε ποιος μαχαιρώσε τον Παύλο Φύσσα και τι σχέση είχε με την οργάνωση. Ανάμεσα στις επικοινωνίες το βράδυ της δολοφονίας είναι οι παρακάτω:

23:19: Ο Ι. Άγγος ειδοποιεί τον Ι. Καζαντζόγλου για την παρουσία του Παύλου Φύσσα και της παρέας του στο Κοράλλι. Αυτό είναι κάτι που έχουν παραδεχτεί και ο Άγγος και ο Καζαντζόγλου.

23:21: Ο Ι. Καζαντζόγλου συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη. Στην απολογία του ο Καζαντζόγλου ισχυρίστηκε ότι μίλησαν για τρικάκια που θα μοίραζαν εν όψει ομιλίας του αρχηγού.

23:26: Ο Γ. Πατέλης συνομιλεί με τον Ι. Λαγό.

23:28: Φεύγει το μήνυμα από τον υπολογιστή της Τοπικής Οργάνωσης Νίκαιας: «Όλοι τώρα στην Τοπική. Όσοι είσαστε κοντά. Δεν θα περιμένουμε μακρινούς. Τώρα».

23:28-23:50: Πολλά από τα μέλη της Ασφάλειας καλούν τους Πατέλη και Καζαντζόγλου. Οι περισσότεροι έχουν καταθέσει ότι μιλούσαν περί ανέμων και υδάτων. Ο Καζαντζόγλου έχει καταθέσει ότι 23:45

Στις 28/6 ολοκλήρωσαν τις απολογίες τους οι κατηγορούμενοι **Κ. Κορκοβίλης** και **Α. Μιχάλαρος**. Ο Κορκοβίλης προσπάθησε να δείξει ότι την επίμαχη ώρα είχε μόλις ξεκινήσει για τη δουλειά του ως οδηγός απορριμματοφόρου, ωστόσο οι ώρες δουλειάς του δεν ταιριάζουν με αυτή την εξήγηση, αντίφαση που το δικαστήριο επισημάνε.

Ανάμεσα σε άλλα είπε ότι οι 3 κλήσεις που είχε μέσα στην νύχτα με τον κατηγορούμενο Καλαρίτη ήταν για ...συλλυπητήρια. Ρωτήθηκε επίσης για τις στρατιωτικές εκπαιδεύσεις που το δικαστήριο τον έχει ακούσει να παραδέχεται στο τηλέφωνο (στη φάση των εγγράφων), λέγοντας σε άλλο χρυσαυγίτη που του μιλούσε θορυβημένος για «διακόσιες καταγγελίες [που] οι περισσότερες δεν είναι

συνάντησε τον Ρουπακιά κοντά στην τοπική και στις 23:50 τον Σταμπέλο. Ο Δήμος έχει καταθέσει ότι την ίδια ώρα έφτασε στο ίδιο σημείο μαζί με τον Σκάλκο και είδε εκεί τον Κομιάνο και άλλους περίπου 15 που δεν αναγνώρισε επειδή φορούσαν κράνη.

23:50: Τελικό μήνυμα Λαγού στον Πατέλη.

00:04: Κλήση στο ΕΚΑΒ (έγγραφο 62), ο Παύλος Φύσσας είναι μαχαιρωμένος.

00:09: ο Ι. Άγγος συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη. Σύμφωνα με την απολογία του Άγγου, είχε μόλις μάθει ότι δράστης είναι ο Ρουπακιάς και πήρε τον Πατέλη να τον ρωτήσει μήπως ξέρει κάτι, «γιατί τον ήξερα από την τοπική».

00:11: ο Γ. Σταμπέλος συνομιλεί με τον Γ. Ρουπακιά και στη συνέχεια καλεί τον Ι. Λαγό.

00:15: ο Ι. Λαγός συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη.

00:17: ο Γ. Ρουπακιάς συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη.

00:22: ο Γ. Ρουπακιάς συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη.

00:28: ο Γ. Ρουπακιάς συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη.

00:30: ο Ι. Λαγός συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη.

00:37: ο Ν. Μιχαολολάκος συνομιλεί με τον Λαγό.

00:38: ο Ι. Λαγός συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη.

00:39: ο Γ. Ρουπακιάς συνομιλεί με τον Γ. Πατέλη.

(οι ώρες των κλήσεων είναι από το αναγνώστεο έγγραφο 275)

Πατέλης, Ρουπακιάς, Σταμπέλος, Λαγός και Μιχαολολάκος δεν έχουν απολογηθεί ακόμα. Με το δικαστήριο να έχει ακούσει όλους τους χρυσαυγίτες να ξέρουν τον Ρουπακιά, και τους περισσότερους να γνωρίζουν για τη σύλληψή του αμέσως μετά τη δολοφονία, ο Μιχαολολάκος δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι 33 λεπτά μετά το μαχαίρωμα μιλούσε με τον Λαγό περί ανέμων και υδάτων.

Απολογίες με ψέματα

ψεύτικες»: «εντάξει, γινόταν στρατιωτική εκπαίδευση σε στρατόπεδα. Αυτό ναι, αλλά δεν...» Ο Κορκοβίλης προσπάθησε ανεπιτυχώς να πείσει το δικαστήριο ότι μιλούσε για προσωπικές του (!) εκπαιδεύσεις.

Ο Μιχάλαρος κατέθεσε κι αυτός ότι γνωρίζει τον Ρουπακιά από την τοπική κι ότι ο Ρουπακιάς με τη γυναίκα του κρατούσε το κυλικείο. Αρνήθηκε την παρουσία του στο χώρο της δολοφονίας, παρότι έχει αναγνωριστεί από αυτόπτες μάρτυρες - θύματα. Απέδωσε τις καταθέσεις τους σε πολιτικό κίνητρο. Βέβαια ρωτήθηκε από την έδρα: «Τον Μάρτιο του 2014 στην απολογία σας στην ειδική ανακρίτρια είπατε “το αδίκημα της ανθρωποκτονίας έγινε από ένα και

Επόμενες δικάσιμες

Ιούλης: 11/7, 12/7 και 17/7 στον Κορυδαλλό.
18/7, 22/7, 23/7, 24/7, 25/7 και 26/7 στο Εφετείο.

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 27/6 το απόγευμα, στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων στο Θησείο, η βιβλιοπαρουσίαση του βιβλίου “Τα Σοβιέτ στη Δύση - Εργατικά συμβούλια απέναντι σε κοινοβούλια 1915-1920” που οργάνωσε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με κεντρικό ομιλητή τον συγγραφέα του βιβλίου Donny Gluckstein. Μετά την εισήγηση ακολούθησε πλούσια συζήτηση με πολλούς συντρόφους-ισσες να παίρνουν το λόγο για ερωτήσεις και τοποθετήσεις. Την εκδήλωση συντόνισε η Αργυρή Ερωτοκρίτου, ενώ τη μετάφραση έκανε ο Σωτήρης Κοντογιάννης. Δημοσιεύουμε εδώ τα βασικά σημεία της εισήγησης του Donny Gluckstein.

«Η κοινοβουλευτική δημοκρατία υποφέρει από μια κρίση νομιμοποίησης. Πώς γίνεται το πλουσιότερο 1% του πληθυσμού να κατέχει όσο πλούτο κατέχει το υπόλοιπο 99%; Η ιδέα ότι η δημοκρατία προσφέρει σε όλους ισότητα, ανεξάρτητα από τάξη, φύλο ή φυλή, απλά δεν ισχύει.

Χρειάζομαστε μια καλύτερη δημοκρατική εναλλακτική, χρειαζόμαστε όχι λιγότερη αλλά περισσότερη δημοκρατία. Για να υπάρξει πραγματική δημοκρατία, η εργατική τάξη, η πλειοψηφία, πρέπει να γίνει κυρίαρχη τάξη. Για να γίνει αυτό χρειάζεται να ελέγχει τον πλούτο.

Αυτός ο έλεγχος θα είναι δημοκρατικός. Γιατί; Γιατί η εργατική τάξη είναι συλλογική τάξη. Στα γραφεία, στα εργοστάσια, στα μαγαζιά, στα κέντρα διανομής, οι εργάτες δουλεύουν μαζί και μόνο μαζί μπορούν να πάρουν τον έλεγχο της κοινωνίας. Ο Μαρξ περιέγραψε την Κομμούνα του Παρισιού το 1871 σαν την “πολιτική μορφή που επιτέλους ανακαλύφτηκε”-προσέξτε τη λέξη “ανακαλύφτηκε”- “μέσω της οποίας θα απελευθερωθεί η εργατική τάξη”.

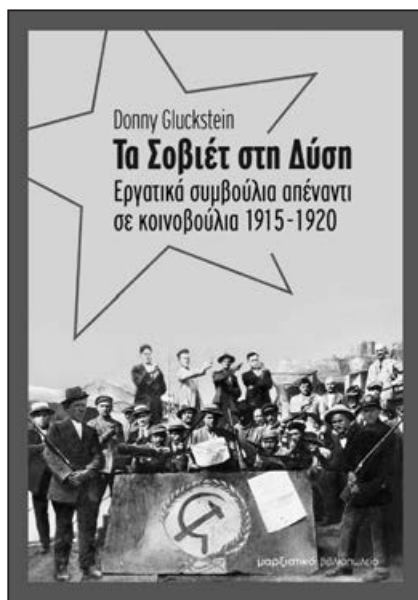
Ο Μαρξ δεν έζησε για να δει τα εργατικά συμβούλια της Ρωσίας ή τα εργατικά συμβούλια της Δύσης κατά τη διάρκεια του Α' ΠΠ. Πρέπει να σταθούμε σε αυτή τη μορφή που επιτέλους ανακαλύφτηκε, τα σοβιέτ. Πώς λοιπόν αναπτύχθηκαν τα εργατικά συμβούλια; Στο βιβλίο στέκομαι στη Βρετανία, τη Γερμανία και την Ιταλία.

Ας κοιτάξουμε τη διαδικασία. Πρώτα απ' όλα, όταν ξέσπασε ο πόλεμος, το κράτος έπαψε να παριστάνει ότι είναι ουδέτερο ή πάνω από τις τάξεις. Αποκαλύφτηκε σαν ο ανοιχτός υπερασπιστής των καπιταλιστικών συμφερόντων, έτοιμος να σκοτώσει εκατομμύρια ανθρώπους για να τα υπερασπιστεί. Ταυτόχρονα, η ζωή ήταν ανυπόφορη κατά τη διάρκεια του Α'ΠΠ. Έλλειψη φαγητού, άπειρες ώρες δουλειάς, καθόλου δικαιώματα. Ο αγώνας ξεκινά από τα πιο δυνατά κομμάτια της εργατικής τάξης, τους εργαζόμενους στην αμυντική βιομηχανία, που δεν είχαν σταλεί στο μέτωπο. Η εργατική εξουσία ξεκινά με την απεργία, είναι το μόνο που μπορούν να κάνουν οι εργάτες κατά τη διάρκεια του πολέμου. Και πρέπει να κινηθούν συλλογικά, με απεργιακές επιτροπές σε ολόκληρες πόλεις. Ένα εργοστάσιο, ένας τόπος δουλειάς δεν είναι αρκετός, πρέπει να ενωθούν σε μεγαλύτερες περιοχές. Και επειδή οι απεργίες ήταν

Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων, 27/6

Τα Σοβιέτ στη Δύση

παράνομες, μόλις ξεκινούσε μια απεργία, η πολιτική έμπαινε στον αγώνα. Έτσι η απεργιακή επιτροπή αρχίζει να ανταγωνίζεται το κράτος. Έτσι ξεκινά η εργατική εξουσία, το εργατικό συμβούλιο.

Συλλογική δύναμη

Η βάση αυτής της οργάνωσης δεν είναι ο τόπος κατοικίας όπως στη κοινοβουλευτική δημοκρατία, αλλά εκεί που έχεις συλλογική δύναμη, στη δουλειά. Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο είναι ότι ο τόπος δουλειάς είναι καθημερινός. Αν δεν σου αρέσουν όσα έκανε ο εκπρόσωπός σου στο συμβούλιο, τον αλλάζεις. Αυτό είναι άμεση δημοκρατία. Οι αντιπρόσωποι δεν έχουν ειδικό μισθό, είναι καθημερινοί εργάτες που δουλεύουν σε ένα χώρο δουλειάς. Και μπορούν να ανακληθούν ανά πάσα στιγμή, για να μην παίρνουν τα μυαλά τους αέρα.

Η εργατική εξουσία ανοίγει την δυνατότητα για ένα εργατικό κράτος. Είναι πραγματική εξουσία των εργατών και όταν αυτό συνδυάζεται με ανταρσίες του στρατού, αυτό ανοίγει το δρόμο για ένα νέο σοσιαλιστικό κράτος. Μόνο στη Ρωσία όμως τα εργατικά συμβούλια κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα εργατικό κράτος. Γιατί απέτυχαν στη Βρετανία, τη Γερμανία και την Ιταλία; Προφανώς μπορούμε να κατηγορήσουμε την αντίδραση από τους καπιταλιστές, το κράτος τους και τους ρεφορμιστές συμμάχους τους. Κάτι άλλο είναι που πρέπει να συνειδητο-

ποιήσουμε για τα εργατικά συμβούλια.

Το πρόβλημα ήταν πως στο ξεκίνημα κάθε επαναστατικής διαδικασίας, οι περισσότεροι εργάτες είναι ακόμα ρεφορμιστές. Χρειάζεται χρόνος και εμπειρία ότι πρέπει να προχωρήσεις περισσότερο. Στη Ρωσία, στο ξεκίνημα της επανάστασης το Φλεβάρη του 1917, στο σοβιέτ της Πετρούπολης, οι Μπολσεβίκοι είχαν 65 εκλεγμένους αντιπροσώπους στους 28.800. Χρειάστηκαν έξι μήνες συστηματικής και υπομονετικής προπαγάνδας για να πείσουν την εργατική τάξη για την ανάγκη να περάσει όλη η εξουσία στα σοβιέτ. Κι έτσι κατάφεραν τον Οκτώβρη να κερδίσουν την πλειοψηφία στα σοβιέτ και να πάρουν την εξουσία.

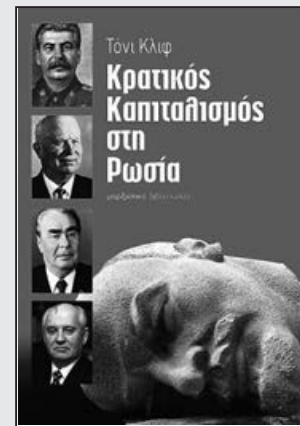
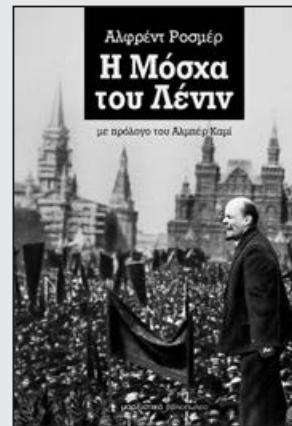
Χωρίς εργατικά συμβούλια, δεν υπάρχει εργατικό κράτος. Αλλά και χωρίς τους μπολσεβίκους, δεν θα υπήρχε εργατικό κράτος. Ποια ήταν η κατάσταση στη Βρετανία, την Ιταλία και τη Γερμανία; Οι επαναστατικές δυνάμεις ήταν πολύ πιο αδύναμες, πολύ λιγότερο οργανωμένες. Δεν υπήρχαν αντίστοιχα επαναστατικά κόμματα. Στη Γερμανία, το ΚΚ δημιουργήθηκε δυο μήνες μετά το ξέσπασμα της επανάστασης. Στην Ιταλία και τη Βρετανία, τα ΚΚ φτιάχτηκαν δυο χρόνια μετά το τέλος του πολέμου.

Το τίμημα που πλήρωσαν τα εργατικά συμβούλια για αυτή την αποτυχία ήταν σκληρό. Ο καπιταλισμός ανέκαμψε, η Ρωσία δέχτηκε εισβολή, ένας εμφύλιος πόλεμος κατέστρεψε τα ρωσικά εργατικά συμβούλια παρότι το όνομα έμεινε. Η αποτυχία των συμβουλίων της Δύσης βοήθησε στην επικράτηση του σταλινισμού. Στη Γερμανία και την Ιταλία, οι άρχουσες τάξεις πήραν εκδίκηση για το φόβο που τους προκάλεσε η εργατική εξουσία. Ο Μουσολίνι τσάκισε το ιταλικό εργατικό κίνημα, ο Χίτλερ τσάκισε το γερμανικό.

Σήμερα, όταν αντιμετωπίζουμε την κρίση του καπιταλισμού, ενός καπιταλισμού που έχει ξεπεράσει τη διάρκεια της ζωής του, με κλιματική καταστροφή, άνοδο του φασισμού και του ρατσισμού, χρειαζόμαστε μια δημοκρατική σοσιαλιστική εναλλακτική στο υπάρχον σύστημα. Μπορούμε να διδαχτούμε από το παρελθόν, πώς οι άνθρωποι προσπάθησαν να απαντήσουν σε αυτά τα ερωτήματα και με αυτή τη γνώση να βοηθήσουμε να αλλάξουμε το μέλλον».

Επιμέλεια: Λένα Βερδέ

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584

ΝΕΑ
ΕΚΔΟΣΗ

“Ανοιχτή
επιστολή
στο
Πολεμικό
εργατικό
Κόμμα”

“Κάθε ρεφορμιστικό κόμμα στην κυβέρνηση υποκύπτει στις πιέσεις του κεφαλαίου”

Ο Ντόνι Γκλούκσταϊν εκτός από το βιβλίο «Τα Σοβιέτ στη Δύση», έχει γράψει βιβλία για την ιστορία του Εργατικού Κόμματος στην Βρετανία, τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και τους ναζί στην Γερμανία, μια πολιτική βιογραφία του Ν. Μπουχάριν, και για την Παρισινή Κομμούνα. Μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγυή για τη δουλειά του, με κέντρο δυο από τα βιβλία του: «Ναζί Καπιταλισμός και Εργατική Τάξη» και το «Εργατικό Κόμμα – Μια Μαρξιστική Ιστορία».

Πες μας για τους λόγους που σε ώθησαν να γράψεις τα βιβλία σου, και πιο συγκεκριμένα το βιβλίο για τους ναζί στην Γερμανία.

Δεν υπάρχει λόγος να γράψεις κάτι αν δεν έχεις να απαντήσεις μια συγκεκριμένη ερώτηση. Οι ακαδημαϊκοί πρέπει να γράφουν βιβλία γιατί είναι η δουλειά τους. Ο μαρξιστής γράφει για τις ανάγκες του κινήματος, τις άμεσες και τις γενικότερες. Αυτός είναι ο λόγος που γράφω, κάτι που χρωστάω στον πατέρα μου, τον Τόνι Κλιφ.

Γνώριζα προφανώς για τους ναζί και το Ολοκαύτωμα, αλλά μέχρι τότε δεν είχα επιλέξει να ερευνήσω το θέμα ως ιστορικός γιατί είναι τόσο φρικτή ιστορία, είναι σαν να μπαίνεις σε ένα βόθρο. Το αντιφασιστικό κίνημα στην Βρετανία, η Anti Nazi League είχε δώσει μεγάλες μάχες με επιτυχία εκείνα τα χρόνια. Και, παράλληλα ένα «προσωπικό» γεγονός, η παρενόχληση από φασίστες, με ώθησαν να μπω στο βόθρο, να ερευνήσω την σύνδεση ανάμεσα στους ναζί και τον καπιταλισμό. Και το επόμενο βήμα ήταν το ψάξιμο για τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Διδάσκω ιστορία και η Γερμανία, ο φασισμός, είναι από τα πιο δημοφιλή θέματα στην Βρετανία λόγω του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Και το βασικό μοτίβο που κυριαρχεί είναι ότι οι ναζί ήταν κάτι εντελώς διαφορετικό από οτιδήποτε άλλο. Υπάρχει μια κανονική κοινωνία, εμφανίζεται ξαφνικά μια ομάδα παρανοϊκών, παίρνει τα ηνία και κάνει τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, το Ολοκαύτωμα κλπ. Ο σκοπός του βιβλίου είναι να δείξει τους ναζί όχι σαν μια παρέκκλιση, κάτι που ήρθε έξω από το σύστημα, αλλά σαν προϊόν του καπιταλιστικού συστήματος.

Στην έρευνά μου στηρίζομαι στην άποψη του Τρότσκι. Η θέση του είναι ότι ναζισμός είναι αντεπανασταση. Πίστευε ότι κάτι σαν το Ολοκαύτωμα είναι πιθανόν να συμβεί, αλλά δεν έγραψε τίποτα γι' αυτό, δολοφονήθηκε το 1940.

Οι ναζί ήταν ένα μικροαστικό κίνημα που τάχθηκε με το κεφάλαιο ενάντια στην εργατική τάξη. Αν κοιτάξουμε την προέλευσή τους βλέπουμε ότι ο αρχικός τους πυρήνας γύρω από τον Χίτλερ ήταν άνθρωποι που θεωρούσαν την επανάσταση του Νοέμβρη του 1918 σαν αιτία για την ήττα στον πόλεμο και θέλανε να καταστρέψουν οποιαδήποτε κληρονομιά της. Με άλλα λόγια ήταν από την αρχή αντεπαναστάτες. Πολλοί ήταν στα Φράικορπ. Δεν ανήκαν στην άρχουσα τάξη, αλλά είχαν την ιδεολογία της άρχουσας τάξης. Βλέπουμε ότι εί-

Ο Ντόνι Γκλούκσταϊν στην παρουσίαση του βιβλίου του στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων την Πέμπτη 27/6

Ο Ντόνι Γκλούκσταϊν μίλησε στον Λέανδρο Μπόλαρη για τα βιβλία του και για τα άμεσα ερωτήματα που εξετάζουν.

χαν τη μικρότερη επιρροή σε μέρη όπου η εργατική τάξη ήταν οργανωμένη και αποκτούσαν κάποια, περιορισμένη, επιρροή σε μέρη όπου οι εργάτες ήταν ανοργάνωτοι.

Στη Γερμανία υπήρχε το ισχυρότερο εργατικό κίνημα, με κόμματα όπως το SPD, οι σοσιαλδημοκράτες και το KPD, οι κομμουνιστές. Οι σοσιαλδημοκράτες έκαναν το αναμενόμενο, είπαν έχουμε το Σύνταγμα, δεν χρειάζονται περισσότερα, δεν φοβόμαστε τους ναζί. Το KPD θα μπορούσε να κάνει τη διαφορά. Όμως εξαιτίας της σεχταριστικής πολιτικής της Τρίτης Περιόδου που επέβαλε ο Στάλιν, για να καλύψει με αριστερή φρασεολογία την αντεπανασταση στην Ρωσία, το εργατικό κίνημα ποτέ δεν ένωσε τη δύναμή του όπως πρότεινε ο Τρότσκι. Το αποτέλεσμα ήταν καταστροφικό.

Ένα άλλο βιβλίο που έγραψες, σε συνεργασία με τον Τόνι Κλιφ, καταπιάνεται με την ιστορία του Εργατικού Κόμματος. Με ποια οπτική αναλύεις αυτό το κόμμα στο βιβλίο σου;

Το εργατικό κίνημα στη Βρετανία κυριαρχείται εδώ και εκατό χρόνια, τουλάχιστον όσο αφορά τις εκλογές, από το Εργατικό Κόμμα. Εν μέρει αυτό οφείλεται στο εκλογικό σύστημα

μα. Έχουν γραφτεί πολλά βιβλία για το Εργατικό Κόμμα, τα περισσότερα από υποστηρικτές του. Ακόμα και βιβλία επικριτικά, όπως του Ραλφ Μίλμπαντ, το «κοινοβουλευτικός σοσιαλισμός», περιορίζονται στην ανάδειξη των αποτυχιών του κόμματος. Δεν εξηγούν γιατί εξακολουθεί να κυριαρχεί, παρά τις προδοσίες του. Χρειάζοταν λοιπόν να κατανοήσουμε τη δυναμική της σχέσης του με την τάξη.

Και γι' αυτό το σκοπό, χρειαζόμαστε την έννοια του ρεφορμισμού. Η θέση των εργατών στον καπιταλισμό παράγει τη ρεφορμιστική συνείδηση. Από τη μια, εκτίθενται συνεχώς στην αστική ιδεολογία. Από την άλλη, η εμπειρία τους τους λέει ότι τα αφεντικά είναι εχθροί.

Η βάση των εργατών βρίσκει έκφραση στο Εργατικό Κόμμα γιατί ελπίζει ότι αυτό μπορεί να φέρει μεταρρυθμίσεις που θα κάνουν τη ζωή του καλύτερη, την κοινωνία πιο δίκαιη. Όμως, το κόμμα, δηλαδή η ηγεσία του, η γραφειοκρατία του, αποδέχεται τα όρια που βάζει ο καπιταλισμός. Μπορούν να ικανοποιήσουν ελπίδες και αιτήματα μόνο στο βαθμό που τους επιτρέπει το σύστημα. Και πάντα τα συμφέροντα του καπιταλισμού παίρνουν προτεραιότητα. Είναι δηλαδή ένα κόμμα που περιορίζει την εργατική τάξη στα όρια του καπιταλισμού, την τιθασει.

Για παράδειγμα, το Εργατικό Κόμμα ιδρύθηκε το 1906 από ηγεσίες συνδικάτων με σκοπό να στρέψουν την οργή για ένα αντιαπεργιακό νόμο που μόλις είχε ψηφιστεί σε κοινοβουλευτικά κανάλια. Δηλαδή ιδρύθηκε για να αποτρέψει μια γενική απεργία. Αυτή είναι όλη του η

ιστορία, να εκφράζει τις ελπίδες και τα αιτήματα και να τα περιορίζει.

Ισχύει αυτή η ανάλυση σήμερα;

Επειδή η ιστορία δεν σταματάει, το βιβλίο έκανε την τρίτη του έκδοση φέτος, που συμπληρώνει την ανάλυση μέχρι το 2019. Γι' αυτό το σκοπό προστέθηκαν δυο νέα κεφάλαια. Το πρώτο καταπιάνεται με την περίοδο του Τόνι Μπλερ και το άλλο τη νέα περίοδο που επικεφαλής του κόμματος έγινε ο Τζέρεμι Κόρμπιν.

Αν μιλάμε με όρους ενός «αστικού-εργατικού κόμματος» -ο ορισμός του Λένιν- τότε η περίοδος του Μπλερ εκπροσωπεί την περίοδο της πλήρους αποδοχής της «αστικής» πλευράς και την εγκατάλειψη κάθε προσπάθειας να εκφραστούν οι ελπίδες των εργατών. Ο Μπλερ έφτασε στο σημείο να πει ότι η ίδια η ίδρυση του Εργατικού Κόμματος ήταν λάθος, το Φιλελεύθερο Κόμμα ήταν μια χαρά. Πήγε το κόμμα όσο πιο δεξιά γινόταν και σε κάθε εκλογές έχανε εκατομμύρια ψήφους. Ο μόνος λόγος που έμεινε στην κυβέρνηση τόσα χρόνια ήταν ότι ο κόσμος μισούσε περισσότερο τους Συντηρητικούς.

Σε άλλες χώρες, η κρίση της σοσιαλδημοκρατίας βρήκε έκφραση στην ανάπτυξη άλλων αριστερότερων ρεφορμιστικών κομμάτων, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ. Όπως όλα τα ρεφορμιστικά κόμματα, ποτέ δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ελπίδες του κόσμου, αλλά για ένα διάστημα τις εκφράζουν. Στη Βρετανία, λόγω της ιδιαιτερότητας του εκλογικού συστήματος, είναι πολύ δύσκολο να πετύχει ένα τρίτο κόμμα στις εκλογές. Κι αν είσαι ρεφορμιστής αυτό που μετράει πάνω απ' όλα είναι οι εκλογές. Έτσι η δυσανεμία εκφράστηκε μέσα στο Εργατικό Κόμμα με την εκλογή του Κόρμπιν.

Κάθε ρεφορμιστικό κόμμα που έρχεται στην κυβέρνηση υποκύπτει στις πιέσεις του κεφαλαίου, το είδαμε με τον Τσίπρα.

Τα όρια του Κόρμπιν ήδη φαίνονται. Εκλέχτηκε επειδή εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έδωσαν 3,30 ευρώ για να γραφτούν και να τον στηρίξουν. Αλλά σε ένα ρεφορμιστικό κόμμα αυτοί που έχουν σημασία δεν είναι η βάση, αλλά οι βουλευτές. Και οι βουλευτές είναι με τον Μπλερ και έχουν κάνει τα πάντα να υπονομεύσουν τον Κόρμπιν. Και δεν μπορεί να τους αντιμετωπίσει μέσα από τις δομές του Εργατικού Κόμματος.

Αλλά θα ήταν μια λάθος μια σεχταριστική θέση που λέει δεν μας νοιάζει ποιος είναι στην κυβέρνηση. Αν οι ελπίδες δυναμώνουν με την εκλογή μιας τέτοιας κυβέρνησης και μετά διαψεύδονται, δυο αντιδράσεις είναι πιθανές: η πρώτη είναι η απογοήτευση. Η δεύτερη είναι ο θυμός, η αναζήτηση ενός άλλου δρόμου. Σε αυτή την κατάσταση μπορεί να μεγαλώσει η επαναστατική αριστερά. Χρειαζόμαστε μια ανεξάρτητη επαναστατική οργάνωση, ένα επαναστατικό κόμμα, αυτή είναι και η θέση του βιβλίου για τα Δυτικά Σοβιέτ. Αλλά το χρειαζόμαστε για να επικοινωνήσουμε, να επηρεάσουμε στη κοινή δράση τη βάση των ρεφορμιστικών κομμάτων, να τους κερδίσουμε στην επαναστατική οργάνωση.

Μπαίνοντας στην τελική ευθεία για τις εκλογές της 7ης Ιουλίου, δεν μπορεί κανείς να μη διαπιστώσει τη σύγκλιση στα προγράμματα τα οποία παρουσιάζουν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Κοινός μοχλός των “καλύτερων ημερών” που υπόσχονται και τα δύο κόμματα παρουσιάζεται η “ανάπτυξη” της ελληνικής οικονομίας. Και σαν βασικό κίνητρο αυτής της “ανάπτυξης” παρουσιάζεται η μείωση της φορολόγησης -και στις δύο περιπτώσεις με έμφαση στην “μεσαία τάξη” που θεωρείται η περισσότερο “αδικημένη” από την δεκαετή εφαρμογή των μνημονίων. Όμως η μείωση της φορολόγησης αφορά τους καπιταλιστές.

Η ΝΔ προτείνει νέα μείωση του φορολογικού συντελεστή στα επιχειρηματικά κέρδη στο 20% την επόμενη διετία και τη μείωση της φορολογίας από το 2020 στα μερίσματα στο 5% από 10% που βρίσκονται σήμερα, ενώ υπόσχεται “φορολογικά κίνητρα” για όσες επιχειρήσεις προχωρούν σε επενδύσεις, όπως οι υπερασβέσεις και ο διπλασιασμός της περιόδου συμψηφισμού ζημιών με κέρδη. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ήδη νομοθετήσει τη μείωση του φορολογικού συντελεστή στα επιχειρηματικά κέρδη από 29% στο 25% το 2022, ενώ στο πρόγραμμά του προτείνει την αύξηση του συντελεστή αποσβέσεων στο 150%. Πρακτικά δηλαδή προτείνει για κάθε 100 ευρώ ονομαστικές δαπάνες των επιχειρήσεων, το φορολογητέο εισόδημά τους να μειώνεται κατά 150 ευρώ – με τη ΝΔ να υπόσχεται αύξηση του συντελεστή από 130%-200%!

Στην ουσία πρόκειται για απόλυτη σύμπτωση και των δύο κομμάτων με τις προτάσεις του ΣΕΒ που στο special report του (27/6/19) ζητά “την περαιτέρω βελτίωση των επιβαρύνσεων σε επιχειρηματικά κέρδη και διανεμόμενα μερίσματα παράλληλα με τη βελτίωση κρίσιμων παραμέτρων του φορολογικού συστήματος για τις επιχειρήσεις όπως είναι το πλαίσιο μεταφοράς

Συναινούν στο παραμύθι της “ανάπτυξης”

ζημιών και συμψηφισμού τους με μελλοντικά κέρδη, θέματα αποσβέσεων...”

Αυτές τις τεράστιες μειώσεις που αφορούν μια ελάχιστη μειοψηφία των καπιταλιστών έρχονται Μητσοτάκης και Τσίπρας να τις πλάσουν ως ευνοϊκές για όλους -εργάτες και μικρομεσαίους- και ως ρεαλιστικές. Πρόκειται για παραμύθι.

Συνέχιση των περικοπών

Το “δημοσιονομικό έλλειμμα” από αυτές τις μειώσεις η ΝΔ υπόσχεται να τις ρεφάρει από νέο “νοικοκύρεμα” των δαπανών του δημοσίου, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύεται ότι θα τις καλύψει με κομμάτι από το υπερπλεόνασμα που έχει εξασφαλίσει. Ουσιαστικά, αντί για βελτίωση για τους πολλούς, αυτό που φέρνει το πρόγραμμα φοροελαφρύνσεων προς τους καπιταλιστές είναι συνέχιση των περικοπών για

όλους τους άλλους.

Ο άλλος πυλώνας που θα καλυτερέψει τη ζωή μας, λένε, είναι οι επενδύσεις των ελλήνων και ξένων καπιταλιστών. Στο πρόγραμμά του ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται “διπλασιασμό των Ξένων Άμεσων Επενδύσεων μέχρι το 2025” καθώς και “κίνητρα για δημιουργία θέσεων πλήρους εργασίας”, δηλαδή επιδοτήσεις που θα συνεχίζουν να εισπράττουν τα αφεντικά, που θα δημιουργήσουν 500.000 νέες θέσεις εργασίας. Η ΝΔ δεσμεύεται για «επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων και των απελευθερώσεων», κατηγορώντας τον ΣΥΡΙΖΑ για «καθυστερήσεις» που «αποθαρρύνουν τους επενδυτές» υποσχόμενη 43.000 θέσεις εργασίας μόνο από το άμεσο προχώρημα του “Ελληνικού”.

Αλήθεια, ας μας πούνε πόσες νέες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν από τις ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν αυτά τα χρόνια στον ΟΣΕ, στα

λιμάνια, στα αεροδρόμια, τον ΟΤΕ κ.α; Ας μας πούνε αν η COSCO έφερε δουλειές στον Πειραιά ή αν το πρόσφατο ξεπούλημα των κόκκινων δανείων της Τράπεζας Πειραιώς θα ανοίξει νέες θέσεις εργασίας στον τραπεζικό τομέα; Ας μας πούνε τι ανάπτυξη έφεραν για την εργατική τάξη όλα αυτά τα μέτρα που επί δεκαετίες και εις το διηνεκές θέλουν να εφαρμόζουν; Οι φοροαπαλλαγές στα κέρδη των καπιταλιστών, η εξαίρεση των εφοπλιστών από την φορολόγηση, το επανειλημμένο χάρισμα των χρωστούμένων των αφεντικών στα ασφαλιστικά ταμεία, τα οικονομικά κίνητρα στα αφεντικά τάχα για να κάνουν προσλήψεις, οι επαναλαμβανόμενες αναχρηματοδοτήσεις των τραπεζών;

Ό,τι και να επιρρίπτουν ο ένας στον άλλο, Μητσοτάκης και Τσίπρας, ο ένας από τα γενοφασκία του, ο άλλος ανακαλύπτοντάς το στην πορεία, βρίσκονται σε απόλυτη σύμπτωση σε αυτόν το “μονόδρομο” που πίσω από τις υποσχέσεις σε “μεσαία τάξη”, εργαζόμενους και ανέργους, στην πράξη τα χαρίζουν όλα στους καπιταλιστές. Μια σύμπτωση που στην περίπτωση των υδρογονανθράκων και του ανταγωνισμού για τις ΑΟΖ παίρνει και τον χαρακτήρα “κοινής εθνικής υπόθεσης” για χάρη των γαλλικών, αμερικανικών, ιταλικών εταιριών, και την γεωστρατηγική ανάδειξη του ελληνικού καπιταλισμού στην Αν. Μεσόγειο, μια “ανάπτυξη” επικίνδυνη για την ειρήνη και επιπλέον το περιβάλλον.

Σε όλα τα επίπεδα, οικονομικό, περιβαλλοντικό και ειρήνη, η “ανάπτυξη” τους είναι απειλή για την εργατική τάξη. Χωρίς καν να εξασφαλίζει την βιωσιμότητα των συμφερόντων του ελληνικού καπιταλισμού καθώς την υπόσχονται μέσα σε ένα διεθνές πλαίσιο που σημαδεύεται από ακριβώς αντίθετα σημάδια: οικονομικής επιβράδυνσης του συστήματος και ταυτόχρονης όξυνσης της κρίσης και των ανταγωνισμών.

Γιώργος Πίπτας

“Μεσαία τάξη” - άλλοθι για ουρά της αστικής τάξης

Γιατί έχασε ο ΣΥΡΙΖΑ τις Ευρωεκλογές και ενδεχομένως θα χάσει και τις βουλευτικές της Κυριακής; Η εξήγηση που δίνει σε ολόκληρη την προεκλογική περίοδο η Νέα Δημοκρατία -και τα φιλικά στη δεξιά ΜΜΕ- υποβαθμίζει όλες τις επιθέσεις που έπληξαν τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τη νεολαία. Αυτά ήταν έτσι κι αλλιώς “αναγκαία” μέτρα που θα συνεχίσει και η ίδια αν καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση. Η εξήγηση για τη ΝΔ βρίσκεται στην “αφαίμαξη”, τα “ασήκωτα βάρη” που σήκωσε την τελευταία τετραετία η “μεσαία τάξη”.

Σε αυτή την προπαγάνδα, ο ΣΥΡΙΖΑ όχι απλά υποκύπτει αλλά συμφωνεί κιόλας. Όλη η προεκλογική αντιπαράθεση έχει εξαντληθεί στα μέτρα που θα λάβουν τα δύο κόμματα για την στήριξη, ανόρθωση και ανακούφιση της “μεσαίας τάξης”.

Η συζήτηση δεν είναι βέβαια καινούργια. Η άποψη ότι τα μεσαία στρώματα είναι πλειοψηφικά στην κοινωνία και άρα αυτά αποτελούν την κρίσιμη μάζα από την οποία κερδίζονται ή χάνονται οι εκλογές, ήταν

πάντα κυρίαρχη στις επίσημες πολιτικές αναλύσεις, τόσο πριν όσο και μετά το ξέσπασμα της κρίσης. Πάντα ακούγαμε “θεωρίες” ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα “μικροαστική” ή λίγο πιο “επιστημονικά” μια “κοινωνία των δυο τρίτων”.

Ποια είναι όμως η μεσαία τάξη; Εκεί η απάντηση ήταν και συνεχίζει να είναι από θολή έως αυθαίρετη. Όταν η ΕΛΣΤΑΤ (στην έρευνα εισοδήματος και συνθηκών διαβίωσης που διενεργεί κάθε χρόνο και στην οποία συνυπολογίζεται το εισόδημα από την εργασία, την εκμετάλλευση της οποίας περιουσίας, αλλά ακόμη και τις κοινωνικές παροχές ή τις συντάξεις που χορηγούνται από το κράτος) φτάνει σήμερα να χαρακτηρίζει ως “μεσαία τάξη” τους εργένηδες με ατομικό εισόδημα από 5.373 ευρώ έως 11.200 ευρώ ετησίως, δηλαδή ανθρώπους που παίρνουν από 450 ευρώ έως και λιγότερα από 1.000 ευρώ τον μήνα, τότε η λαθροχειρία είναι προφανής.

Το ίδιο ισχύει για τους παντρεμένους με οικογενειακό εισόδημα από 11.795 ευρώ έως 16.800 ευρώ, τους

συζύγους με δύο ανήλικα παιδιά κάτω των 14 ετών και εισόδημα από 11.283 ευρώ έως 23.520 ευρώ ή τους παντρεμένους με δύο παιδιά άνω των 14 ετών και ετήσιες απολαβές από 10.746 ευρώ έως 22.400 ευρώ. Όλοι αυτοί επίσης σήμερα περιγράφονται ως “μεσαία τάξη”, άνθρωποι δηλαδή που μαζί ξεκινάνε να ζουν τις οικογένειές τους με 900 ευρώ και δεν ξεπερνούν τα 1800.

Βεντάλια

Στην πραγματικότητα, προκειμένου να μας πείσουν ότι οι προλετάριοι είναι πλέον μειοψηφία, η βεντάλια των “μεσaiών” ανοίγει προς τα κάτω όλο και περισσότερο. Πόσοι είναι αυτοί οι “μεσαίοι”; Σύμφωνα με τα στοιχεία της εφορίας για το 2017, 3,75 εκατομμύρια ή το 59% του συνόλου δήλωσε εισόδημα έως και 10.000 ευρώ, ενώ 1,55 εκατομμύριο νοικοκυριά ή το 24% του συνόλου δήλωσε αποδοχές από 10.000 έως 20.000 ευρώ. Η συντριπτική πλειοψηφία δηλαδή.

Η ανάλυση ότι η μεγάλη μάζα του πληθυσμού είναι “μεσαίοι” ή έστω

“μικρομεσαίοι” ήταν και είναι ένας μύθος. Δεν πρόκειται όμως για ένα τυχαίο λάθος στην ανάγνωση της ταξικής πραγματικότητας της κοινωνίας. Είναι μια συνειδητή προσπάθεια που το μόνο που εξυπηρετεί είναι τη μετάθεση της πολιτικής ατζέντας από τις πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων στην αόριστη συζήτηση για τη “στήριξη της μεσαίας τάξης” και βέβαια στη συνέχεια στη συγκεκριμένη συζήτηση για τα “κίνητρα” προς τις επιχειρήσεις που υποτίθεται θα οδηγήσουν στην ανάπτυξη και την ανάκαμψη. Το μοτίβο περί “αδικημένης μεσαίας τάξης” στοχεύει στη μετατροπή της εργατικής τάξης σε ουρά της αστικής.

Με αυτό τον τρόπο τα αιτήματα του εργατικού κινήματος για προσλήψεις, αυξήσεις, συλλογικές συμβάσεις, μοιμοποιήσεις, αύξηση της χρηματοδότησης της Παιδείας, της Υγείας, των κοινωνικών υπηρεσιών, όχι ιδιωτικοποιήσεις κλπ, υποτάσσονται στη “μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων”, την “ενίσχυση της επιχειρηματικότητας” και της “προσέλευσης των επενδύσεων”. Κι αν αυτά βρίσκονται

στο κέντρο της πολιτικής της ΝΔ, το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπαίνει σε αυτή τη συζήτηση με τους ίδιους όρους δείχνει που έχει φτάσει η συναίνεση και η προσαρμογή του.

Λένα Βερδές

Περισσότερα για τις τάξεις, διαβάστε το βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου

Δυναμική αντιφασιστική κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε στον Πειραιά την Τρίτη 25/6. Η κινητοποίηση που καλέστηκε από την ΚΕΕΡΦΑ, την δημοτική παράταξη «Ανταρσία στο Λιμάνι», την Παμ-πειραική Πρωτοβουλία, την Αλληλεγγύη Πειραιά κι άλλες αντιφασιστικές συλλογι-κότητες, σωματεία και φορείς της πόλης, οργανώθηκε μετά την φασιστική επίθεση που δέχτηκε την Πέμπτη 13/6 ο αντιφασί-στας Γιάννης Γιουλούντας από αγέλη φα-σιστών που τον χτύπησαν άγρια και τον τραυμάτισαν.

Σε κοινή ανακοίνωση που εξέδωσαν η ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά και η Ανταρσία στο Λιμάνι τονίζουν μεταξύ άλλων: «Εκφράζουμε τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη μας στον ΓΓ. Ταυτόχρονα εκφράζουμε και την οργή μας γιατί το περιστατικό έρχεται ως συνέχεια στην επίθεση στους συντρόφους μας της "Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική", τη μέρα των εκλογών (26/5) έξω από το 3ο ΓΕΛ Πειραιά, από τάγμα

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Δεν περνά ο φασισμός

25/6, Αντιφασιστική διαδήλωση στον Πειραιά

εφόδου με επικεφαλής τον υποψήφιό τους στον Πειραιά. Τέτοιες επιθέσεις δεν λυγί-ζουν τους αντιφασίστες και τους αγωνι-στές, ούτε μπορούν να βγάλουν τη νεο-ναζιστική συμμορία από τη δύσκολη θέση που την έχει φέρει το αντιφασιστικό κίνημα και που εκφράστηκε και στα αποτελέσματα των εκλογών. Διεκδικούμε την άμεση σύλ-

ληψη των φασιστών που επιτέθηκαν στο Γιάννη Γιουλούντα, τη διάλυση των ταγμά-των εφόδου, το κλείσιμο των γραφείων τους στον Πειραιά, την καταδίκη των νεο-ναζι δολοφόνων. Οι γειτονιές και οι δρόμοι του Πειραιά θα μείνουν ελεύθερες για όλο το λαό και τη νεολαία».

Οι βλαβερές συνέπειες του νέου ποινικού κώδικα

Ο νέος ποινικός κώδικας προβλέπει μειωμένη ποινή για την ανθρωποκτονία από πρόθεση. Με τον προηγού-μενο κώδικα τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ενώ με τον κώδικα που ισχύει από 1/7/2019 τιμωρείται με ισόβια ή πρό-σκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών. Ακόμα δηλαδή κι αν δεν έχει ελαφρυντικό κάποιος που έχει καταδικαστεί για αν-θρωποκτονία από πρόθεση μπορεί να τιμωρηθεί όχι με ισόβια αλλά ακόμα και με 10 χρόνια μόνο. Αυτό ισχύει και για τον Ρουπακιά, ειρήσθω εν παρόδω.

Για τον Κορκονέα είναι η τελευταία ευκαιρία, μια και η δίκη του βρίσκεται σε δεύτερο βαθμό και το δικαστήριο δεν έχει

ακόμα αποφανθεί για την ενοχή του. Η απόφαση αυτή σέρνε-ται: είχε προσδιοριστεί στις αρχές Μαΐου η μέρα που θα έβγαί-νε η απόφαση, κέρδισαν χρόνο με τις αγορεύσεις και τώρα βρήκαν κώλυμα ώστε να ζητήσουν αναβολή. Και πράγματι κα-τάφεραν και η έκδοση της απόφασης πήγε στις 29 Ιουλίου.

Αυτό στο οποίο αποσκοπούν είναι να δικαστεί υπό την ισχύ των διατάξεων του νέου κώδικα για να καταστεί δυνατό η ποι-νή του να πέσει στα 10 χρόνια. Μπορεί βέβαια το δικαστήριο να τουβάλει ισόβια, αλλά πλέον έχει και τη δυνατότητα να του επιβάλει ποινή 10 έως 15 ετών ακόμα και χωρίς ελαφρυντικά.

Κώστας Παπαδάκης

22ο Αντιρατσιστικό φεστιβάλ

Με μαζική συμμετοχή έγινε το 22ο αντι-ρατσιστικό φεστιβάλ στο πάρκο Γουδή στις 28-30 Ιούνη. Χιλιάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών, από όλους τους πολιτικούς χώρους της αριστεράς και του κινήματος, ντόπι-οι και μετανάστες, συμμετείχαν στο φεστιβάλ, αποδεικνύοντας ότι η εικόνα της παντοδύναμης επιστροφής της δεξιάς που καλλιεργούν τα ΜΜΕ και η ίδια η ΝΔ είναι ψεύτικη.

Η παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ στο φεστιβάλ ήταν η καμπάνια «**Ούτε μία ψήφος στη ΧΑ**», με στόχο να μείνει η ναζιστική οργάνωση εκτός Βουλής και να μπει στη φυλακή. Με το κείμενο υπογραφών, το οποίο υπέγραψαν πάνω από 100 άτομα, το αν-τιφασιστικό/αντιρατσιστικό υλικό και την προκή-ρυξη η ΚΕΕΡΦΑ άνοιξε τόσο την προεκλογική συζήτηση για το πώς θα καταφέρουμε να μην εκλεγούν οι ναζί, όσο και τη συζήτηση για ανοι-χτά σύνορα και χαρτιά στους μετανάστες, με με-γάλη ανταπόκριση, τόσο για τη μάχη των εκλο-γών, όσο και για τη μάχη της καταδίκης τους στη δίκη της εγκληματικής οργάνωσης.

Η παρέμβαση της Εργατικής Αλληλεγγύης υπογράμμισε τη σημασία να στηριχτεί η αντικαπι-ταλιστική αριστερά, σε κόντρα με τις συζητήσεις περί «χαμένης» ψήφου. Η χρήσιμη ψήφος είναι η ψήφος στο κομμάτι της αριστεράς που πρωτο-στάτησε στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κί-νημα, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Κυριάρχησε στην κουβέντα η είδηση του θα-νάτου της αποκλειστικής νοσοκόμας στο Κρατι-

κό Νίκαιας και πώς η απάντηση του κινήματος πρέπει να είναι η πάλη για νομιμοποιήσεις όλων αλλά ταυτόχρονα και για μόνιμη και σταθερή ερ-γασία. Υπήρχε τεράστιο ενδιαφέρον και πολλά ερωτήματα σε σχέση με τη δίκη της Χρυσής Αυ-γής. Μπορούμε να την κερδίσουμε, τι χρειάζεται να κάνουμε στη συνέχεια, σε ποια φάση βρίσκε-ται. Όλοι ήξεραν για τη λιποθυμία του Πατέλη και ήθελαν να συζητήσουν πώς μπορούμε να απομονώσουμε πλήρως τους ναζί.

Ανταπόκριση είχε και η συζήτηση για την ανα-γκαιότητα ενός θεσμού όπως το φεστιβάλ «Μαρ-ξισμός», για να συζητήσουμε πώς, με βάση τα αποτελέσματα, έχουμε να οργανώσουμε τους αγώνες του επόμενου διαστήματος. Είναι ένα γε-γονός αναγνωρίσιμο, ο κόσμος του αντιρατσιστι-κού φεστιβάλ το ήξερε και αναγνώριζε ότι πρό-κειται για μια χρήσιμη και κρίσιμη διοργάνωση.

Σημαντικό επίσης μέρος της συζήτησης ήταν τα καθήκοντα της αριστεράς. Μέσα σε μια πε-ρίοδο που υπάρχουν τόσο αγώνες, το μαύρισμα της δεξιάς σημαίνει και συγκεκριμένη παρέμβα-ση της αριστεράς. Η Εργατική Αλληλεγγύη ήταν χρήσιμη σε όλες και όλους ώστε να αναδείξει το κοινό νήμα σε όλες αυτές τις συζητήσεις: ότι έχουμε τη δύναμη να δώσουμε αυτές τις μάχες και πως αυτές αποτελούν την εμπειρία του κινή-ματος όλα αυτά τα χρόνια. Και πώς μπορούμε να οργανώσουμε αυτή τη δύναμη για να κερδί-σουμε.

Α.Φ.

Την Τρίτη 2/7, την ώρα που η ΕΑ έκλεινε την ύλη της, αναμενόταν η απόφαση για την **Καρόλα Ρακέτε**, την καπετάνισ-σα που συνελήφθη στις 29/6 στην Ιταλία, επειδή έδεσε το πλοίο της, με το οποίο είχε δια-σώσει 40 μετανάστες στη Με-σόγειο. Μετά από δυο βδομά-δες και χωρίς να έχει πάρει άδεια, η Ρακέτε αποφάσισε να δέσει στη Λαμπεντούζα. Κα-θώς πλησίαζε η ώρα που κλή-θηκε να παρουσιαστεί στο δι-καστήριο, ένα μεγάλο διεθνές κίνημα αλληλεγγύης έχει ξεση-κωθεί για τη Ρακέτε, με συγ-κεντρώσεις και οικονομική ενί-σχυση, διεκδικώντας να μην ποινικοποιείται η αλληλεγγύη στους μετανάστες.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΖΑΚ Αναβλήθηκε το πειθαρχικό συμβούλιο

Αναβλήθηκε το πειθαρχικό συμβούλιο της 24/6 που θα αποφάσιζε για την επιβολή ποινών στους οκτώ αστυνομικούς που εμπλέκονται στον ξυλο-δαρμό του Ζακ Κωστόπουλου.

Οι συνήγοροι της οικογένειας του Ζακ σε ανακοίνω-σή τους μεταξύ άλλων αναφέρουν: «Όπως πληροφο-ρηθήκαμε το Πειθαρχικό όργανο της αστυνομίας που επρόκειτο να συνεδριάσει τη Δευτέρα 24 Ιουνίου με σκοπό να αξιολογήσει το πόρισμα της ΕΔΕ σχετικά με τους 8 αστυνομικούς που συνέπραξαν στην άγρια δο-λοφονία του Ζαχαρία Κωστόπουλου, αναβλήθηκε ύστε-ρα από αίτημα της υπεράσπισης των αστυνομικών. Με-ταφέρουμε τη βαθιά θλίψη της οικογένειας του θύμα-τος για αυτή την εξέλιξη, καθώς εννέα μήνες μετά τη δολοφονία του συμπολίτη μας, δεν έχει υπάρξει καμία πειθαρχική κύρωση ως προς τις ευθύνες των εμπλεκό-μενων αστυνομικών για μια υπόθεση που συντάραξε την ελληνική κοινωνία και έλαβε διεθνείς προεκτάσεις. Παράλληλα εκφράζουμε την ανησυχία μας γι' αυτή την κλωσιεργία και τις σκοπιμότητες που εξυπηρετεί».

Πρόκειται για ένα ακόμη επεισόδιο στην αγωνιώδη προσπάθεια της αστυνομίας να κουκουλώσει το έγκλη-μα στο οποίο συμμετείχαν και αστυνομικοί. Έρχεται να προστεθεί στην αρχική προπαγάνδα, στη μη συλλογή στοιχείων αμέσως μετά τη δολοφονία, στην άρνηση να βρεθεί ο βασικός μάρτυρας αν και γνωστός στην πε-ριοχή και πολλές άλλες ενέργειες. Ο κρατικός μηχανι-σμός και τα τσιράκια του ελπίζουν στην επιστροφή της δεξιάς για να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες από καλύ-τερη θέση. Αλλά όπως έδειξαν οι μέρες περηφάνιας σε όλη την Ελλάδα, το κίνημα δεν έχει πει την τελευταία του λέξη.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ Ένοχοι οι 8 από τους 9

Ενοχή για τους 8 από τους 9 κατηγορούμενους αποφάσισε το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Ιωαννίνων στις 28/6 για την υπόθεση του Βαγγέ-λη Γιακουμάκη.

Συγκεκριμένα για τους τρεις από τους οχτώ κατηγο-ρούμενους, που ήταν ανήλικοι την περίοδο που δεχό-ταν τις επιθέσεις ο Γιακουμάκης, επιβλήθηκε ποινή κοι-νωνικής εργασίας 150 ωρών. Για τους άλλους πέντε επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 36 μηνών που μετατράπη-κε σε 5 ευρώ την ημέρα, με αναστέλλουσα δύναμη στην έφεση. Για μια σειρά από τα περιστατικά που εξε-τάστηκαν οι κατηγορούμενοι κρίθηκαν ένοχοι στην κα-τηγορία των επικίνδυνων σωματικών βλαβών. Η απόφα-ση αυτή έδειξε ότι τα περιστατικά σε βάρος του Για-κουμάκη δεν ήταν «πλάκες», όπως είπαν οι συνήγοροι των δραστών, αλλά βασανιστήρια.

Όταν ο Βαγγέλης Γιακουμάκης βρέθηκε νεκρός, ένα μήνα μετά την εξαφάνισή του τον Φλεβάρη του 2015, εκατοντάδες φοιτήτριες και φοιτητές έκαναν μαζικές συγκεντρώσεις έξω από τα πανεπιστήμια σε Κρήτη και Γιάννενα, απαιτώντας δικαιοσύνη. Σε κόντρα με την προσπάθεια να αποπολιτικοποιηθεί η συζήτηση από τη μια μεριά, ή να προταθεί περισσότερη αστυνόμευση στις σχολές από την άλλη, το φοιτητικό κίνημα άνοιξε τη συζήτηση για την ομοφοβία και το σύστημα που πα-ράγει διακρίσεις και βία. Τέσσερα χρόνια μετά, είναι μια μάχη που συνεχίζεται και μια συζήτηση που μεγα-λώνει στις σχολές και παντού.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Σταθμός 7.30μμ
Ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Μικρές Γεύσεις (πλ.Τερψιθέας) 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7καφέ Μέρες Ραδιόφωνου 7.30μμ
Οργανώνοντας στην τελική ευθεία προς τις εκλογές
Ομιλήτρια: Μαρία Αμπελιώτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Οργανώνοντας στην τελική ευθεία προς τις εκλογές
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 Θόλος (πανεπιστήμιο) 6μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Γιώτης 9μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Ζωή 8.30μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Παράγκα 8.30μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Γέφυρες 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΚΕΡΑΜΒΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ 1968 (στοά Αγ.Πάντων και Βενιζέλου) 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΓΚΥΖΗ - ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Οργανώνοντας μέχρι τις 7 Ιούλη
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Πουρναρούσα 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Σπίριτ 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές

Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 καφέ Πολυμήχανο 8μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7
Πνευματικό Κέντρο δήμου (Κισσαβου 11) 7.30μμ
Ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΗΡΑΚΛΕΟ ΒΟΡΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΗΡΑΚΛΕΟ ΝΟΤΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 Πολύκεντρο Νεολαίας 8μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφίρα

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/7 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Stonewall 50 χρόνια μετά
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

ΙΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Οργανώνοντας στην τελική ευθεία προς τις εκλογές
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 Μεγάλου Αλεξάνδρου (Πε-τρούπολη) 8μμ

Οργανώνοντας στην τελική ευθεία προς τις εκλογές
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΣΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 καφέ Sweet Home (Ούλαφ Πάλμε 17) 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 εκλογικό περίπτερο πλατεία Κυψέλης.30μμ
Οργανώνοντας μέχρι τις 7 Ιούλη
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Οργανώνοντας μέχρι τις 7 Ιούλη
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 καφέ Ποτάμι (Γ. Ολυμπίου και Συγγρού) 8.30μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 πολιτ.κέντρο Αντ.Σαμαράκης 7.30μμ
Η εξέγερση της Τιενανμέν
Ομιλητής: Τάκης Καραβίτης

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 εκλογικό περίπτερο 7μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 εκλογικό περίπτερο 8μμ
Στην τελική ευθεία για τις εκλογές
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Προεκλογικές συγκεντρώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ – ΘΗΣΒΟΥ – ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ – ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 πλατεία Μερκούρη 7.30μμ
Ομιλητές υποψήφιοι Α' Αθήνας:
Φλώρα Νικολιδάκη, Χριστίνα Μπακάλη, Γιάννης Σηφακάκης

Τ.Ε. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ – ΧΟΛΑΡΓΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 πλατεία Αγίας Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλητές υποψήφιοι στο Βόρειο Τομέα:
Ορέστης Ηλίας, Σπύρος Κοντομάρης και ο Μανώλης Αθανασίου, μέλος της τοπικής επιτροπής

Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 πλατεία Σημηριώτη 7.30μμ
Ομιλητές:
Αλεξάνδρα Μαρτίνη, Παύλος Μπέσης, Κώστας Τριχιάς

Τ.Ε. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 πλατεία Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλητές: Ορέστης Ηλίας, υποψήφιος Βό-ρειου τομέα, Σπύρος Κοντομάρης, υποψή-φιος Επικρατείας, Μανώλης Αθανασίου, μέλος τοπικής επιτροπής Αγ.Παρασκευής

Τ.Ε. ΠΑΤΗΣΙΑ – ΓΑΛΑΤΣΙ – ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 πλατεία Κυψέλης 7μμ
Ομιλητές υποψήφιοι Α' Αθήνας:
Ευγενία Βλάχου, γραφίστρια, Γιάννης Δημητρόπουλος, μεταλλειολόγος, Πέτρος Κωνσταντίνου, δημ. σύμβ. Αθήνας, Σταύρος Μαραγκουδάκης, μηχανικός στη βιομηχανία

Τ.Ε. ΙΛΙΟΥ – ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ – ΑΓ.ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 Πλ. Ηρώων 7μμ
Ομιλητές υποψήφιοι στο Δυτικό Τομέα:

Αντώνης Δραγανίγος, Παντελής Παναγιω-τακόπουλος, Παναγιώτης Σαμοθρακίτης

Τ.Ε. ΗΡΑΚΛΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 πλατεία Ελευθερίας 7.30μμ
Ομιλητές:
Γιάννης Βαλαής, Παναγιώτης Μαυροειδής

Τ.Ε. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7 πάρκο Χαριλάου

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 Πλατεία Αγ. Σοφίας 7μμ
Ομιλητές: Ειρήνη Κόλλια-Γεωργάκη, Νίκος Χατζάρας, Χρυσή Χαλακατεβάκη, υποψή-φιοι Α' Θεσσαλονίκης, Κωστής Πλεύρης

Τ.Ε. ΓΚΥΖΗ – ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 πλατεία Αγ.Δημητρίου 7μμ
Ομιλητές:
Μελίνα Αλιφάντη, υποψήφια Βόρειου Τομέα,

Νίκη Αργύρη, υποψήφια Α' Αθήνας, Ηλίας Λοϊζής, υπόψήφιος Βόρειου Τομέα, Άννα Μπαχτή

Τ.Ε. ΑΜΑΡΟΥΣΣΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 πλατεία ΗΣΑΠ 7.30μμ
Ομιλητές υποψήφιοι στο Βόρειο Τομέα:
Γιάννης Μανωλόπουλος, Τάσος Σταυρόπουλος, Αφροδίτη Φράγκου

Τ.Ε. ΒΥΡΩΝΑ – ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 Άλσος Αγ.Τριάδας, Λαμπηδόνα 8μμ
Ομιλητές υποψήφιοι στο Νότιο Τομέα:
Σοφία Κυριακίδη, Λέανδρος Μπόλαρης

Τ.Ε. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7 κεντρική πλατεία (Τσοκάνη) 8.30μμ
Ομιλητές: Θοδωρής Βουρεκάς, Λουίζα Γκίκα

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-νους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-σης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 4/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΛΩΝΟΣ Πλατεία 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλ. Κύπρου 7μμ
ΚΟΛΩΝΟΣ Πλατεία 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία και Κυψέλης 7.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 7μμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 7μμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Βενιζέλου κ Εβρου 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης Πλατεία Πλαστήρα 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Super Market Βασιλόπουλος 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ "Τζάντε"

Πετρουπόλεως 7μμ

ΑΙΓΑΛΕΩ Σταθμός ΜΕΤΡΟ 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (Κελάρι) 7μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ Πλατεία 7μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Πλατεία Πατριάρχου 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 7μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική πλατεία 7μμ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Λαϊκή (Αναλήψεως) 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Τσοκάνη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6/7

ΣΕΠΟΛΙΑ Μετρό 11πμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10.30πμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου
Λαϊκή Λαρίσης 12μ

ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 11πμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ Κ. Πετράλωνα 11.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 10πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Λαϊκή Κάτω Χαλάνδρι 12μ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου
και Ρήγα Φεραίου 11πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 10.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου και Ναυαρίνου 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή 11πμ
ΔΥΤΙΚΑ Πλατεία Αμπελοκήπων 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δι-ανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-προσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επ-ανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-ζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 2105241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,

Αφροδίτη Φράγκου

DTP: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κουβάρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikii@gmail.com τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας: Τθ 8161

Ομόνοια 102 10 Αθήνα, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Εξορμήσεις στους εργατικούς χώρους

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/7

Γκαράζ Περιστερι 6πμ	Δήμος Γαλατσίου 9πμ	Σιβιτανίδειος 10πμ	ΙΚΑ Αριστοτέλους, Δ' ΔΟΥ, ΥΠΕ 9.30πμ
8πμ ΟΑΕΔ Περιστερι 8πμ	Αγ. Σάββας 8πμ	Ακρόπολη 10πμ	ΙΚΑ Π. Αξίου, Δικαστήρια 9.30πμ
Ξυλοτεχνία Περιστερί 9πμ	Ερυθρός 1μμ	Ιπποκράτειο 1μμ	ΟΑΕΔ Τράπεζες ΔΟΥ Χανίων 9πμ
Γκαράζ Πετρούπολης 6πμ	Δήμος Βριλησσιών 11πμ	Αγία Σοφία 10πμ	ΙΚΑ Χανίων 12.30πμ
Δημαρχείο Πετρούπολης 9πμ	ΓΟΝΚ 11.30πμ	Δήμος Βριλήσσια 11πμ	ΕΡΑ Ηρακλείου 10πμ
ΙΚΑ Πετρούπολης 10πμ	ΕΡΤ 13μμ	ΓΟΝΚ 11πμ	Δήμος Πάτρας 9πμ
Δημαρχείο Αγίων Αναργύρων 9πμ	Εφορία Αv.10πμ	Νοσοκομείο Χατζηκώστα 10πμ	ΕΛΤΑ Πάτρας 10πμ
Εφορία Αγίων Αναργύρων 10πμ	Περιφέρεια 9πμ	Πολοδομία, ΙΚΑ Αγγελάκη,	Εθνική Τραπε Πάτρας 11πμ
ΕΥΔΑΠ Γαλατσίου 7πμ	ΚΥΠΟ 9πμ	Αποκεντρωμένη Θες/νίκη 9.30πμ	ΣΕΚΑΠ Ξάνθη 1.30μμ
			E-VALUE 2.15μμ

ΠΕΜΠΤΗ 4/7

Εθνική Κοτζιά 7.30πμ	ΙΚΑ Κεφαλληνίας 11πμ	Δήμος Αθήνας 11πμ	Αντιπεριφέρεια Χανίων 10πμ
Εφορία Περιστερί 8πμ	Δήμος Νέου Ηρακλείου 8:30πμ	Δήμος Ν. Σμύρνης 9.30πμ	Υγειονομικό Χανίων 11πμ
Κέντρο Υγείας Περιστερι 8.30πμ	Δήμος Αγίας Παρασκευής 9πμ	Δήμος Βύρωνα 1μμ	Νομαρχία Ηρακλείου 10πμ
Θριάσιο 7.30πμ	Δήμος Νέας Ιωνίας 10πμ	Λαϊκό 9πμ	Νοσ Ρίο 11πμ
Δημαρχείο Αιγάλεω 9πμ	KAT 10πμ	Δήμος Νίκαιας 9.30	Νοσ Αγ. Αντρέας 11πμ
Αττικό, 7.30πμ	Σισμανόγλειο 10πμ	ΚΕΠ Νίκαιας 10.30πμ	Δήμος Ξάνθης 11πμ
Γκαράζ Ιλίου 6πμ	Αγία Όλγα 12μ	Τζάνειο 12μ	Πλαστικά Θράκης 1.30μμ
Δημαρχείο Άνω Λιόσια 8.30πμ	Ευγγελισμός 9πμ	Νοσοκομείο Δουρούτη 10πμ	Αγ. Δημήτριος, Γεννηματάς, ΑΧΕΠΑ 9πμ
Πολοδομία Άνω Λιόσια 9.30πμ	ΙΚΑ Νέου Κόσμου	ΔΕΗ Χανίων 8.30πμ	Ιπποκράτειο 12μ
Εφορία Κυψέλης 9,30πμ	Εθν. Ασφαλιστική 7:30πμ		

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/7

Speedex Βοτανικός 8.30πμ	Δήμος Αμαρουσίου (Δημαρχείο) 11πμ	Μετρό Σεπόλια 6πμ	ΠΑΓΝΗ Ηράκλειο Κρ 10πμ
Δημαρχείο Περιστερί 9πμ	Δήμος Νέας Φιλαδέλφειας 10πμ	ΔΕΗ Ρουφ 6πμ	Δήμος Χανίων 10πμ
Νομαρχία Περιστερι 10πμ	Δήμος Νέας Χαλκηδόνας 11πμ	Εφορία Καλλιθέας 10πμ	Νοσοκομείο Χανίων 11πμ
Αλεξάνδρας 9.30πμ	Νοσοκομείο Παίδων Πεντέλης 12μες	Δήμος Καλλιθέας 9πμ	ΙΚΑ Αγ. Αλεξίου Πάτρα 10πμ
Δήμος Αθήνας Λιοσίων 10πμ	ΤΡΑΜ Ελληνικό 1.30μμ	Κρατικό Νίκαιας 9πμ	Α ΔΟΥ Πάτρα 10πμ
ΔΕΗ Καμίνια 10πμ	Δήμος Ζωγράφου 10πμ	Δήμος Κερατσίνι 11πμ	Τζαμιά Ξάνθη 1.45μμ
ΟΣΕ Καρόλου 11πμ	Αγλαΐα Κυριακού 9πμ	Δήμος Πειραιά 11πμ	Θεαγένειο Θες 8πμ
Διοικητικό Πρωτοδικείο 11.30πμ	Γκαράζ Ζωγράφου 6πμ	ΣΕΠΕ 9πμ	ΟΛΘ 12μ
ΕΟΠΥΥ Πατησίων 2μμ	Λαϊκό Σεβαστουπόλεως 1μμ		

Περίπτερα ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Κεντρικό Αθήνα Εθνική Βιβλιοθήκη, Προπούλαια	Αιγάλεω Μετρό Αιγάλεω
Καλλιθέα πλατεία Κύπρου	Πετρούπολη Λεωφόρος Πετρουπόλεως
Πετράλωνα σταθμός ΗΣΑΠ	Νίκαια Περιβολάκι
Κεραμεικός πλατεία Κολωνού	Κερατσίνι πλατεία Λαού
Βριλήσσια πλατεία Αναλήψεως	Ζωγράφου πλατεία Γαρδένιας
Χαλάνδρι πλατεία	Βύρωναs πλατεία Αγ.Λαζάρου
Ηράκλειο Αττικής πλατεία ΗΣΑΠ	Παγκράτι πλατεία Βαρνάβα
Ν.Ιωνία πλατεία Σημηριώτη	Νέα Σμύρνη πλατεία Αγ.Φωτεινής
Αγία Παρασκευή πλατεία	Ελληνικό Ιασωνίδου (έξω από 1ο δημ.σχολείο)
Μαρούσι στ. ΗΣΑΠ	Θεσσαλονίκη πλ. Ναυαρίνου και Αλέξανδρου Σβώλου.
Ν.Φιλαδέλφεια πλατεία Πατριάρχου	Πειραιάς Σώτηρος και Καραϊσκού
Γαλάτσι Βεΐκου (Εθνική Τράπεζα)	Ηράκλειο Κρήτης Πλατεία Ελευθερίας
Αμπελόκηποι Μετρό Αμπελοκήπων	Πάτρα Πλατεία Γεωργίου
Κυψελη πλατεια Κυψέλης	Χανιά Πλατεία 1866
Άνω Πατήσια στ. ΗΣΑΠ	Ξάνθη κεντρική πλατεία
Περιστερί πεζόδρομος Εθνικής Αντιστάσεως	Γιάννενα έναντι κεντρικής πλατείας
Ίλιον κεντρική πλατεία Ιλίου	

Εξορμήσεις στα εκλογικά κέντρα την Κυριακή 7 Ιούλη

Βριλήσσια 1ο Λύκειο 1ο Γυμνάσιο	Ζωγράφου 3ο Λύκειο	Πειραιάς Ιωνίδειος	Γκύζη 102ο Δημοτικό Σχολείο	Πετρούπολη 4ο ΕΠΑΛ ,1ο Λύκειο
Ηράκλειο 9ο 10ο Δημοτικό	Ιλίσια Δημοτικό Αγίου Γερασίμου	Κερατσίνι 5ο Δημοτικό	Περιστερί 2ο Γυμνάσιο - Λύκειο,	Χανιά 5ο Δημοτικό Νέας Χώρας,
Χαλάνδρι 1ο Λύκειο 1ο Γυμνάσιο	Βύρωναs 5ο και 3ο Λύκειο	Γαλάτσι 3ο Δημοτικό Σχολείο	26ο Δημοτικό,4ο Δημοτικό,	3ο Λύκειο Κουμπέ,
Φιλαδέλφεια 1ο Λύκειο	Παγκράτι 7ο Λύκειο	Εξάρχεια 14ο Δημοτικό Σχολείο	3ο Γυμνάσιο, 15ο Γυμνάσιο	1ο Γυμνάσιο, ΕΠΑΛ Ελ. Βενιζέλου
Αγία Παρασκευή 1ο Λύκειο	Ν. Σμύρνη 6ο Λύκειο	Κυψέλη 39ο Γυμνάσιο και Λύκειο	Ιλιον 2ο Λύκειο	Πάτρα Σχ. Συγκρότημα Βουδ
Μαρούσι 16ο Δημοτικό	Ελληνικό 1ο Δημοτικό Αργυρούπολης	Πατήσια 39ο Δημοτικό Σχολείο	Αγ. Ανάργυροι 4ο Δημοτικό	Ηράκλειο 2ο Λύκειο, 3ο Λύκειο
Ν. Ιωνία 2ο Δημοτικό	Νίκαια Πέτρινο Π. Ράλλη	Αμπελόκηποι 135ο Δημοτικό Σχολείο	Ανω Λιόσια 1ο ΓΕΛ	Ξάνθη Πέρίπτερο κεντρική πλατεία
			Αιγάλεω 1ο Γυμνάσιο - Λύκειο	Γιάννενα Ακαδημία

Απλώνουμε παντού το μήνυμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Σε δεκάδες εργατικούς χώρους φτάνει αυτές τις μέρες το μήνυμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με τις εξορμήσεις που πραγματοποιούν συντρόφισσες και σύντροφοι σε όλη τη χώρα.

“Τη Δευτέρα 1/7, επισκεφτήκαμε τις υπηρεσίες του Δήμου Αθήνας στη Λιοσίων” μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ευγενία Βρούσω**. “Επιχειρηματολογούσαμε γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η αγωνιστική και μαχητική αντιπολίτευση που χρειάζεται το εργατικό κίνημα τόσο απέναντι στη δεξιά όσο και τα ξεπουλήματα του ΣΥΡΙΖΑ. Από πολλούς ακούσαμε ότι ‘δεν περιμένουμε από κανέναν τους, παρά μόνο από τους αγώνες μας’. Επαναλάβαμε τη θέση μας για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων με ΣΣΕ που θα εξασφαλίζουν πλήρη δικαιώματα ως απάντηση στην επισφάλεια που έχει εγκλωβίσει χιλιάδες ελαστικά εργαζόμενους. Τονίσαμε την ανάγκη για αγώνα ενάντια στα σχέδια Μπακογιάννη και Μητσοτάκη για ιδιωτικοποίηση

της καθαριότητας και της δημοτικής αστυνομίας.

Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι αναφέρονταν σε προηγούμενες μάχες που έχουν δώσει ενάντια σε επιθέσεις που επιχείρησε, είτε ο Κυριάκος Μητσοτάκης σαν υπουργός, είτε παλιότερα ο πατέρας του και το ρόλο που έπαιξε στον αγώνα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η Εργατική Αλληλεγγύη. Με αρκετές εργαζόμενες έχουμε χτίσει επαφές από την επιτυχημένη προσπάθεια που κάναμε στο συγκεκριμένο χώρο για να πραγματοποιηθεί η απεργία την ημέρα των γυναικών, στις 8 Μάρτη κι αρκετοί ακόμα εκτιμούν τη δράση μας στο αντιφασιστικό κίνημα που έχει κόψει τον αέρα στους χρυσαυγίτες. Έτσι, πολλοί εργαζόμενοι προμηθεύτηκαν ψηφοδέλτια και υλικό δηλώνοντας ότι θα στηρίξουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 7 Ιούλη”.

“Τη Δευτέρα 1/7 βρεθήκαμε και στο Δημοτικό Βρεφοκομείο Αθήνας στα Σεπόλια, όπου μιλήσαμε αρκετή ώρα με τους εργαζόμε-

νους” λέει ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**. “Κόσμος συγκλονισμένος για το πώς έχασε τη ζωή της η Γκαϊανέ Κασαρτζιάν, η αποκλειστική νοσοκόμα που πήδηξε από το παράθυρο για να αποφύγει την σύλληψη. Πολύς κόσμος συζητάει για την αποτυχία του Τσίπρα και την εναλλακτική στην επιστροφή των ζόμπι της Δεξιάς και αναζητά λύσεις. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει αποκτήσει βαθιές ρίζες στο Δήμο της Αθήνας με την εννιάχρονη διαδρομή μας στο δημοτικό συμβούλιο. Συνεχίζουμε στις 7 Ιούλη με ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στις 8 Ιούλη δυνατά για ένα νέο γύρο αντίστασης”.

Από τα Χανιά, ο **Ειρηναίος Μαράκης** έστειλε στην Εργατική Αλληλεγγύη ότι: “οι συζητήσεις στους χώρους δουλειάς, μόλις μια εβδομάδα πριν τις βουλευτικές εκλογές, όχι μόνο επιβεβαιώνουν την εκτίμηση ότι ο κόσμος δεν είναι ηττημένος, όπως θέλουν διάφοροι να τον παρουσιάσουν, αλλά ότι αντίθετα συνεχίζεται η αναζήτηση προς την πλευρά των αγώνων και των αντιστάσεων. Την τελευ-

ταία βδομάδα έχουμε πραγματοποιήσει επιτυχημένες εξορμήσεις στο δήμο, το νοσοκομείο, τα ΕΛΤΑ, το ΙΚΑ, την Εφορία Αρχαιοτήτων. Κυρίαρχο θέμα συζήτησης μεταξύ άλλων είναι το πως φτάσαμε στα ξεπουλήματα του Τσίπρα, τα οποία άνοιξαν τον δρόμο στην επάνοδο του Μητσοτάκη και της ΝΔ. Η δυναμική παρέμβαση των εκλογικών συνεργείων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της Εργατικής Αλληλεγγύης στα Χανιά στην παραπάνω συζήτηση σε μια σειρά από εργατικούς χώρους και στην πόλη, υπογραμμίζει την ανάγκη ενίσχυσης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που μπαίνει μπροστά στους αγώνες και που θα συνεχίσει να είναι σε αυτούς και μετά τις εκλογές. Επίσης, η παρέμβαση και η συμμετοχή μας κρίνεται απαραίτητη από πλήθος κόσμου κι αυτό μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε την προσπάθεια μας πιο δυνατά και διευρυμένα”.

Σ.Μ.

ΣΟΥΔΑΝ Επανάσταση μέχρι τη νίκη

Πλημμύρισαν κυριολεκτικά από διαδηλωτές οι δρόμοι του Χαρτούμ και πολλών άλλων πόλεων του Σουδάν την Κυριακή 30 Ιούνη. Με βασικό σύνθημα “όχι στην στρατιωτική εξουσία” χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους, αψηφώντας όχι μόνο τα γκλομπ και τα δακρυγόνα αλλά και τις σφαίρες της αστυνομίας. “Ούτε οι σφαίρες, ούτε τα δακρυγόνα, ούτε η βία δεν πρόκειται να σπάσει την αποφασιστικότητά μας”, έλεγε ένας από τους εκπροσώπους της αντιπολίτευσης στην εφημερίδα Socialist Worker. Τουλάχιστον τέσσερις διαδηλωτές έχασαν τη ζωή τους στην πρωτεύουσα σύμφωνα με την “Κεντρική Επιτροπή των Σουδανών Γιατρών”. Ένας ακόμα διαδηλωτής σκοτώθηκε στην Αμπάρα από σφαίρα αστυνομικού. Οι τραυματίες -ανάμεσά τους αρκετοί σοβαρά- ξεπερνούν τους 200.

Το Σουδάν βρίσκεται στον έβδομο μήνα της εξέγερσης. Μια διαμαρτυρία για τον τριπλασιασμό της τιμής του ψωμιού και άλλων βασικών τροφίμων στις 19 Δεκέμβρη εξελίχθηκε σε ένα τεράστιο κίνημα που όπως όλα δείχνουν δεν έχει πει ακόμα την τελευταία του λέξη.

Μέχρι τον Απρίλη το Σουδάν κυβερνιόταν από τον **Ομάρ-αλ-Μπασίρ**, έναν πρώην αξιωματικό του στρατού που είχε αρπάξει την εξουσία 30 χρόνια πριν ανατρέποντας την εκλεγμένη κυβέρνηση του **Σαντίκ-αλ-**

Μαχντί. Ο Μπασίρ ήταν κυριολεκτικά αδιάστακτος: το 2003 “κήρυξε” τον πόλεμο στους πληθυσμούς του Νταρφούρ (δυτικό Σουδάν) εξοντώνοντας εκατοντάδες χιλιάδες αμάχους. Διόλου παράξενο, οι αρχικές διαδηλώσεις ενάντια στην κατάργηση των επιδοτήσεων για τα τρόφιμα (που προκάλεσε τον τριπλασιασμό των τιμών) μετατράπηκαν πολύ γρήγορα σε ένα πολιτικό κίνημα με δυο βασικά αιτήματα: να φύγει ο Μπασίρ και να περάσει η εξουσία σε μια εκλεγμένη πολιτική (μη στρατιωτική) κυβέρνηση. Μέσα σε λίγες ημέρες η εξέγερση είχε απλωθεί από το Χαρτούμ σε όλες πρακτικά τις μεγάλες πόλεις του Σουδάν.

Η “Ένωση Επαγγελματιών του Σουδάν” (ΕΕΣ, καθηγητές, γιατροί,

μηχανικοί κλπ) που είχε μετατραπεί στην ντεφάκτο ηγεσία της εξέγερσης από τις πρώτες διαδηλώσεις κιόλας, κάλεσε σε μια μεγάλη πορεία προς το “Πεντάγωνο” για τις 6 Απρίλη. Η συμμετοχή ήταν τεράστια. Στο τέλος αντί να διαλυθούν και να γυρίσουν στα σπίτια τους, οι διαδηλωτές κατέλαβαν τον χώρο μπροστά από το Πεντάγωνο σε μια “κατάληψη διαρκείας” - μέχρι να αποκατασταθεί η δημοκρατία.

Στις 11 Απρίλη ο Μπασίρ “ξηλώθηκε” από τον στρατό. Η εξουσία πέρασε στα χέρια ενός “μεταβατικού” στρατιωτικού συμβουλίου που ξεκίνησε αμέσως διαπραγματεύσεις με τους ηγέτες της αντιπολίτευσης. Αλλά ήταν σαφές από την αρχή ότι οι αξιωματικοί ήθελαν να

κερδίσουν μόνο χρόνο. Το όραμά τους ήταν από την αρχή να εφαρμόσουν το μοντέλο της Αιγύπτου του Σίσι - να κρατήσουν τον μηχανισμό της εξουσίας του Μπασίρ ανέπαφο, απλά με κάποιον άλλο αξιωματικό στην κορυφή. Αλλά η κατάληψη μπροστά από το Πεντάγωνο συνεχίστηκε.

Στις 3 Ιούνη, το “μεταβατικό” στρατιωτικό συμβούλιο έστειλε τη διαβόητη Δύναμη Ταχείας Επέμβασης να εκκενώσει την κατάληψη. Αυτό που ακολούθησε ήταν μια τρομαχτική σφαγή: πάνω από 110 διαδηλωτές δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ και τα πτώματά τους πετάχτηκαν στον Νείλο.

Η καταστολή της χούντας όμως δεν πέτυχε το στόχο της: η ΕΕΣ κάλεσε σε μια πορεία “ενός εκατομμυρίου” για τις 30 Ιούνη. Η επιτυχία ήταν τεράστια.

Το τι θα γίνει τις επόμενες ημέρες αυτό κανένας δεν μπορεί να το προβλέψει. Η χούντα είναι βέβαιο ότι δεν θα μείνει με τα χέρια σταυρωμένα. Αλλά ο κόσμος είναι πολύ πιο δυνατός. Αν καταφέρει το κίνημα να φτάσει από τον δρόμο στους χώρους δουλειάς και τα εργοστάσια η χούντα θα είναι τελειωμένη. Και όχι μόνο η χούντα: για την άρχουσα τάξη που βρίσκεται από πίσω της θα αρχίσει μια δύσκολη “μεταπολίτευση” -με ανοιχτό τον ορίζοντα για το ποιος θα επικρατήσει στο τέλος.

Σωτήρης Κοντογιάννης

διαδήλωση έξω από την πύλη της Lanxes. Με το χωριό, τους συγγενείς και τους απεργούς ενωμένους εναντίον της, η εταιρία αποφάσισε ύστερα από 8 ημέρες κατάληψης, να υποχωρήσει έστω και μερικά: ο μάντζερ που είχε κατηγορηθεί από την εργαζόμενη για σεξουαλική παρενόχληση απομακρύνθηκε, έως ότου εξεταστεί η υπόθεση. Από τους απολυμένους προσλήφθηκαν και πάλι μερικοί, αλλά όχι όλοι. Παρόλα αυτά οι απεργοί αποφάσισαν την επομένη να σταματήσουν την κατάληψη. Και βγήκαν με τα σήματα της νίκης από τις στοές.

(Το κείμενο αυτό είναι μια ελεύθερη περίληψη ενός άρθρου που έγραψε ο Λάι Μπράουν, σοσιαλιστής από τη Νιγηρία)

ΑΙΓΥΠΤΟΣ Αλληλεγγυή στους συλληφθέντες

Την περασμένη εβδομάδα η χούντα του στρατηγού Σίσι της Αιγύπτου συνέλαβε οκτώ (τουλάχιστον) αντικαθεστωτικούς ακτιβιστές - ανάμεσά τους και τον σοσιαλιστή δημοσιογράφο **Χαϊσάμ Φουάντ**.

Ο Χαϊσάμ ήταν ένας από τους ηγέτες του φοιτητικού κινήματος στα τέλη της δεκαετίας του 1980 και τις αρχές της δεκαετίας του 1990. Έπαιξε κεντρικό ρόλο στα μέσα της δεκαετίας του 1990 στο κίνημα των δημοσιογράφων για την ελευθερία του Τύπου, ενάντια στις προσπάθειες των μιντιαρχών να ελέγξουν την Αιγυπτιακή Ένωση Δημοσιογράφων. Τα άρθρα του ήταν ένα μόνιμο στήριγμα για την οργάνωση της αλληλεγγύης προς τους εργατικούς αγώνες και την προσπάθεια οικοδόμησης ανεξάρτητων συνδικάτων της δεκαετίας του 2000. Ο Χαϊσάμ ήταν ένας από τους βασικούς οργανωτές του κινήματος ενάντια στον “πόλεμο κατά της τρομοκρατίας” του Μπους και της επίθεσης στο Ιράκ το 2003. Και ένας από τους σταθερούς υποστηρικτές του αγώνα για ελευθερία και αυτοδιάθεση των Παλαιστινίων. Το 2011 είχε έρθει στην Αθήνα και ήταν ομιλητής στον Μαρξισμό εκείνης της χρονιάς.

Σύμφωνα με το κατηγορητήριο οι συλληφθέντες δίδονται για “οικονομική συνωμοσία”, την απόπειρα μεταφοράς πόρων από 19 εταιρείες προς την εκτός νόμου Μουσουλμανική Αδελφότητα. Προφανώς πρόκειται για χονδρειακές κατασκευασμένο ψέμα.

Πριν από λίγες μέρες πέθανε στο δικαστήριο ο πρώην πρόεδρος της Αιγύπτου **Μοχάμεντ Μούρσι**. Ο θάνατός του ήταν στην ουσία μια δολοφονία -το καθεστώς τον σκότωσε μέσα από τις άθλιες συνθήκες κράτησης (ούτε τα φάρμακά του για τον διαβήτη δεν του έδιναν). Οι συλλήψεις της περασμένης εβδομάδας αντανάκλουν τον φόβο που εμπνέει η νέα Αραβική Άνοιξη στην άρχουσα τάξη και τους λακέδες της.

Χαϊσάμ
Φουάντ

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Εργάτριες ενάντια στο σεξισμό

Το απόγευμα της περασμένης Πέμπτης (27 Ιούνη) 290 εργαζόμενοι στα ορυχεία Χρωμίου της εταιρίας Lanxes βγήκαν από τις στοές -τις οποίες είχαν καταλάβει εννέα μέρες νωρίτερα- νικητές. Η εταιρία είχε μόλις αποδεχτεί τα αιτήματα των απεργών -την απόλυση ενός μάντζερ και την επαναπρόσληψη των εργαζομένων που είχαν απολυθεί τις προηγούμενες μέρες παράνομα και εκδικητικά.

Η κατάληψη είχε ξεκινήσει στις 19 Ιούνη. Η αφορμή για το ξέσπασμα της οργής ήταν η σεξουαλική παρενόχληση μιας εργαζόμενης από ένα από τα ανώτατα στελέχη της επιχείρησης. Όταν αυτή τόλμησε να διαμαρτυρηθεί βρέθηκε αντιμέτωπη με ολόκληρη ουσιαστικά την διεύθυνση, που έτρεξε να την συκοφαντήσει και να την διασύρει. Η προκλητική αυτή συμπεριφορά

έκανε το ποτήρι της αγανάκτησης να ξεχειλίζει.

Η εταιρία έχει πίσω της ένα μεγάλο παρελθόν εκβιασμών και παραβιάσεων. Η Lanxes μολύνει ασύστολα το περιβάλλον -όπως οι “δικές” μας Σκουριές. Η πάγια απάντηση, μέχρι τώρα, της εταιρίας απέναντι στις διαμαρτυρίες και τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων της ήταν η τρομοκρατία. Τριάντα δυο εργαζόμενοι είχαν απολυθεί λίγες εβδομάδες πρωτίτερα γιατί είχαν τολμήσει να απεργήσουν.

Η διοίκηση προσπάθησε να χρησιμοποιήσει και αυτή τη φορά την προσφιλή της μέθοδο απέναντι στους καταληψίες. Έκλεισε το ρεύμα στις στοές - αφήνοντας τους εργαζόμενους όχι μόνο στο σκοτάδι αλλά και στην πνιγηρή ατμόσφαιρα που κυριαρχεί όταν δεν λειτουργεί ο εξαερισμός στα έγκατα της γης. Δώδεκα απεργοί αρρώστησαν σοβαρά και χρειάστηκε να διακομιστούν στο νοσοκομείο από τις φριχτές συνθήκες που επικρατούσαν στις στοές.

Η εταιρία έδωσε εντολή να παρεμποδίζουν κάθε παράδοση τροφίμων στους απεργούς. Ένα φορτηγό με προμήθειες από την “Εθνική Ένωση Μεταλλεργατών Νότιας Αφρικής” ακινητοποιήθηκε για ώρα από τους σεκουριτάδες κάτω από τον ήλιο -έως ότου τα τρόφιμα είχαν πια χαλάσει.

Οι απεργοί, όμως, δεν έκαναν πίσω. Την Τρίτη 25 Ιούνη οι συγγενείς των απεργών οργάνωσαν

ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ G20

Τέλος εποχής για την ηγεμονία των ΗΠΑ

Η σύνοδος των G20, των 20 μεγαλύτερων οικονομιών τόσο του Βορρά όσο και του Νότου, αναδύθηκε στην επιφάνεια την περίοδο του οικονομικού κραχ του 2008. Εκείνη την εποχή η σύνοδος αυτή έμοιαζε πιο σημαντική από την παλαιότερη σύνοδο των G7, των 7 ισχυρότερων βιομηχανικών οικονομιών της Δύσης.

Αυτή η υπόσχεση δεν υλοποιήθηκε, εν μέρει επειδή οι “αναδυόμενες οικονομίες της αγοράς” δεν αποτελούν ένα συνεκτικό μπλοκ με κοινά συμφέροντα. Τώρα οι σύνοδοι των G20 έχουν μετατραπεί σε μια αρένα της διαμάχης ανάμεσα στους δυο γίγαντες της παγκόσμιας οικονομίας, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Κίνα.

Ο Έντουαρντ Λούτβακ, ένας πολιτικός επιστήμονας που ασχολείται με την στρατηγική, κάνει λόγο για “γεω-οικονομική” διαμάχη. Με άλλα λόγια, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα κράτη εκφράζεται κύρια, όχι μέσα από εδαφικά και οπτικά συστήματα (παρόλο που αυτά συνεχίζουν να υπάρχουν), αλλά μέσα από το εμπόριο και τις επενδύσεις.

Ο Ντόναλντ Τραμπ έχει δυο βασικούς στόχους σε αυτή τη διαμάχη: πρώτον, να αναγκάσει την Κίνα να αγοράζει περισσότερες αμερικανικές εξαγωγές. Δεύτερον, να μπλοκάρει το πρόγραμμα “Made in China 2025” του Προέδρου Σι Τζινπίνγκ, δηλαδή την σχεδιασμένη τεχνολογική αναβάθμιση της κινεζικής βιομηχανίας. Αυτή η δεύτερη σκοπιμότητα βρίσκεται πίσω από την καμπάνια του Τραμπ ενάντια στον κινεζικό γίγαντα Huawei. Ο Τραμπ έχει απαγορεύσει οποιαδήποτε εμπορική συναλλαγή ανάμεσα στις αμερικανικές εταιρίες και την Huawei.

Το “παιχνίδι” της επιβολής ολοένα και νέων δασμών στις εξαγωγές της άλλης πλευράς ανάμεσα στην Ουάσιγκτον και την Κίνα κινδύνευσε να εκραγεί μετά την κατάρρευση των συνομιλιών τον Μάη. Ο Τραμπ επέβαλλε νέους δασμούς, από 10% ως 25%, σε εισαγωγές αξίας 200 δισεκατομμυρίων δολαρίων στην Κίνα και απειλούσε να τους επεκτείνει σε εισαγωγές 300 δισεκατομμυρίων ακόμα.

Γράφει
ο Αλέξ Καλλίνικος

Ο Τραμπ και ο Σι, όμως, είχαν μια τετ-α-τετ συνάντηση στην σύνοδο των G20 στην Οσάκα την περασμένη εβδομάδα, όπου συμφώνησαν την επανέναρξη των συνομιλιών. Ο συμβιβασμός είχε “κοινοποιηθεί” ήδη από την προηγούμενη μέρα, με μια ανακοίνωση της πρόθεσης της Κίνας να εισάγει (μέσα στα επόμενα χρόνια) σόγια αξίας 200 δισεκατομμυρίων δολαρίων από τις ΗΠΑ.

Εμπορικός πόλεμος

Οι Αμερικανοί καλλιεργητές σόγιας είναι, μαζί με την Huawei, ένα από τα μεγάλα θύματα του εμπορικού πολέμου. Η άνοδος του βιοτικού επιπέδου στην Κίνα μεταφράζεται σε μεγαλύτερη ζήτηση για κρέας και τεράστιες εισαγωγές σόγιας -που χρησιμοποιείται για την σίτιση των ζώων. Το 60% των παγκόσμιων εξαγωγών σόγιας πηγαίνει στην Κίνα. Τον Ιούνιο του 2018, η Κίνα επέβαλλε δασμούς 25% στις εισαγωγές σόγιας από τις ΗΠΑ και στράφηκε για εισαγωγές στη Βραζιλία και τις άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής.

Το αν οι κινήσεις αυτές είναι κάτι παραπάνω από απλές χειρονομίες καλής θέλησης, αυτό μένει να το δούμε. Ο Τραμπ και ο Σι είχαν μια “επιτυχημένη συνάντηση” και πέρσι στην τελευταία σύνοδο κορυφής των G20 στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής. Αυτό όμως δεν εμπόδισε την κατάρρευση των συνομιλιών τον Μάη.

Η επίσκεψη του Τραμπ στη Βόρεια Κορέα αυξάνει την διαπραγματευτική ισχύ της Κίνας, αφού το Πεκίνο έχει την οικονομική δύναμη να πιέσει τον Κιμ Γιόνγκ-Ουν σε σχέση με το πυρηνικό του πρόγραμμα.

Παρόλα αυτά, η σύνοδος μοιάζει να ήταν ενδιαφέρουσα χάρη σε αυτό που η εφημερίδα Financial Times χαρακτήρισε “νέα δυναμική”: “Με το ενδιαφέρον των ΗΠΑ και της Κίνας εστιασμένο τόσο πολύ στον εμπορικό τους πόλεμο, οι υπόλοιπες χώρες των G20 είχαν τη δυνατότητα να αυ-

ξάνουν τις πιέσεις και προς τις δυο πλευρές”.

Σε μια προπαρασκευαστική συνάντηση των υπουργών εμπορίου στην Τσουκούμπα της Ιαπωνίας, το Πεκίνο βρέθηκε απομονωμένο λόγω και των κρατικών επιδοτήσεων προς τη βιομηχανία και του υπερβολικού μεγέθους της κινεζικής βιομηχανίας χάλυβα. Ταυτόχρονα, όμως, οι ΗΠΑ αναγκάστηκαν να αποδεχτούν μια συμφωνία για την μεταρρύθμιση του μηχανισμού επίλυσης των διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, τον οποίο ο Τραμπ είχε μπουκόταρει.

Αυτή η “νέα δυναμική” φαίνεται και από τον τρόπο με τον οποίο τα άλλα κράτη μέλη των G20 -και ιδιαίτερα η Ιαπωνία που ήταν και η οικοδεσπότης της συνόδου- βγαίνουν μπροστά για να καλύψουν το κενό που αφήνουν οι ΗΠΑ πίσω τους, με την επί της ουσίας εγκατάλειψη του παραδοσιακού τους ρόλου του ηγέτη των αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών κρατών.

Αυτό όμως έχει στενά όρια. Εν μέρει αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, το μεγαλύτερο εμπορικό μπλοκ του κόσμου, έχει κλειστεί στον εαυτό του. Το αδιέξοδο γύρω από το ποιος θα πρέπει να καταλάβει τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ετοιμάζονται να μείνουν κενές, είναι ένα από τα συμπτώματα αυτής της στροφής.

Το πιο βασικό, όμως, είναι ότι με την άνοδο της Κίνας η παγκόσμια οικονομία έχει αποκτήσει έναν ισχυρό πρωταγωνιστή που δεν είναι διατεθειμένος να παίζει με τους όρους που έχουν θέσει οι ΗΠΑ. Το γεγονός ότι, κάτω από την προεδρία του Τραμπ, οι ΗΠΑ έχουν αρχίσει και αυτές να σχίζουν το “βιβλίο των κανόνων”, αυξάνει την αστάθεια. Οι ανταγωνισμοί, όμως, δεν θα ήταν μικρότεροι ακόμα και αν στον Λευκό Οίκο βρισκόταν κάποιος πιο αρεστός στις κύριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Δύσης.

Σε μακροπρόθεσμο επίπεδο αυτό που παίζεται δεν είναι τίποτα λιγότερο από το αν οι ΗΠΑ θα καταφέρουν να παραμείνουν το κυρίαρχο καπιταλιστικό κράτος του κόσμου ή όχι.

Αϊλάν Κούρτι και Βαλέρια Μαρτίνεζ - ίδια όνειρα, ίδια τραγωδία

Από το ΡΙΟ ΓΚΡΑΝΤΕ ως το ΑΙΓΑΙΟ
Κοινός αγώνας
ενάντια στο ρατσισμό

Όλος ο κόσμος συγκλονίστηκε από την εικόνα της μικρής προσφυγούλας που πνίγηκε αγκαλιά με τον πατέρα της προσπαθώντας να περάσουν τον ποταμό Ρίο Γκράντε στα σύνορα ΗΠΑ-Μεξικού. Μάγιστρας 25 χρονών από το Σαλβαδόρ, ο Όσκαρ Ραμίρεζ παρασύρθηκε από το ρεύμα του ποταμού μαζί με την 23 μηνών κόρη του Βαλέρια. Η φωτογραφία τους να κεύονται νεκροί στην όχθη θύμισε τον μικρό Αϊλάν Κούρτι που είχε πνιγεί στα νερά του Αιγαίου τον Σεπτέμβρη του 2015. Ακτιβιστές του αντιρατσιστικού κινήματος έκαναν τη σύνδεση σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη.

Κι όμως, τις ίδιες μέρες εδώ στην Ελλάδα, στη Σάμο, μια δασκάλα, η Σοφία Κατζάνη διώκεται γιατί συμπαραστάθηκε στα προσφυγόπουλα που κατάφεραν να φτάσουν ζωντανά στο νησί της! Να τι είπε η ίδια στην ομιλία της στη Συνέλευση της ΔΟΕ που έγινε την περασμένη βδομάδα:

“Ονομάζομαι Σοφία Κατζάνη και είμαι δασκάλα παράλληλης στήριξης στο Δημοτικό Σχολείο Βαθέος Σάμου. Ήθελα αρχικά να ευχαριστήσω όλες τις συλλογικότητες και όλη την εκπαιδευτική κοινότητα που με τα ψηφίσματά τους βρίσκονται στο πλευρό μου.

Δύο ημέρες πριν τη λήξη του διδακτικού έτους ήρθε μία αγωγή από το σύλλογο γονέων που ζητάνε 50.000 ευρώ!

Διώκομαι γιατί τόλμησα να μιλήσω στα παιδιά για ανθρωπιά, για αγάπη στο συνάνθρωπο, για ίσα δικαιώματα στην εκπαίδευση, για την αποδοχή του διαφορετικού. Τόλμησα να επιχειρήσω να καλλιεργήσω στα παιδιά τους το σεβασμό προς όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής ή θρησκείας.

Διώκομαι γιατί τόλμησα να κάνω το αυτονόητο, να υπερασπίσω έμπρακτα το δικαίωμα κάθε παιδιού που ζει στην ελληνική επικράτεια να έχει ισότιμη πρόσβαση στο ελληνικό σχολείο σύμφωνα με τους νόμους του κράτους και τις διεθνείς συνθήκες και να ασκήσω το λειτουργημά μου όπως μου επιβάλλει η συνείδησή μου και σύμφωνα με τις επιταγές του αναλυτικού μας προγράμματος και του Υπουργείου Παιδείας.

Διώκομαι επειδή υπερασπίστηκα τις θέσεις του κλάδου και της ομοσπονδίας μας. Ελπίζω τώρα με τις κατάλληλες ενέργειες της ομοσπονδίας να έχει αίσιο τέλος η υπόθεση γιατί δεν είναι ένα θέμα που αφορά μόνο σ’ εμένα αλλά στη δυνατότητα κάθε εκπαιδευτικού να ασκεί το λειτουργημά του όπως του επιβάλει η συνείδησή του και ακολουθώντας τις αρχές του αναλυτικού του προγράμματος. Σας ευχαριστώ όλους για τη μέχρι τώρα στήριξή σας”.

Πηγαίνοντας προς τις κάλπες, αλλά και στη συνέχεια, πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Ο αγώνας για να βάλουμε τέλος στην τραγωδία των προσφύγων, για να ανοίξουμε τα σύνορα, τις πόλεις, τα σχολεία και τα νοσοκομεία στα προσφυγόπουλα και τους γονείς τους είναι μια καυτή προτεραιότητα για όλους και όλες που θέλουμε έναν καλύτερο κόσμο.

